

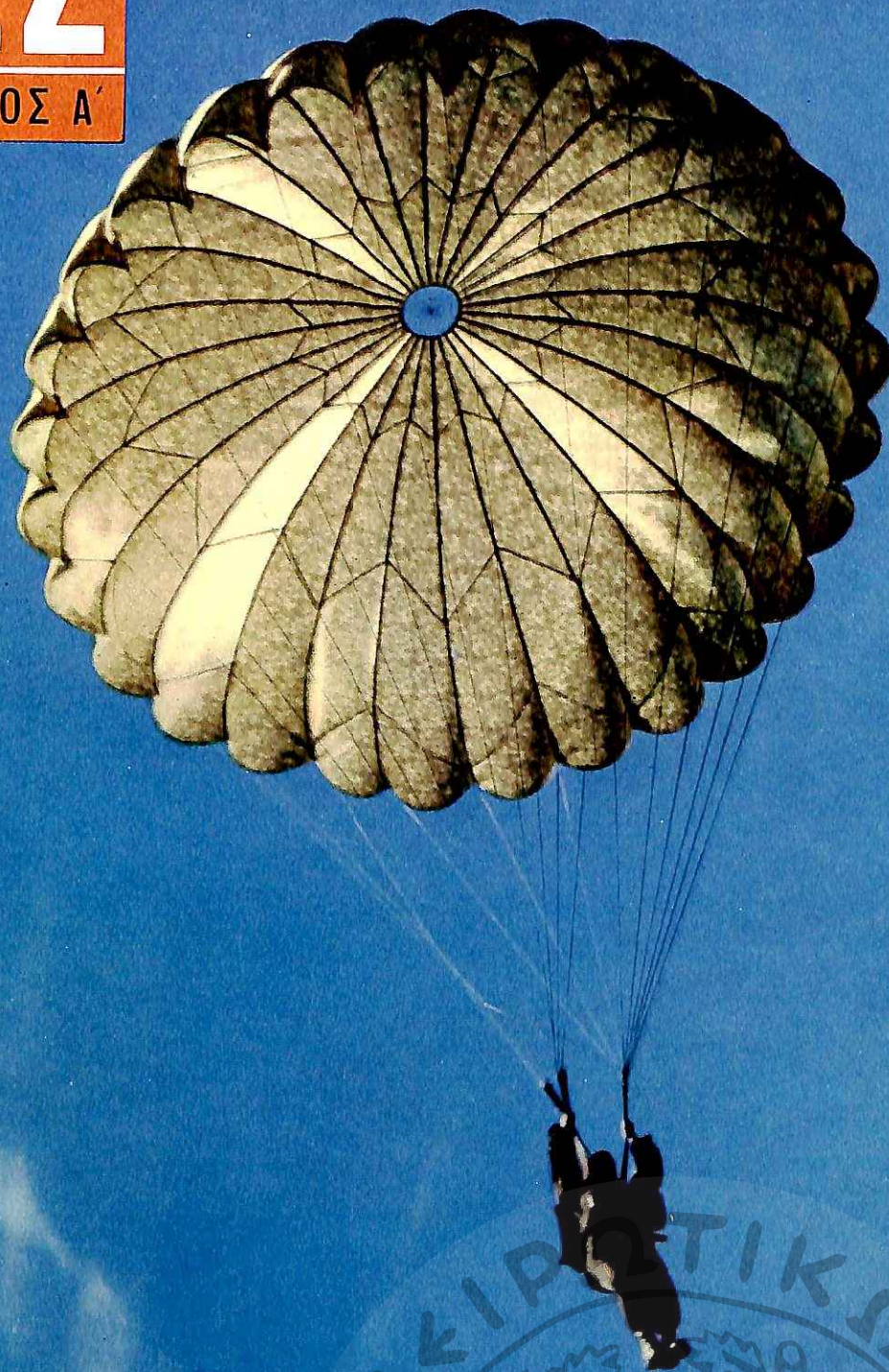
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 16

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Α'

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ

ΑΚΤΗ "ΑΣΤΗΡ" ΓΛΥΦΑΔΑ

Εναρξιν
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 160Ν

13 - 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1956

ΓΡΑΦΕΙΑ

Σύνταξις : Σωκράτους 57, 'Αθήναι. Τηλ. 57-081
'Εκδόσις : Βουλιαγμένης 352, 'Αθήναι. » 90-821

Τηλεγραφική Διεύθυνσις : ΕΙΚΟΝΕΣ 'Αθήνας

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ : ΔΡΑΧΜΑΙ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

'Εσωτερικού : 'Εξάμηνος : Δρχ. 130.—
'Ετησία : » 260.—
'Εξωτερικού : 'Εξάμηνος : \$ 7.—
'Ετησία : \$ 14.—

'Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως
'Αγγελίαι, διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

'Απαγορεύεται ή αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του
περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των έκδο-
τών. Τα μη δημοσιευόμενα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

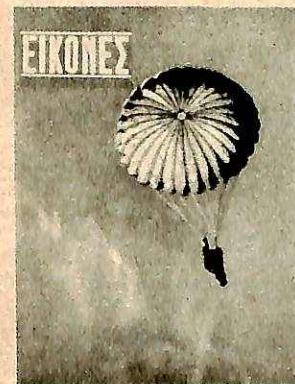
Διεύθυνσις Συντάξεως : 'Ελένη Γ. Βλάχου
(Μουρούζη 1)

Διεύθυνσις 'Εκδόσεως : Η. Γ. 'Ηλιόπουλος
(Βουλιαγμένης 352)

Προϊστ. Τυπογραφείου : Κ. Ζαγοριανίτης
('Αλδου Μανουτίου 18)

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Περιορισμένης ευθύνης
(Κεφάλαιον όλοσχερώς καταβεβλημένον Δρχ. 400.000)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ του
Λόχου Καταδρομών είναι ένα
από τα πιο αξιόμαχα και τα πιο
γυμνασμένα τμήματα των Έλλη-
νικών 'Ενόπλων Δυνάμεων. Οι
ΕΙΚΟΝΕΣ δίνουν στις σελίδες
18-23 ένα ενδιαφέρον ρεπορ-
τάζ γύρω από την εκπαίδευσιν του
λαμπρού αυτού στρατ. σώματος.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΤΩΠΑ

Μία πρωτότυπη παρουσίασις των παρατάξεων που
θ' αναμετρηθούν στον έκλογικόν αγώνα
της 19ης Φεβρουαρίου

Μην χάνετε

κάθε

μήνα

τόν πλέον

χρήσιμο

πολύτιμο

ευχάριστο

σύντροφο

ΤΗΝ

ΕΚΛΟΓΗ

Το μοναδικό

έλληνικό

έγκυκλοπαιδικό

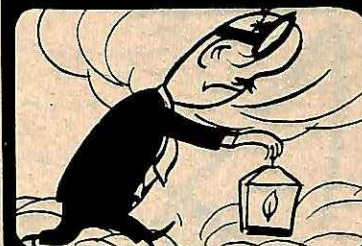
περιοδικό

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 6

ΠΡΟΣΟΧΗ :

Για τους αναγνώστες των
«ΕΙΚΟΝΩΝ» που θα μας στεί-
λουν το παρόν απόκομμα ή έτη-
σία συνδρομή θα είναι μόνον Δρ.
60 αντί 72, ή εξάμηνος συνδρο-
μή θα είναι μόνον Δραχ. 32
αντί 38.

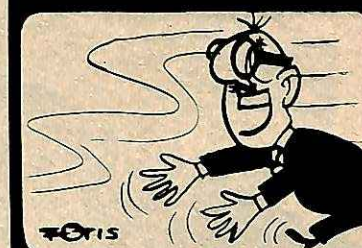
το ΣΙΝΕΜΑ μας

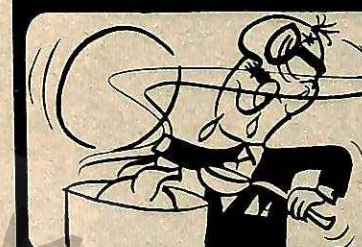
Το γύρευα

άπ' το Θεό

το βρήκα

στους ανθρώπους

'Υγραέριον

ΣΟΥΠΕΡΓΚΑΖ

ΤΟ ΔΕΙΛΙ ΧΕΡΙ
ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

Σ. & Ε. ΜΑΚΡΥΜΙΚΑΛΟΣ & ΣΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 21

ΤΗΛ 52-705

ΠΡΑΤΗΡΙΑ :

ΑΘΗΝΩΝ ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΙΟΥ 4

ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Α. Μ. Α. ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΠΟΥ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

(LA RED)

ΔΑΔΤΑ

★ ΡΟΣΣΑΝΑ ΠΟΝΤΕΣΤΑ
★ ΚΡΟΞ ΑΛΒΑΡΑΝΤΟ
★ ΑΡΜΑΝΤΟ ΣΙΛΒΕΣΤΡΕ

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΝΝΩΝ
Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΟΣΚΑΡ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ως η καλύτερη ξένη ταινία

Σκηνοθεσία: ΕΜΙΛΙΟ ΦΕΡΝΑΝΤΕΖ
Φωτογραφία: ΑΛΕΞ ΦΙΛΛΙΠΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

«... Νομίζω ότι θα ήτο ενδιαφέρον για τους Έλληνες της Ελλάδος, αν γράφατε και δημοσιεύατε εικόνες από την χώρα του Νείλου και την ζωή των αποδημών αδελφών σας...».

Πάνος Περάκης (Αίγυπτος)

Αρχίσαμε από τα ενδιαφέροντα της Ελλάδος (Θεσσαλονίκη, Πειραιεύς, Καστοριά, Ρόδος, κλπ.) που συγκινούν όλους τους Έλληνες, είτε ζουν έξω από αυτόν. Φυσικά, οι ΕΙΚΟΝΕΣ θα αφιερώνουν άργότερα τις σελίδες των και για τις παροικίες του Μεγάλου Πανελληνίου, όπως απέκλεισε ο ποιητής Καβάφης τους αδελφούς μας της διασποράς.

ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΕΙΣ

«... Έκτός από την φωτογραφία που δημοσιεύσατε, σπάνια επίσης είναι και μία άλλη, όπου ένας γάτος θηλάζει από μία σκύλα...».

Απόστολος Πάσχος (Μέτσοβον)

«... Και του τεύχους 14, οι φωτογραφίες με τα αδελφωμένα ζώα, ήταν θαυμάσιες, πρωτότυπες και πάρα πολύ ενδιαφέρουσες...».

Μαίρη Κανελάκη (Ρόδος)

«... Θυμούνται ένα γαλλικό διδύλο με φωτογραφίες ζώων που είχαν ακριβώς τις εκφράσεις μερικών ανθρώπων... Δεν θα ήταν ενδιαφέρον να δημοσιεύατε μερικές... Οι «Α-προσδόκητες φιλίες» ζώων (14ον) καταπληκτικές, ιδίως το τρίο με τον σκύλο, την γάτα και τον ποντικό». Άγις Μελετόπουλος (Καλάμια)

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

«... Από την πρώτη μέρα της έκδοσής σας σας παρακολουθώ με αγάπη, γιατί νομίζω ότι είστε το μόνο περιοδικό στη χώρα μας που φροντίζει για μία ξεκούραστη ανάπτυξη του πνεύματος των νεοελλήνων. Θάθελα με τα συγχαρητήριά μου να προσθέσω μία κοκκίδα μέσα στην άμμο του γενικού θαυμασμού... Στο 12 τεύχος, στο άρθρο για τη Ρόδο, γράφετε κάτω από τη φωτογραφία της σελίδας 6. «...στο βάθος ο Άγιος Γεώργιος, μεσαιωνικό φρούριο». Το φρούριο όμως που φαίνεται είναι του Αγίου Νικολάου... Στη σελίδα 7 γράφετε κάτω από τη φωτογραφία «Αποψη της Ρόδου από το καμπαναριό της Μητρόπολης. Διακρίνονται (από αριστερά) η αγορά, το ταχυδρομείο και το Εθνικό θέατρο. Στο βάθος, το Καστέλλο των Ιπποτών». Αυτή λοιπόν η φωτογραφία έχει τραδηγητή από το καμπαναριό του Ευαγγελισμού (ή Μητρόπολη απέχει δύο περίπου χιλιόμετρα) και η σειρά των κτιρίων είναι: η Αγορά, η Τράπεζα της Ελλάδος, το Ακταίον και το Δικαστικό μέγαρο. Όσο για το Ταχυδρομείο και το Εθνικό θέατρο, αυτά δεν φαίνονται καθόλου...».

ΧΩΡΙΣ ΦΡΑΚΟ

«... Στο «Θυμάστε πότε» του προτελευταίου σας τεύχους (14ον) μάς έρωτάτε πότε αυτοί οι επίσημοι κυκλοφορούσαν με φράκο στους πλημμυρισμένους δρόμους. Η φωτογραφία παρουσιάζει μία κυρία και μερικούς κυρίους όχι φρακοφορεμένους, αλλά ντυμένους με στρατιωτική στολή. Τί λοιπόν συνέβη».

Ιάκωβος Λεγάκης (Ν. Φάληρον)

«Ένα μικρό τυπογραφικό λάθος έκανε την «δάρκω» - «φράκο»!

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΜΑΣ

«... Θα ήθελα να σου εκφράσω την έθνική υπερηφάνεια που αισθάνομαι ως Έλλην, επειδή η χώρα μας απέκτησε ένα περιοδικό εμφανίσιμο και «έξευρωπαϊσμένο» εις τρόπον ώστε να μη ύστερη από τις άλλες χώρες σε παρόμοιες εκδηλώσεις εντύπων αυτού του είδους. Η καλαίσθητος εμφάνισις, η επιμελημένη και διαυγής φωτογραφία, ως και η ιδιότυπος αληθώς προσφορά μιάς εκλεκτής ύλης, μεταδίδουν ανέτως εις τον αναγνώστην πλείστα όσα όφελη... Έξαιρέτος η χειρονομία σας να βασισθήτε — εκτός της μεστής, δικής σας πείρας, ως άρτίου συγκεκροτημένου δημοσιογραφικού έπιτελείου — και εις την πρωτόπειρον κρίσιν του αναγνωστικού σας κοινού. Εύχομαι από τας πολλαπλάς και διαφόρους υποδείξεις μας (του δημοψηφίσματός σας) να επιδοθηθήτε εις την ολοκλήρωσιν του νέου τύπου περιοδικού που επιθυμείτε να δημιουργήσητε...».

Ιωάννης Αθανασιάδης (Λάρισα)

Τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος θα δημοσιευθούν μόλις συγκεντρωθούν όλοι αι απαντήσεις. Ακόμη λαμβάνομεν πάρα πολλάς.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙ

«... Χίλια συγχαρητήρια, λίγο είναι για ένα τόσο μεγάλο έργο σαν το δικό σου. Χίλια εύγε, λίγα είναι για ένα τόσο μεγάλο έκδοτικό έργο σαν τόν δικό σου. Χίλια ευχαριστώ, εκ μέρους μας, λίγα είναι για να εκφράσωμε τα ελκρινή μας αισθήματα. Κι' έμεις, οι πολυδασανισμένοι δούλοι — οι Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως — καλωσορίζουμε τις ΕΙΚΟΝΕΣ πάντα με χαρά, γιατί μάς δίνουν την παρηγοριά που μάς χρειάζεται. Ύλη θαυμάσια, ελληνική πέρα ως πέρα... Προβλέπω ότι θα ξετεράσετε το «Μάτς», το «Τάιμς» και τα άλλα ανάλογα περιοδικά!...».

Ν. Δ. (Κων)πολις)

Η τώσον ένθουσιώδης έπιστολή έχει φαρδιά - πλατιά την υπογραφή του αναγνώστου μας. Πώς όμως μπορούμε να τόν αποκαλύψωμε, ιδίως μετά τα γεγονότα της δης του παρελθόντος Σεπτεμβρίου;

Δέν είναι τυχαίο ότι
χιλιάδες άνθρωποι αγοράζουν από τά καταστήματά μας, βρίσκουν:
ΚΑΛΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
ΚΑΙ ΦΤΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

• ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
ΤΟΥ ΤΥΖΑΛ

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

(Γωνία ΈΑ. Βενιζέλου - Πατησίων)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Βάσει αυτής ενεργεί η πολιτική.
2. Ένα επίπλον ώρισμένου συνήθως δωματίου (δην.).
3. Ο κάτοικος μιάς τών μεγαλύτερων πόλεων της Ιταλίας (γεν.).
4. Δεν είναι συνήθως οι μικροοργανισμοί δια τó ματι (αίτ.).
5. Γνωστότατος Γάλλος αρχαιολόγος διατελέσας επί πολλά έτη διευθυντής της εν Αθήναις Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής — Αντιθετικός σύνδεσμος.
6. Παίζεται με δύο τράπουλες — Οι Έλβετοί τά αγαπούν πολύ.
7. Μουσικός φθόγγος — Αρχικά κοινοβουλευτικής ομάδος (αντιπρόεδρος).
8. Παλαιόν μέτρον χωρητικότητας καρπών, ήδη εκλιπόν, και όνομα διαφόρων ελληνικών χωριών (αντιστροφή) — Και με «π» αν γραφή... κόντες παραμένει.
9. Εμπορικός λιμν της Ισπανίας, πρωτεύουσα της Βισκαίας.
10. Έκ συνεισφοράς δύο λέξεων σημαίνει σύμψας (αντιστρ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Σημείον αριθμητικής πράξεως — Ένας τέτοιος θάνατος αξίζει περισσότερο από μία τιποτένια ζωή (Κικέρων).
2. Κοινώς ή σαβούρα... αλλά όχι τών απορριμμάτων (καθαρ.).
3. Μονάς βάρου — Τό μικρό όνομα του γνωστού Αμερικανού κωμικού του Χόλλυγουντ Χοπ (ένάρθρος).
4. Ιταλική πόλις τών Αδρυκίων — Ιταλική ποταμού Περσάρκα (σημαίνει λαοί, Ιταλίστι) — Επιδόνημα εκπλήξεως.

5. Ποτὸν πού μπαίνει στίς χριστουγεννιάτικες πουτίγες, αντίστρως (δην.). — Τό έξήντα συμβολίζον συμφωνόν μας (αντιστρ.).
6. Ναυτικών κέλευσμα — Ένα από τά περιφραγμένα ηφαίστεια του κόσμου.
7. Με τήν οδοπόρος, στρατολάτης συγγενής λέξις — Ποταμός της Ασιατικής Ρωσίας πηγάζων εκ τών Άλπατων ορέων.
8. Αρχηγός ψευτοδικού μας κράτους — Ελληνική μάρκα οίνων.
9. Αρχαία χώρα της Β. Αφρικής ύποτακτησα τώ 46 π. Χ. υπό του Καίσαρος (ένάρθρος).
10. Σ' αυτά έτέλεσε τούς γάμους του ο Μ. Αλέξανδρος — Αρχή συνθήματος... προσκοτικού.

Η ΛΥΣΙΣ ΣΤΗΝ ΣΕΛ 48

Νικ. Άρ. Ζουρούδης (Ένταθα)

'Ανθών έμβλημάτων

300 Έλληνικά Κόμματα μετά και άνευ όπαδων

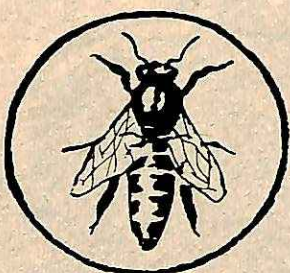
Έλληνικός Συναγερμός

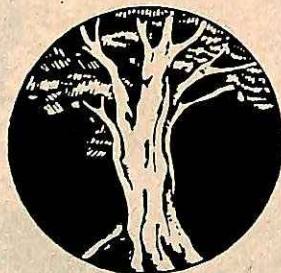
Ε. Π. Ε. Κ.

Κόμμα Φιλελευθέρων

Νέον Κόμμα (Σπ. Μαρκεζίνη)

Έθνικόν Ένωτικόν Κόμμα

Κόμμα Κωνσταντίνου Μανιαδάκη

Κοινωνικόν Κόμμα Σ. Στεφανοπούλου

Δημοκρατικόν Κόμ. Έργαζομένου Λαού

Ένωσις Δημοκρατικών Άριστερών

Δημοκρ. Προδ. (Τσουδερός)

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΑΓΡΟΤΩΝ-ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
Συναγερμός (Άλ. Μπατατζής)

ΜΕΤΕΩΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Μετεωρον Έθνικής Αναδημιουργίας

Άγροτικόν Κόμμα Ελλάδος

Αυτό οποσδήποτε δεν είναι άρχεϊον. Είναι ανθών όπου υπάρχει, τι έκλεκτον έχει να παρουσιάσει ή πολιτική αδυναμία των Έλλήνων. Ένας περίπατος εκεί έδωσε την έμβληματική και τιτλικήν —ας έπιτραπούν οι λέξεις— ανθολογίαν που φιλοξενούν αυτές οι σελίδες.

Είναι συναρπαστική ή αναδιφσι των άρχεϊων της Εισαγγελίας του Άρείου Πάγου όπου δηλώνονται τα ιδρυόμενα κόμματα και γνωστοποιούνται τα έμβλήματά τους. Δεν είναι υπερβολή αν γραφή ότι λίγα αναγνώσματα παρουσιάζουν το ενδιαφέρον των άρχεϊων δηλώσεων και έμβλημάτων της Εισαγγελίας του Άρείου Πάγου. Υπάρχουν εκεί όλα τα στοιχεία για να οδηγηθί κανείς και να γράψι δλόκληρο βιβλίο που θα είχε τίτλο «Το πολιτικόν δαιμόνιον των Έλλήνων». Αν απέφασίξε κάποιος να συζητήσει με τους αναφερομένους «άρχηγούς» —τα εισαγωγικά είναι απαραίτητα, γιατί οι περίεργοι άρχηγοί μας ενδιαφέρουν στο σημείωμα αυτό— θα μπορούσε να μάθει πολλά.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΑΣΙΝΩΝ

Τα άρχεϊα πάντως δίδουν μία γενική και συναρπαστική άποψη

του μυστηρίου που αποτελεί ή έπιθυμία τόσων πολλών να ιδούν τον έαυτό τους άρχηγό κόμματος. Αυτό άλλωστε δεν στοιχίζει τίποτε. Παίρνετε μία κόλλα χαρτί και γράφετε ότι ιδρύσατε π.χ., το «κόμμα των πρασίνων» με έμβλημα τον άριθ. 7. Υποβάλλετε κατόπιν τη δήλωσι αυτή στην Εισαγγελία του Άρείου Πάγου για να εξασφαλίσετε το «κορυαίτ» του τίτλου και του έμβλήματος. Δεν πληρώνετε τίποτε και δεν είσθε υποχρεωμένοι να δώσετε εξηγήσεις σε κανέναν. Το πολύ-πολύ, αν θεθεί το θεωρείτε απαραίτητο, συμπληρώνετε στη δήλωσί σας ότι το «κόμμα των πρασίνων» έχει ως σκοπό να επιβάλι το πράσινο ως το μοναδικό χρώμα που συμβολίζει την άπαισιοδοξία. Προφανώς έχετε κουρασθί να ακούτε ότι το πράσινο χρώμα είναι το χρώμα της έλπίδος και κατέρχεσθε στον πολιτικό στίβο για να το επιβάλετε στο κράτος με την αντίθετη έννοια.

ΕΙΣΘΕ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Άφου υποβάλετε την αίτησι, άπευθύνετε μεγαλοπρεπή χαιρετισμό προς τον άρμόδιο υπάλληλο, που δεν πτοείται πιά από τα

παράδοξα, και άπέρχεσθε με ύφος. Τώρα είσθε «άρχηγός» κόμματος.

Κάποιος χαιρέκακος όταν συνήντησε στην κλήμακα του Άρείου Πάγου ένα τέτοιο «άρχηγό» τον ρώτησε:

—Άν, προκειμένου να υποβάλις την δήλωσι του κόμματός σου, έπεθάλλετο να πληρώσης κάποιον παράβολο... 3.000 δρχ. π.χ., θα έφθανες μέχρις εδώ; Μάλλον όχι.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 300 ΚΟΜΜΑΤΑ

Όλα τα κόμματα, θεθείως, δεν είναι των «πρασίνων». Τουτό όμως δεν βοηθάει, ώστε να μειωθί ή κατάπληξι που δοκιμάζει κανείς όταν πληροφορηθί ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν ιδρυμένα και αναφέρονται έπίσημως περισσότερα από 300 κόμματα. Έξ αυτών τα 265 περίπου έχουν κάνει την εμφάνισί τους κατά το διάστημα 1932 έως τις άρχές του 1955, συγκεκριμένως δέ στα έτη 1932, 33, 34, 35, 36, 43 και 44. Ούσιαστικώς δηλαδή πρόκειται περί 265 κομμάτων που παρουσιάσθηκαν μέσα σε 8 χρόνια. Τα άλλα 35 κόμματα είναι δημιουργήματα του ύπολοιπου 1955 και των προεκλογικών ήμε-

ρων, οι όποια πάντοτε παρακινούν τους έπιδόξους άρχηγούς να έκδηλωθούν.

Για τα πρό του 1932 έτη δεν υπάρχουν δυστυχώς άρχεϊα ιδρυτικών δηλώσεων, γιατί οι Άγγλοι στρατιώτες που έμειναν μετά την άπελευθέρωσι στο μέγαρο του Άρείου Πάγου δεν περιέβαλαν με την φροντίδα που έπρεπε τα άκρως ενδιαφέροντα αυτά... ιστορικά κειμήλια με άποτέλεσμα πολλά να καταστραφούν. Θα είχαν και εκείνα να μας άφηγηθούν έπιθυμίες και εύσεθείς πόθους.

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Άπό τα 300 υπάρχοντα κόμματα ένα μικρό ποσοστό μόνον κατέρχεται συνήθως στην έκλογική μάχη. Τα υπόλοιπα; Την άπάντησι την δίδει κάποιος «άρχηγός»: «Δεν νομίζομεν ότι είναι κατάλληλος δι' ήμάς ή στιγμή προς πολιτικήν αναμέτρησιν. Άλλά διατί άνησυχείτε; Άπλως δεν κατερχόμεθα εις τάς έκλογάς. Μη ξεχνάτε όμως ότι υπάρχομεν». Και εύρίσκεται εν δικαίω ο «άρχηγός», διότι σημασίαν μεγίστην έχει το γεγονός ότι το κόμμα του υπάρχει γραμμένο στα χαρτιά. Το αν μετέχη ή όχι των έκλογών, αυτό

Λαϊκόν Κόμμα

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

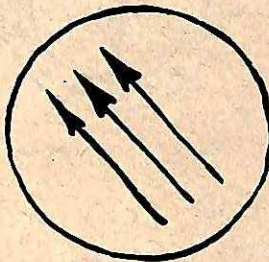
Παπανδρεϊκόν Κόμμα Ελλάδος

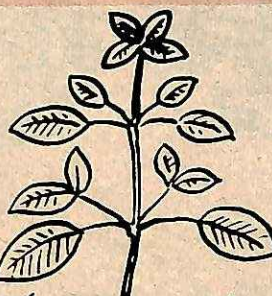
Κόμμα Άριστερών Φιλελευθέρων

Ένιαία Δημοκρατική Άριστερά

Σοσιαλιστικόν Κόμμα Ε.Λ.Α.

Ένωσις Βασιλοφρώνων Έλλάδος

Έθνικόν Άγροτικόν Κόμμα Χιτών

Κόμμα Έθνικόν Φιλελευθέρων

Άγροτ. και Έργατικόν Κόμμα

Λαϊκόν Προοδευτικόν Κόμμα

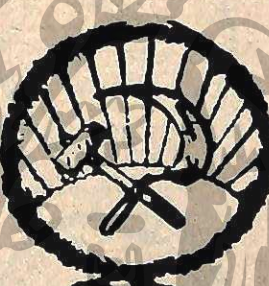
Άγροτικόν Κόμμα

Έργατοεπαγγελματικόν

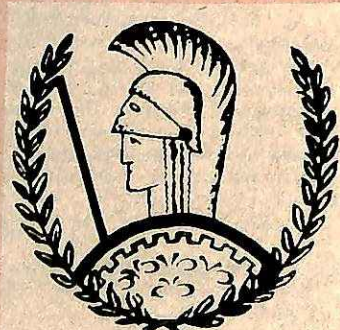
Έθνικής Άντιστάσεως

Ένιαϊον Μέτωπον Έργ. και Άγροτών

Έθνική Άντίστασις (Ζέρβας)

Έν. Παλ. και Νέων Πολεμιστών

Σοσιαλιστικόν Κόμμα

Έθνικοκοινωνικόν

Έλληνική Άναγέννησις

Άγροτ. και Έργατικόν Κόμμα

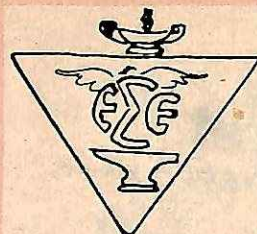

Άρχιμερσιτικόν Κόμμα

Δημοκρατική Παράταξις

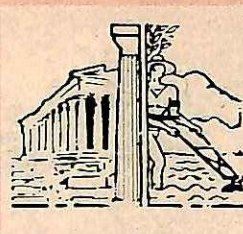
Οί 'Ιππόται καί οί 'Ιάπωνες, ή 'Ιερουσαλήμ καί ή γαρυφαλιά

'Εθν. Συνδ. 'Εργαζομένων

'Εργατικόν Κόμμα

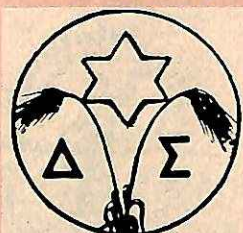
Κομ. 'Ιδιοκτησίας

'Εργατικός Συνσπασμός

Πατριωτική 'Ενωσις

Δημοκρατικός Συν.

'Αναρχοφωτικόν Κόμμα

Χριστ. Προοδ. Κόμμα

'Εθνικ. Λαϊκό Κόμμα

Η ΕΓΧΡΩΜΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΑΠΩΝΕΣ

Και τώρα άς παρασυστοιμήσουμε στην δίνη των κομμάτων: 'Ο άρχηγός Χρ. Κρίτσας έχει ως έμβλημα του κόμματός του ο «Συμφιλίωτής» την φωτογραφία του. Φουστανελλοφόρος, λεθέν-

Μολυβδά και το κόμμα του «'Η κάθοδος των μυρίων». 'Εννοεί ασφαλώς των ψηφοφόρων του, προς τους οποίους ανακοινώνει ότι έμβλημά του είναι —τί άλλο;— ή θάλασσα.

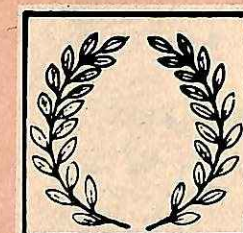
Τών κυμάτων ακολουθούν ο Κ. Βυζάς, με την παράταξιν που τιτλοφορείται «'Εκλογή διά κλή-

και ανόρθωσις; Θά εταίριαζε περισσότερο: Κουμπούρας και πάρ' τον κάτω!»

'Αλλά υπάρχουν οί Ιππόται όχι αυτοί το τάγματος των Θερμοπυλών, αλλά εκείνοι του «κόμματος των Ιπποτών» που ίδρυσε ο απόστρατος πλωτάρχης φαρμακοποιός Ι. Τσαούσης.

νοϋ Αυτοκρατορικού Κόμματος». 'Ο άρχηγός Μ. Σολδάτος, έξ άλλου, αναφέρει στην δήλωσί του: «Χριστιανογνησορθόδοξος Δύναμις 'Ελλήνων. Κόμμα ίδρυθέν το σωτήριο έτος 1917 και ήμέραν Δευτέραν του Παναγιού Πνεύματος».

Ένας τίτλος άρχηγού (του Β.

'Αναπήρων και θυμάτων

'Αγροτικόν Δημ. Κόμμα

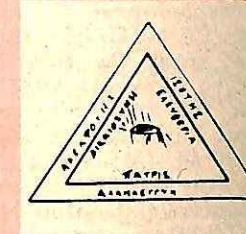
'Αγροτικόν Προοδ. Κόμ.

'Αναδημιουργικόν

'Εργατοαγροτικόν

Χρ. Σοσιαλιστικόν

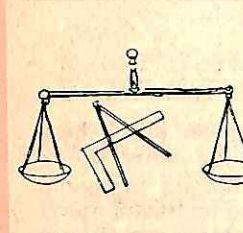
Λαϊκοεθνικιστικό

«'Η Σιδηρά Ειρήνη»

'Εργατογεωργικόν

'Επαγγ.—Βιοτεχ. Πειρ.

'Εθν. Σωτηρίας

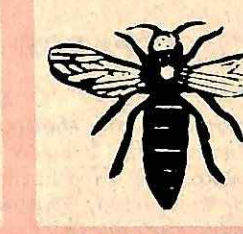
'Επαγγελματοβιοτεχνικό

Κίνησις 'Εθν. Σωτηρίας

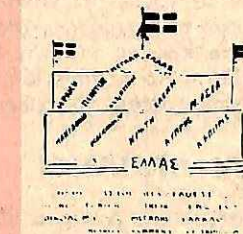
Κοινωνικόν Κόμμα

'Εργαζομένων Τάξεων

Κόμμα 'Ιπποτών 'Ελλ.

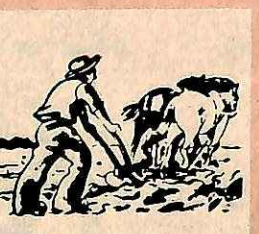
'Αγών 'Εθνικής Σωτ.

Κόμ. «Ι» ('Εργ.—Νομ.—Ασφ.)

'Εθνική 'Ενωσις 'Ελλ.

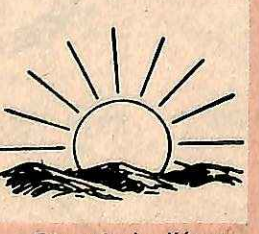
'Ανεξ. 'Αγροτικό Κόμμα

'Ανασυγκροτήσεως

Βασιλοφ. 'Αντιστ.

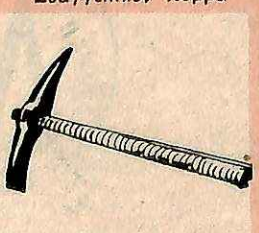
Ευαγγελικόν Κόμμα

Κόμμα Δωδεκανήσου

'Αν. Κόμμα 'Ελληνίδων

'Εθν. Ριζοσπαστικό

Αυτοκινητιστών

της όπως λένουν, με μύστακα αλλόφρονα, ποζάρει ήρωικάτατα, δλίγον άγριαπός έξ αιτίας ίσως κάποιας χατζάρας που φέρει εις την μέσην. 'Ο δέ φωτογράφος, γιά νά έντυπωσιάση τόν πολιτικό ήγήτη, του παραδίδει έγχρωμη την φωτογραφία, με δυο κόκκινες πινελιές στα τσαρούχια και μία πράσινη στα λουλούδια μιας διπλανής άνθοστήλης που διακοσμεί τόν χώρον.

Τήν εποχή που ο Κρίτσας άπηθανάτιση, τό 1935 δηλαδή, ο 'Αλ. Βαμβέτσος ίδρύει κόμμα υπό τόν έπιτυχή τίτλον «Πολιτική όμάς 'Ιαπώνων», με έμβλημα την φωτογραφία του Γούναρη και γεωργόν θερίζοντα!

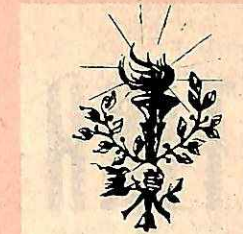
Συνεχίζομε τόν περίπατο στόν άνθωνα και συναντούμε τόν Ι.

ρου των άρχόντων» (;) και ο Βλασόπουλος που κατέρχεται με έμβλημα τις λέξεις: «'Ασφαλιστικών 'Εργων 'Οδοποιίας». 'Εμβλημα δηλαδή σαφές όσον δέν γίνεται.

Μιά δήλωσι γραμμένη σέ σοβαρό ύφος όμιλεί περί του «κόμματος των σταυροφόρων» της 'Ελλάδος και του άρχηγού των Μ. Γιαπαλή.

'Ολίγον μετά, άλλος άρχηγός: 'Ονομάζεται Σ. Κουμπούρας και ήγείται του «'Ανορθωτικού κόμματος». Στο σημείο αυτό κάποιος παρακείμενος, που παρακολουθεί την άναδηψή των άρχείων, παρατηρεί:

«Δέν μου λέτε σάς παρακαλώ πώς συμβιβάζονται Κουμπούρας

'Ανθρωπιστικόν

Χριστιανορθόδοξων

Συντηρητική 'Ενωσις

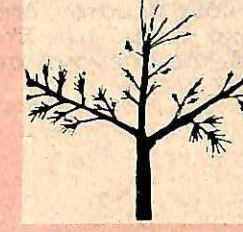
Βυζ. Μεγ. 'Ελλάδος

'Αδελφ. και 'Αποκαταστ.

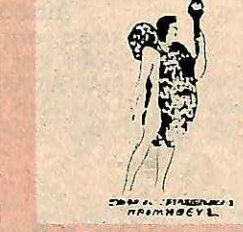
Κόμμα Δικαίου 'Ελλ.

'Ανορθ. 'Ορθοδ. Κομ.

Σ. Κόκκορης, 'Ελλ/αρθ.

Κόμμα Εργαζομένων

κόμμα του Δ. Μπαζιώτη που τιτλοφορείται «Νέα 'Ιερουσαλήμ διανοομένων και εργαζομένων δικαιοσύνην».

'Από την 'Ιερουσαλήμ φθάνομε στην θεά 'Αθηνά, την όποία ο Χ. Παπαγεωργίου θέλει γιά έμβλημα του κόμματός του των «'Αγανακτισμένων 'Ελλήνων». Πώς όμως σκέπτεται ο άρχηγός την δύστηνο θεάν; 'Ιδού πώς:

Φονεύουσαν το πολύπουν τέρας του διεθνισμού που περισφίγγει την υδρόγειον και άπαλλάσσουσιν την υδρόγειον δλόκληρον από ψυχοπνευματικήν πανώλην.

Και ή άνθολογία τελειώνει με τόν Ι. Ροδάκη, ο όποιος, μακριά από τέρατα και ψυχοπνευματικά νοσήματα, παίρνει γιά έμβλημα του κόμματός του τήν... άνθισμένη γαρυφαλιά! ■ ■ ■

Νεοπολιτική 'Ενωσις

'Εθνικοσοφιστικό

'Ελληνικός Λαϊκός Αγών

Κόμμα 'Ανορθώσεως

Χρ. 'Εργ. 'Αγρ. Παράταξ

Σος. 'Ελλήν. 'Ενωσις

Κόμμα 'Ανορθώσεως

Χρ. 'Εργ. 'Αγρ. Παράταξ

Σος. 'Ελλήν. 'Ενωσις

Χριστ. Δημοκρατικόν

Συντηρητικόν Κόμμα

Κ. Φαρακής — 'Ανεξ.

ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙ ΑΝΗΚΕΤΕ;

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ σάς προσφέρουν έναν απλό τρόπο για να εξακριβώσετε σεις ό ίδιος, σε ποιά από τις δύο πολιτικές παρατάξεις που διαγωνίζονται στις εκλογές ανήκετε, σύμφωνα με τις ιδέες σας και όχι σύμφωνα με τις προσωπικές σας αδυναμίες προς τα άτομα των υποψηφίων πολιτικών. Παρατίθενται 15 από τα κυριώτερα θέματα που απασχολούν σήμερα τον Έλληνα ψηφοφόρο, με δύο απόψεις για το κάθε θέμα. Κάθε μία από τις απόψεις αυτές, αντιπροσωπεύει τη θέση που παίρνει απέναντι του θέματος ή μία ή η άλλη από τις δύο μεγάλες πολιτικές παρατάξεις που κατέβηκαν στις εκλογές. Κάθε απόψη επίσης, συνοδεύεται και από έναν αριθμό. Ο αριθμός αυτός αποτελεί την βαθμολογία για κάθε απόψεως, αναλόγως με την θέση που κατέχει στην κλίμακα της σύγχρονης πολιτικής ιδεολογίας.

Διαβάζοντας τις δύο απόψεις κάθε θέματος, αποφασίζετε με ποιάν από τις δύο συμφωνείτε περισσότερο, σημειώνοντας τον αντίστοιχο αριθμό της. Στο τέλος, αθροίζετε τους αριθμούς που έχετε σημειώσει και ο επεξηγηματικός πίναξ της απέναντι σε λίδος θα σάς δώσει την απάντησι ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙ ΑΝΗΚΕΤΕ.

Α'. ΚΥΠΡΟΣ

"Αποψις Α'. Το κυπριακό πρέπει να λυθί με υποχώρησι της 'Αγγλίας. 'Η 'Αγγλία δηλαδή πρέπει να υποχρεωθί από την εξέγερσι του κυπριακού λαού και την πίεσι της ελληνικής κυβερνήσεως, συνεπικουρούμενης από τας 'Ηνωμένες Πολιτείας, να παραχωρήσῃ αυτοδιάθεσιν. (8)

"Αποψις Β'. Η λύσις του κυπριακού θα έπιτευχθί μόνο με πολιτικό και δυναμικό έκθιασμό της 'Αγγλίας. Χωρίς δηλαδή την βοήθεια των συμμάχων της Δύσεως θα εξασφαλισθί ή αυτοδιάθεσις του κυπριακού λαού με λαϊκήν εξέγερσι στην Κύπρο και στην 'Ελλάδα που θα πετάξῃ τους 'Αγγλους στη θάλασσα και εκεί και έδω. (2)

Β'. ΝΑΤΟ

"Αποψις Α'. 'Η συμμετοχή μας εις το ΝΑΤΟ δέν ωφελεί ουσιαστικά την 'Ελλάδα. 'Αντί να ένισχύῃ, συχνά προκαλεί έξασθένσι της διεθνούς μας θέσεως και μās έμποδίζει να ασκήσωμε ανεξάρτητη έξωτερική πολιτική. (3)

"Αποψις Β'. 'Η συμμετοχή μας εις το ΝΑΤΟ είναι ωφέλιμη. 'Εξασφαλίζει την εθνική μας ανεξαρτησία έναντι κάθε ένδεχομένης δυναμικής απειλής κατά του έθνικού έδάφους από ξένα κράτη. (9)

Γ'. ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

"Αποψις Α'. Το Βαλκανικό σύμφωνο πρέπει να έξυπηρετῇ μόνο ιδεολογικούς και έκπολιτιστικούς σκοπούς. Πρέπει δηλαδή ν' αποβλέπῃ στην πνευματική και έκπολιτιστική ανάπτυξι και συνεργασία των κρατών του Βαλκανικού χώρου. (1)

"Αποψις Β'. Το Βαλκανικό σύμφωνο έξυπηρετεί την άμυνα του Βαλκανικού χώρου. Για την καλύτερη έξυπνρέτησι των σκοπών του χρειάζεται και ή πνευματική και έκπολιτιστική ανάπτυξις. Χωρίς την άμυνική έξασφάλισι, όμως, αυτά δέν μπορούν να έξυπνρηθοῦν. (7)

Δ'. ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ

"Αποψις Α'. 'Η λειτουργία του πολιτεύματος, όπως έξελισσεται στα σημερινά συνταγματικά πλαίσια, δέν παρουσιάζει καμιά σοβαρή άνωμαλία. Τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετώπιζει ή χώρα σήμερα δέν συγχωρούν τὸ άνοιγμα μιās πολιτικής πληγῆς όπως ή άναθεωρητική διαδικασία. 'Η άνωμαλία που θα προκαλέσῃ ή άναθεώρησις των διατάξεων περί προνομίων του Στέμματος, θα είναι άσφαλώς μεγαλύτερη από τυχόν μικροζητήματα που ίσως δημιουργεί τὸ ίσχον σήμερα Σύνταγμα. (6)

"Αποψις Β'. Διά την κανονική λειτουργία του πολιτεύματος και την έξασφάλισι όμαλού πολιτικού βίου, θα ήταν χρήσιμο ν' άναθεωρηθοῦν ώρισμένες διατάξεις του Συντάγματος, άναφερόμενες

στην άσκησι των προνομίων του Στέμματος. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει τὸ ίδιο τὸ Σύνταγμα για τὸν σκοπὸ αὐτό, πρέπει να έκλεγῇ ειδική «'Αναθεωρητική Βουλή», που θα καθορίσῃ ποιά άρθρα του Συντάγματος θα τροποποιηθοῦν. 'Η Βουλή αὐτή θα διαλυθί και θα ξαναγίνουν εκλογές για να έκλεγῇ νέα Βουλή που θα ψηφίσῃ τὰ τροποποιημένα άρθρα ή θά τ' άπορρίψῃ. (4)

Ε'. ΣΤΡΑΤΟΣ

"Αποψις Α'. 'Ο Στρατός έχει άποκλειστικό προορισμό να ύπερασπίζεται την έδαφική άκεραιότητα της χώρας, όταν και όπου άπειλήται αὐτή. Σήμερα δέν ύφίσταται από πουθενά άπειλή έναντίον της έδαφικής άκεραιότητος της 'Ελλάδος, έπομένως μπορεί άκίνδυνα ή άριθμητική δύναμις του Στρατού να μειωθί στα προπολεμικά επίπεδα ειρήνης. (2)

"Αποψις Β'. 'Ο Στρατός πρέπει να είναι εις θέσιν να ύπερασπίζεται τὸ έθνικό έδαφος και ταυτοχρόνως άποτελεῖ τὸ θεμέλιο, επάνω στο όποιο στηρίζεται τὸ κράτος για την άσκησι της διεθνούς πολιτικής του. 'Αν τὸ θεμέλιο αὐτό έξασθενίσῃ, θα έξασθενίσῃ μοιραίως και ή διεθνής διπλωματική θέσις της χώρας. (8)

ΣΤ'. ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ

"Αποψις Α'. Αί στρατιωτικά δαπάναι είναι κατά ένα μέρος παραγωγικά δαπάναι. Τὸ αίσθημα άσφαλείας που έξασφαλίζει ή παρουσία ισχυρών στρατιωτικών δυνάμεων, συντελεῖ στην αύξησι της έμπιστοσύνης των άμέσως παραγωγικών κλάδων της εθνικής οίκονομίας. Καί ό γεωργός καλλιεργεί περισσότερα και άποδοτικότερα και ό βιομήχανος ρίχνει περισσότερα κεφάλαια στην έπιχείρησί του. 'Ο φράχτης που φτιάχνεται γύρω από τὸ άμπέλι είναι παραγωγική δαπάνη, καθὼς και ή συντήρησις του σκόλου που φυλάει τὸ κοπάδι. Οι δαπάνες, όπου ύπάρχει σπατάλη, έπιβάλλεται να περιορισθοῦν, αλλά μείωσις της άριθμητικής δυνάμεως δέν μπορεί να γίνῃ. (8)

"Αποψις Β'. Αί στρατιωτικά δαπάναι είναι όπωσδήποτε άντιπαραγωγικά. 'Απορροφούν μεγάλο μέρος του έθνικού εισοδήματος, χωρίς να άποδίδουν. 'Επιβάλλεται να μειωθοῦν στο έλάχιστο. Αὐτό έπιτυγχάνεται και με την μείωσι της άριθμητικής δυνάμεως του Στρατού. (3)

Ζ'. ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΟΝ

"Αποψις Α'. Οι δημόσιοι ύπάλληλοι πρέπει γενικά να πάρουν μεγαλύτερους μισθούς. 'Επίσης ή διαφορά στους μισθούς μεταξύ άνωτέρων και κατωτέρων ύπαλλήλων πρέπει να είναι μικρότερη. (2)

"Αποψις Β'. 'Ο άριθμός των ύπαλλήλων πρέπει να έλαττωθί. 'Η διαφορά μισθοῦ άνωτέρων και κατωτέρων πρέπει να γίνῃ μεγαλύτερη. 'Η προαγωγή, ή σταδιοδρομία και οι άποδοχές των να ρυθμίζονται από την ουσιαστική τους άπόδοσι. (9)

Η'. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΟΙΝΗΣ ΩΦΕΛΕΙΑΣ

"Αποψις Α'. Οι έπιχειρήσεις κοινῆς ωφέλειας πρέπει ν' άνήκουν εις τὸ κράτος. Να είναι δηλαδή κρατικές ύπηρεσίες χωρίς μετόχους και να διευθύνονται από δημοσίους ύπαλλήλους. (1)

"Αποψις Β'. Οι έπιχειρήσεις κοινῆς ωφέλειας πρέπει να διατηροῦν τὴ μορφή της ιδιωτικής έπιχειρήσεως, να διευθύνονται από τούς μετόχους, να έποπτεύῃ όμως τὸ κράτος. (6)

Θ'. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΓΧΩΡΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

"Αποψις Α'. 'Η έγχώριος βιομηχανία πρέπει να προστατευθί μέχρις ένδς όρίου. Τα όρια της προστασίας τα διαγράφουν οι διεθνείς ύποχρεώσεις της χώρας, τὸ κόστος των πρώτων ύλων σχετικά με τὸ κόστος των έτοιμων προϊόντων και ό άριθμός των εργατῶν που άπασχολεί ό κάθε βιομηχανικός κλάδος. (7)

"Αποψις Β'. 'Η έγχώριος βιομηχανία πρέπει να προστατεύεται και δασμολογικῶς και νομοθετικῶς εν άνάγκη. Μόνον έτσι θα μπορέσῃ να άναπτυχθί στα σημερινά πρώτα της θέματα και να προοδέσῃ. (3)

Ι'. ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ

"Αποψις Α'. Οι βιομηχανίες πρέπει να κρατικοποιηθοῦν. 'Η άρχή θα γίνῃ από τις μεγάλες βιομηχανίες που έχουν πάρει σχεδόν τὴ μορφή άποκλειστικού μονοπωλίου. (2)

"Αποψις Β'. Οι βιομηχανίες δέν πρέπει να κρατικοποιηθοῦν. Τὸ κράτος έχει άποδειχθί κακός έπιχειρηματίας. (8)

ΙΑ'. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΩΝ

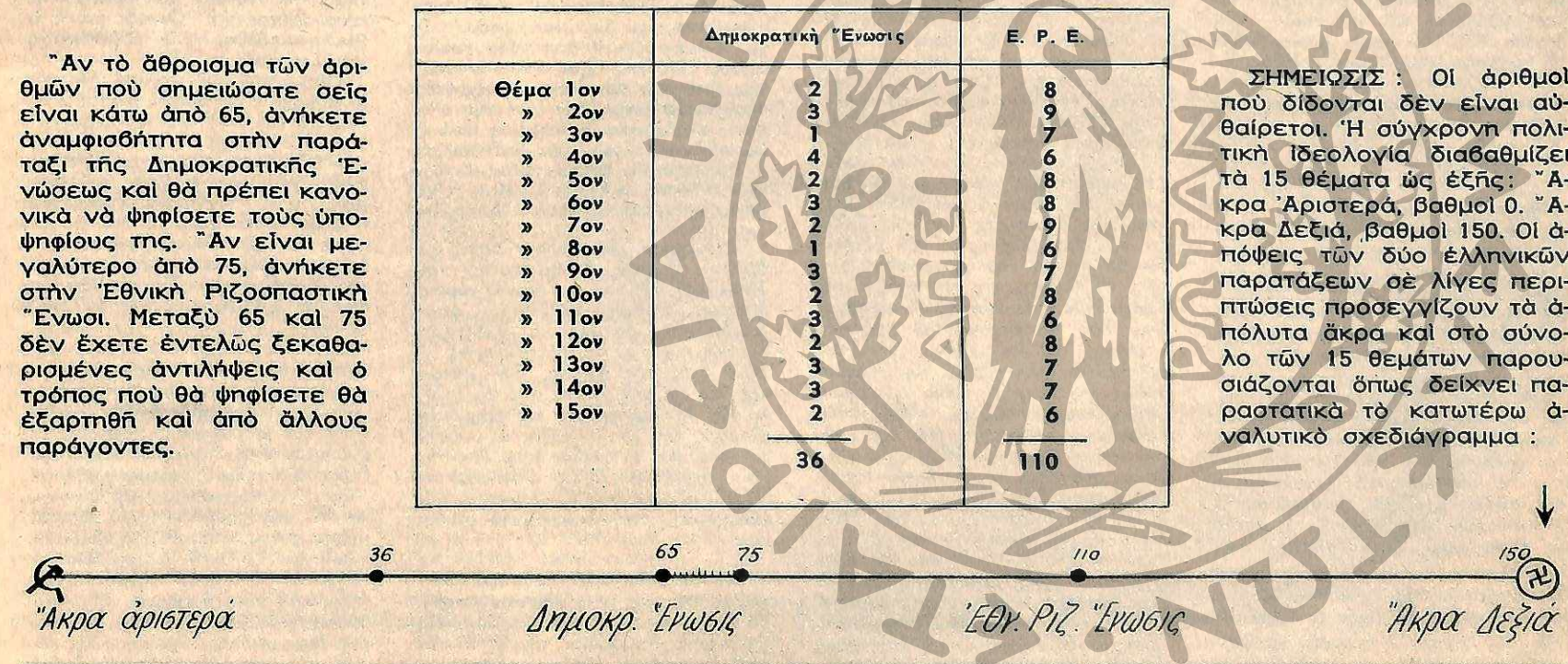
"Αποψις Α'. 'Η έλευθερία των εισαγωγῶν πρέπει να διατηρηθί, αλλά όχι άπόλυτη. Πρέπει να θεθοῦν ώρισμένα όρια ποσοτικά ή και άλλα. (6)

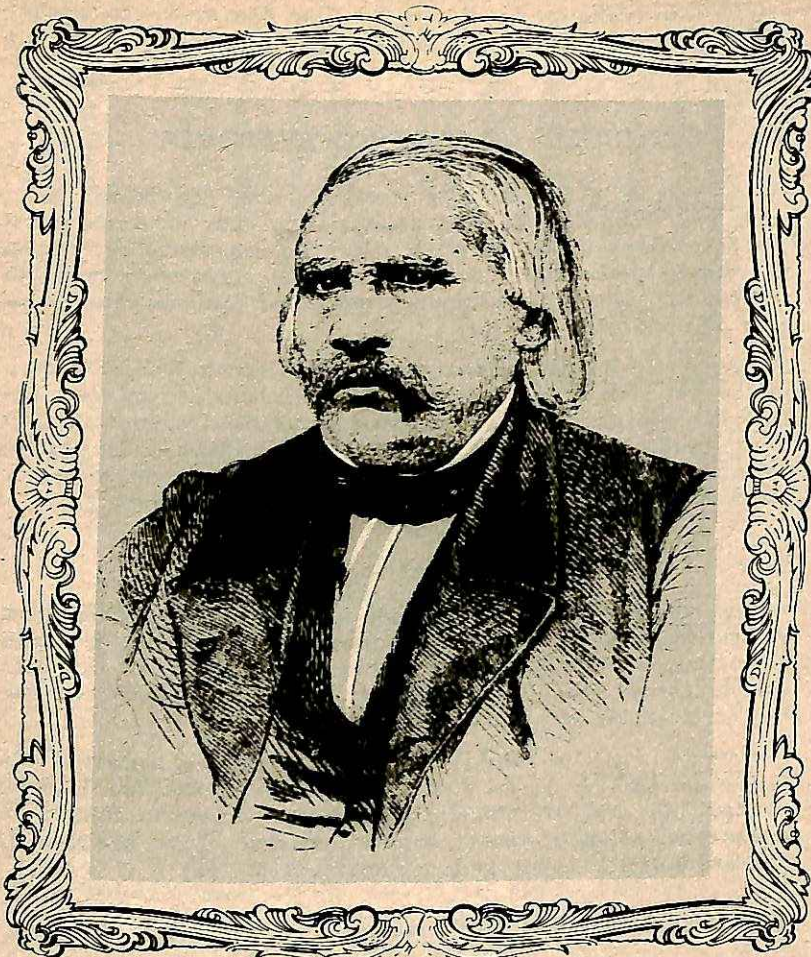
"Αποψις Β'. 'Η κατάργησις της έλευθερίας των εισαγωγῶν είναι άπαραίτητη για να σταματήσῃ με τὸν τρόπο αὐτό ό κατακλυσμός της αγοράς από άχρηστα είδη πολυτελείας, που δίνουν άπατηλή είκόνα ψεύτικης ευημερίας. (3)

ΙΒ'. ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

"Αποψις Α'. Οι άμεσοι φόροι πρέπει ν' αύξηθοῦν, ώστε ν' άποτελέσουν τὴν κυρία πηγή των κρατικῶν έσόδων. Οι έμμεσοι φόροι πρέπει να περιορίζονται μέχρις ότου καταργηθοῦν ολοκληρωτικά. (2)

ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ (1877)

“ΕΧΟΜΕΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑ Η ΟΧΙ”
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ

Η περίοδος 1844 - 1862, ή περίοδος, δηλαδή, από της εφαρμογής του πρώτου ελληνικού συντάγματος μέχρι της εξόφσεως του πρώτου βασιλέως, υπήρξε τύποις συνταγματική, ουσία δέ μοναρχική. Τόσον ο βασιλεύς, όσον και τα κόμματα είχαν Ιδιότυπον αντίληψιν των συνταγματικών και πολιτικών ελευθεριών. Είς την άρχην εύρισκόμενα τα κόμματα παρεδίδον συστηματικώς το Σύνταγμα, διενήργουν νόθους εκλογάς, περιώριζαν τα άτομικά και πολιτικά δικαιώματα των πολιτών. Έκτος της άρχης, εκραύγαζον υπέρ του σεβασμού του Συντάγματος.

Επτά Βουλαί εξέλεγχαν κατά την περίοδον ταύτην και ένδεκα κυβερνήσεις ενηλλάγχαν εις την έξουσίαν. Άλλ’ ούτε αι Βουλαί, θά ήμπορούσε να λεχθί, απέδιδον το λαϊκόν φρόνημα, ούτε αι κυβερνήσεις έστηρίζοντο επί της έμπιστοσύνης της πλειοψηφίας του λαού. Δεν καθιέρωθι διά του Συντάγματος του 1844 το κοινοβουλευτικόν σύστημα, δεν καθιερώθη, δηλαδή, ότι αι κυβερνήσεις έπρεπε να στήριζονται εις την έμπιστοσύνην της Βουλής. Άλλ’ έάν το γράμμα του Συντάγματος δεν επέβαλλε τούτο, το πνεύμα της Συντακτικής Συνέλευσεως, ή οποία το εξέπιπλεν, αυτό ήτο. Έν τούτοις, άλλααι εκ των 11 κυβερνήσεων δεν άπήλθον της έμπιστοσύνης της Βουλής, άλλααι δέ είχαν έπιτύχει διά της νοθεύσεως των εκλογών να άποκτήσουν τεχνητήν πλειοψηφίαν.

Τα πράγματα της πολιτείας μας, έλεγεν εις την Γερουσίαν, τα τέλη Νοεμβρίου 1859, ο Κ. Κανάρης, όμιλών επί των εκλογών του έτους εκείνου, δεν στέκονται διόλου καλά, άφου κατηντήσαμεν να έρωτώνμεν ό εις τόν άλλον: «Έχομεν Σύνταγμα, ναι ή όχι;». Διότι αν μόν δεν έχομεν, αι θέσεις τας όποιας κατέχομεν είνε περιτταί και αν έχομεν, ότι γίνεταί πρό πολλού εις την πολιτείαν από μέρους της έξουσίας μας λέγει ότι το Σύνταγμα τούτο παραβιάζεται». Ο δέ Δ. Χριστίδης, πολλάκις διατελέσας ύπουργός, ύπεστήριζεν εις την Γερουσίαν, την 20ην Μαΐου 1859, τέσσαρας ήμέρας πρό της διαλύσεως της Βουλής του 1859: «Υποψήφιος βουλευτής εις την Έλλάδα θα είπη διορισμός του βουλευτού εκ μέρους του ύπουργείου. Κανείς, το θέπετε εις την πράξιν, δεν δύναται να πολεμήσιν τον ύποψήφιον, όλοι όσοι ύποδεικνύονται από την καθέδραν ως ύποψήφιοι, αυτοί και εκλέγονται, μάλιστα με τόν σκανδαλωδέστερον τρόπον διότι μη παρουσιαζόμενον αντίηλον, ουδείς των εκλογέων προσέρχεται εις την κάλπην και αι διευθύνουσαι τας εκλογάς αρχαί αναγκάζονται με κοινόν σκανδαλον κατά τριετίαν, υπό τας όψεις αυτών των διοικητικών άρχων, πολλαχού δέ τή συμπτύξει και τή διαταγή αυτών, να γεμίσουν τας κάλπας από ψευδή ψηφοδέλτια και να άναδεικνύωσι ψευδή αποτελέσματα. Αν δέ ποτε κανείς τολμήσιν να πολεμήσιν τον ύποψήφιον, ή ύπουργική ένέργεια τόν άποπέμπει από τας Ά-

θήνας. Αυτό έννοείται ειλικρινές έργον μιάς συνταγματικής κυβερνήσεως; Αυτόν την εφαρμογήν του Συντάγματος έννοείτε να κάμετε και εις τας προσεχείς εκλογάς των βουλευτών;»

Τα καταγγελλόμενα ήσαν άληθή, παρουσιάζον πραγματικήν εικόνα του τρόπου καθ’ όν διεήγοντο αι εκλογαί. Άλλ’ οι δύο καταγγέλλοντες, ως μέλη προηγουμένων κυβερνήσεων, είχαν μεταχειρισθί τα αυτά μέσα διά να επιπλεύσουν κομματικώς. Άς σημειωθί δέ ότι ταύτα έλέγοντο διά τας εκλογάς του 1859 αι όποιαι, λόγω της συμμετοχής εις την κυβένησιν Άθ. Μιαούλη των νέων πολιτικών άνδρων Άλεξ. Κουμουνδούρου και Θρασ. Ζαΐμη, διενηργήθησαν κατά τρόπον μάλλον άνεκτόν.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Η Συντακτική Συνέλευσις του 1843, όμοι με το Σύνταγμα, έψηφισε και εκλογικόν νόμον, άποτελούμενον από 36 άρθρα. Δι’ αυτού άνεγνωρίζετο ότι δικαίωμα ψήφου είχαν εοί έντός του βασιλείου γεννηθέντες Έλληνες ή οι άποκτήσαντες την ελληνικήν ιδιγένειαν, οι έχοντες συμπληρώσει το 25ον έτος της ηλικίας και έχοντες ιδιοκτησίαν τινά ή έξασκούντες οιονδήποτε επαγγέλμα ή άνεξάρτητον επιτήδευμα. Δικαίωμα ψήφου, κατ’ ακολουθίαν, είχε μόνον ώρισμένη κατηγορία Έλλήνων.

Έκλόγιοι, έξ άλλου, κατά το άρθρον 63 του Συντάγματος του 1844 και 27 του εκλογικού νόμου, ήσαν οι Έλληνες πολίται, οι άπολαμβάνοντες άστικόν και πολιτικόν δικαιώματων, οι συμπληρώσαντες το 30ον έτος της ηλικίας των, κατοικούντες εις την χώραν από έξ έτών, εκ των όποιων τα τρία εις την έπαρχίαν εις την όποιαν εξέβητον ύποψηφιότητα, και οι όποιοι ήσαν ιδιοκτήται άκινήτων αξίας τουλάχιστον 10.000 δραχμών. Ο αριθμός των εκλογέων, έτσι, περιώριζετο αίσθη-

Διά του εκλογικού νόμου του 1844 καθιερώτο ως εκλογικόν σύστημα το πλειοψηφικόν. Βουλευτής όμως εξέλεγετο ο λαμβάνων την άπόλυτον και όχι την σχετικήν πλειοψηφίαν

των ψηφισάντων. Έκλογική περιφέρεια ήτο ή έπαρχία. Είς κάθε 10.000 κατοίκους άναλογεί ένας βουλευτής. Η ψηφοφορία ήτο μυστική και έγένητο διά ψηφοδελτίων.

Η διάρκεια των εκλογών ώριζετο όκταήμερος, άλλ’ όχι και ταυτοχρόνως εις όλόκληρον την Έπικράτειαν. Οι Νομάρχαι προσδιώριζαν, έντός του τασσομένου, υπό του διατάγματος περί προκηρύξεως των εκλογών, χρονικόν διαστήματος, την ήμερομηνίαν των εκλογών εις εκάστην έπαρχίαν του νομού των. Διά του τρόπου τούτου έπιτυχάνετο ή άνεωτέρα επέμβασις της διοικήσεως εις τας εκλογάς.

Η πρώτη Βουλή, συμφώνως πρός το άρθρον 104 του Συντάγματος, έπρεπε να συνέλθι έντός τριών μηνών από της δημοσιεύσεως του Συντάγματος, δηλαδή το άργότερον μέχρι της 18ης Ιουνίου 1844. Κατά συνέπειαν αι εκλογαί έπρεπε να διενεργηθούν πρό της ήμερομηνίας ταύτης. Από τας έφημερίδας της εποχής προκύπτει ότι είχαν προκηρυχθί διά την 2-9 Ιουνίου. Έν τούτοις διήρκεσαν μέχρι του Οκτωβρίου, ή δέ Βουλή συνήλθεν εις Α’ Σύνοδον την 7ην Σεπτεμβρίου 1844.

Όπως εις την περιόχην Άττικής αι εκλογαί είχαν όρισθί διά την 1-8 Αυγούστου. Άλλ’ εις τόν Δήμον Άθηνάιν διεκόπη ή ψηφοφορία την 4ην Αυγούστου και επανελήθη την 21ην, λήξασα την 26ην του ίδιου μηνός. Είς το Λαύριον επανελήθη ή ψηφοφορία από 13-16 Αυγούστου. Είς τας άλλας περιφέρειας αι εκλογαί διεξήχθησαν τόν Ιούλιον ή τόν Σεπτέμβριον. Είς την Θουρίαν από 29 Σεπτεμβρίου έως 6 Οκτωβρίου.

Πώς δέ διενηργήθησαν; Η έπιστολή την όποιαν άπέστειλεν ο ύπουργός της Δικαιοσύνης της κυβερνήσεως Μαυροκορδάτου, Άν. Λόντος πρός τόν νομόρχον Πατρών Πανταζόπουλον είναι άποκαλυπτική των μεθόδων αι όποιαί έχρησιμοποιήθησαν: «Και αν υπάρχωσι οι μη θέλοντες να με ψηφοφορήσουν, του έγραφε, μεταχειρίσων κατ’ αυτών την μεταγιονέαν». Το δέ Β. Δ. της 9ης Ιανουαρίου 1845 περί άμνηστίας των κακουργήσαντων εις τας βουλευτικές εκλογάς, δίδει την πληρέστεραν εικόνα του τρόπου της διενεργείας των. Θεωρώντες, αναφέ-

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Δ. Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΜΟΝΑΡΧΙΑ (1844 - 1862)

ΤΟΥ Κ: ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗ

ρει το διάταγμα, ότι, ένεκα της κατά πρώτον παρειαγωγής του περί εκλογής βουλευτών νόμου, ή άληθής έννοια αυτού παρηρνηνέθη και κατά την εφαρμογήν αυτού συνέδρασαν άπεικτές τινά, άπεναντίας της άγαθής θελήσεως του νομοθέτου θεωρούντες δέ πρός τούτοις ότι και πολλοί των έξασκησάντων τα πολιτικά δικαιώματα έξασφαμένως συνέλαβον την ιδέαν ότι άπέκειτο εις αυτούς, άνευ προσφυγής εις την άρμόδιαν άρχην, να διαλύσουν τας προκυψάσας κατά την εκλογήν διενέξεις και ένεκα τούτου υπέπεσαν εις άξιόποίνους πράξεις, χωρίς να συναισθανθώσι την εγκληματικήν εϋθύνην των πράξεων αυτών, άπονέμομεν ένμνηστίαν εις όδας τας άξιόποίνους πράξεις, όσας από της πρόσ έναρξιν των εκλογικών πράξεων της πρώτης βουλευτικής Συνόδου ώρισμένης εποχής, μέχρι σήμερον, έτετελέσθησαν διά τας εκλογάς ταύτας ή και ένεκα αυτών».

Και ή δευτέρα εκλογική άναμέτρσις, τού 1847, δέν ύστέρησεν, άλλ’ υπερέθι εις νοθείας την πρώτην. Ίδου μερικά χαρακτηριστικά άποτελέσματα: Είς την Βιοατίαν οι κυβερνητικοί Α. Νάκος και Α. Γεωργαντάς έλαβον ο πρώτος 2870 ψήφους και ο δεύτερος 2868, ενώ οι αντίπολιτευόμενοι Θ. Φίλων και Α. Λαπουσιάδης άνά μίαν. Είς την Δωρίδα έψηφισαν συνολικώς 3.214. Έν τούτοις εις τας κάλπας εύρέθησαν 3.380 ψηφοδέλτια υπέρ ενός εκάστου των κυβερνητικών ύποψηφίων Γ. Κονδύλη και Κ. Φασίτσα. Είς τόν Πειραιά, έναντι 40 ψηφισάντων, εύρέθησαν εις την κάλπην 600 ψηφοδέλτια, με τα όποια την είχε παραγεμίσει, όπως έκαιχάτο ο ίδιος, ο νομάρχης Γ. Λαζάνης. Έτσι, όπως έγραφεν ο «Αίών» την 30ην Ιουλίου 1847: «Αντί του νομομαθούς Προβεγγίου εξέλεγή εις γραμματεΐς Δημαρχίας: αντί του νομομαθούς Διομήδους εις άγράφματος Έμ. Όρλώφ: αντί του εύχλωττου ρήτορος Μαυρομμάτου, ο άγράφματος Πετιμέλης: αντί των έθνικών άνδρων, άνθρώπων άμαθεις και άπαίδευτοι. Ο Κωλέττης έιπεν εις τους ύπαλλήλους του: Άπέλθετε εις τας όδους και όσους αν εύρετε κατά των ύπουργικών κατάλογον, χωλώσιν την καρδίαν, τυφλώσιν την κρίσιν και αναπήρους τα ήθη

και το αίσθημα, εισαγάγετε εις Άθήνας, ίνα γεμισθί το Βουλευτήριον».

Ολιγώτεροι νοθείαι διεπράχθησαν εις τας εκλογάς του Σεπτεμβρίου 1850, όποτε ο χρόνος διενεργείας των δια του Βασιλικού Διατάγματος της προκηρύξεως των, περιώριστη εις ένα μόνον μήνα. Άλλά και πάλιν έσημειώθησαν αρκετά ώστε ο γερουσιαστής Γεώργιος Ψύλλης ήμπορούσε να λέγη εις την Γερουσίαν, κατά την συνεδρίασιν της 18ης Μαρτίου 1852: «Κατά τας παρελθούσας εκλογάς, ο λαός δέν άφέθη ελεύθερος να έκφράσθι άπόφασιν, σύμφωνα με την πεποίθησιν του».

Περί των εκλογών του 1853 μάς δίδει ενδιαφερούσας πληροφορίας ο τότε ύπουργός Δικαιοσύνης Σπ. Πηλίκας, εις τα Άπομνημονεύματά του. Το διάταγμα των εκλογών έδημοσιεύθη εις τας 24 Σεπτεμβρίου 1853, άλλ’ ή Βουλή της προηγουμένης περιόδου συνεδρίαζε μέχρι της 27ης Οκτωβρίου, ενώ ή νέα Βουλή είχε συγκληθί διά την 30ην Οκτωβρίου, χωρίς έν τώ μεταξύ να έχουν εκλεγθί οι βουλευταί. Μόνος βουλευτής, μη ύπουργός, ο όποιος παρέστη εις την πρώτην συνεδρίασιν ήτο ο Δ. Καλλιφρονάς, ο όποιος και ανέλαβε να έκτελή τα καθήκοντα του Προέδρου μέχρι της 8ης Δεκεμβρίου, όποτε κατέστη δυνατόν να συνεδριάσθι ή Βουλή, παρόντων 67 βουλευτών, επί συνόλου 138. Αι εκλογαί έπροχώρουν πολύ θραδέως, έγραφεν ο Πηλίκας, και αυτών άκόμη των βουλευτών, των όποιων ύποψηφιότης άπ’ άρχης προσδιωρίσθη. Η εκλογή ήρχιζεν, άλλ’ όταν άπαντούσε δυσκολίας από τους αντίπολιτευόμενους και τοιαύτας, ώστε να γενώνται άμφιβολαί περί της έπιτυχίας των ύπουργικών ύποψηφίων, οι Νομάρχαι διέκοπτον τας εκλογάς και τας άνέβαλλον άόριστως».

Διά τας εκλογάς του 1856 έχομεν την αυθεντικήν μαρτυρίαν του τελευταίου πρωθυπουργού του Όθωνος. Ομιλών ο Γενναίος Κολοκοτρώνης εις την Γερουσίαν την 13ην Σεπτεμβρίου 1862, έναντίον του Δ. Βούλγαρη, ο όποιος διενήργησε τας εκλογάς του 1856, έλεγε: «Τότε έλαβον χώραν αι μέγισται παραβάσεις των νόμων και αι νοθεύσεις των βουλευτικών εκλογών».

(Εθνολογικόν Μουσείον)

ΔΗΜ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Το κόμμα της ρεδιγκότας και το κόμμα της φουστανέλλας

ούλη, έδωσαν έντολην εἰς τὰ ὄργανά της ὅπως διὰ παντός μέσου ἐκλεγούν οἱ ὑποψήφιοί της καὶ διὰ παντός τρόπον ἀποτύχουν οἱ ὑποψήφιοι τῆς Ἠνωμένης Ἀντιπολιτεύσεως. Καὶ τὰ κρατικά ὄργανα ἐξετέλεσαν πιστῶς τὰς ἐντολὰς καὶ αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ὑπὸ καθεστῶς ἀληθοῦς βίας. Εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ ἱππικὸν ἐπετέθη κατὰ διαδηλώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐνῶ πλεῖστοι συλλήψεις ἔγιναν, ἔγραφον αἱ ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς. Εἰς τὸ Μεσολόγγιον ἐκινητοποιήθησαν κατὰ τοῦ Ἐπ. Δεληγιώργη ἐβδομήκοντα χωροφύλακες καὶ τέσσαρες λόχοι πεζικοῦ. Εἰς τὴν Ἀμφισσαν συνελήφθη ὁ Α. Κεχαγιάς. Εἰς τὴν Μεσσηνίαν ἀπεκλείσθη ὁ Ἀλέξ. Κουμουνδούρος, ματαίως διαμαρτυρηθεὶς διὰ τὰς εἰς βάρος του καὶ τῶν ὁπαδῶν του τρομοκρατικὰς ἐνεργείας. Ὑπὸ τοιούτους ὁρους διενεργήθησαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1860, ὥστε αἱ ἐφημερίδες διηρωτώντο: «Ὁ Κιουταχὶς μὴ τάχα πολιорκεῖ τὸ Μεσολόγγι.»

Καὶ ἐπέτυχον μὲν οἱ κυβερνητικοὶ ὑποψήφιοι, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ ἐδόθη μετὰ ἐν ἔτος κατ' ἄλλον τρόπον. Ναυπλιακά, 10 Ὀκτωβρίου, ἔξωσις.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ἡ πρώτη κυβέρνησις ποὺ ἐσχηματίσθη, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ Συντάγματος, προήρχετο ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ κόμματος καὶ εἶχε Πρόεδρον τὸν Ἀλέξ. Μαυροκορδάτον. Κατεβλήθη προσπάθεια ἡ κυβερνήσις αὕτη νὰ εἶναι συμμαχική, δηλαδὴ νὰ μετέχη εἰς αὐτὴν καὶ τὸ γαλλικὸν κόμμα, ἀλλὰ μεταξὺ Μαυροκορδάτου καὶ Κωλέττη δὲν ἐπὶ ἤθελε συμφωνία εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ὑπουργείων. Τὴν ἀρνήσιν τοῦ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κυβέρνησιν ὁ Κωλέττης ἐγγνωστοποίησεν εἰς τὸν Μαυροκορδάτον διὰ τῆς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1844 ἐπιστολῆς τοῦ:

Ἀδελφέ μου.

Ἡ τελευταία ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ εἶμαι ἐκτός. Εἰς τοῦτο μὲ ὑποχρεοῖ τὸ πλάκωμα καὶ τὰ ὅσα ἐδιδάχθησαν κατὰ τὰς δεκαπέντε ταύτας ἡμέρας. Ἐκτός θέλει εἶμαι ὠφελιμώτερος καὶ σὺ, ἐντὸς ὧν μόνος, θέλει εἶσαι ὠφελιμώτερος. Ἦτον ἐπ' ἀναγκῆς νὰ γίνῃ δοκιμὸν τοῦ ὁμοιομόρφου φαινομένου τίθεται αὐτὸ εἰς ἐνέργειαν. Δὲν ἐλπίζω κακὰ ἀποτελέσματα· ἐγὼ καὶ ἐκτός ὧν, καὶ μετὰ τὰ ὅσα διέτρεξαν, τῶν ὁποίων τὴν φύσιν δὲν ἠδυνήθην, μήτε ἠθέλησα νὰ ἀνακαλύψω, θέλω εἶμαι ὁ αὐτός. Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἰδιώματός μου. Ὅταν σὲ ἀνταμάσω θέλω σὲ εἰπῶ πλατύτερα στοματικῶς περὶ τοῦτου. Ἐν τοσοῦτω σ' εὐχομαι ἐπιδοσιν, πράγμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ ἐγκαρδίως.

Ὁ ἀδελφός
Ἰ. Κωλέττης

Παρὰ τὴν φιλόφρονα αὐτὴν ἐπιστολὴν καὶ παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν ποὺ εἶχε δώσει εἰς τοὺς πρεσβεῖς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν κυβερνήσιν Μαυροκορδάτου, ὁ Κωλέττης, εὐθύς ἐς ἥρπισαν αἱ ἐκλογαί, συνεμάχησε μὲ τὸν ρωσικὸν κόμμα ἢ Ναπαιούς (ἀπὸ τοῦ ὀνομα

Κερκυραίου τινος ὀνόματι Νάπα ὁ ὁποῖος ἦτο τὸ πρωτοπαλλήκαρο τοῦ κόμματος τὴν ἐποχὴν τοῦ Καποδίστρια. Τὸ ἀγγλικὸν ἐκαλεῖτο καὶ κόμμα τῶν Μπαρλαίων, ἀπὸ ἐνα ὁπαδῶν τοῦ ὀνόματι Βασιλείου Μπαρλαῦ, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν Ν. Δραγούμην, ἦτο «Ἡρακλῆς τὸ ἀνάστημα καὶ Στέντωρ τὴν φωνήν», ἡ «ρεδιγκότας», λόγῳ τῶν πολλῶν μορφωμένων ποὺ ἀνῆκον εἰς αὐτό. Τέλος, τὸ γαλλικὸν ἐκαλεῖτο καὶ κόμμα τῆς φουστανέλλας ἢ μοσχολάγκα, λόγῳ τῶν πολλῶν μπράδων τοὺς ὁποῖους διέθετε) καὶ ἐπέτυχε, κατόπιν παραχῶν ποὺ προεκάλεσεν ὁ συναρισμὸς τῶν δύο κομμάτων εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὴν πρωτεύουσάν, τὴν ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ «Ἀδελφοῦ» του, ὡς προσηγόρευε τὸν Μαυροκορδάτον, τὴν 4 Αὐγούστου 1844.

Μετὰ δύο ἡμέρας ὁ Κωλέττης ἐσχημάτιζε συμμαχικὴν κυβερνήσιν εἰς τὴν ὁποίαν μετείχον ἐκ τοῦ ρωσικοῦ κόμματος οἱ Ἄνδρ. Μεταξάς, ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ Κίτσος Τζαβέλλας, ὡς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1845 ὁ Μεταξάς ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς κυβερνήσεως, ἐνῶ ὁ Τζαβέλλας προσχώρει εἰς τὸ γαλλικὸν κόμμα. Ὁμοιογενὴς ἡ κυβερνήσις Κωλέττη παρέμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1847, ὅτε ἀπέθανεν ὁ πρωθυπουργός, εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν, προσβληθεὶς ἀπὸ ὀξείαν νεφρίτιδα. Ἡ ἀντιπολιτεῖσις, καὶ ἰδιαίτερός οἱ Ναπαιοί, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐκ τῆς κυβερνήσεως ἦσαν αἱ λυσσώδεστεραι ἀντίπαλοι τοῦ Κωλέττη, δὲν ἐσεβάσθησαν τὸν ἀντίπαλόν των οὔτε ἀσθενῆ οὔτε νεκρόν. Ὁ «Αἰὼν», εἰς τὸ φύλλον τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, σχολιάζων τοὺς ἐκφωνηθέντας ἐπικηδεῖους, ἔγραφεν: Οἱ πολιτικοὶ καὶ προσωπικοὶ φίλοι τοῦ Κωλέττη, οἱ κ. Παλαμίδης καὶ Σούτσος, ὥφειλον νὰ σιωπήσουν, ἀν' ἡγάτων εἰλικρινῶς τὸν Κωλέττην ὥφειλον κἄν νὰ εἰπωσιν τὰ μικρὰ προτερήματά καὶ τὰ μεγάλα ἐλαττώματά αὐτοῦ, ἐπικαλούμενοι τὴν περὶ τῶν δευτέρων ἐξιδέωσιν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ δὲ νὰ ὑβρίζουν τοῦτον δι' ἐπαίνων καὶ τιμῶν παρ' ἀξίαν. Ἐὰν δύναται νὰ ὀνομασθῇ «μέγας πολιτὴς» εἰς διαφθορὰς τῶν ἡθῶν καὶ τῶν συνειδησέων.»

Παρὰ τὴν γνώμην αὐτὴν τῶν ἀντιπάλων του, ὁ Κωλέττης δὲν ἦτο τυχαῖος πολιτικὸς ἀνὴρ. Παρέμεινε βεβαίως εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς δικτάτωρ, στηριζόμενος εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Βασιλέως καὶ εἰς Βουλὴν τῆς ὁποίας τὴν πλειοψηφίαν αὐτὸς συνέθετε, τόσον εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1844, ὅσον καὶ τοῦ 1847. Ἀλλὰ καὶ μόνον ἡ στάσις τῶν ὁποίων ἐτήρησεν εἰς τὸ ἐπιστάσιον μὲ τὸν Τούρκον πρεσβυτὴν Μουσοῦρον, στάσις υπερήφανος καὶ ὀρίμου πολιτικοῦ ἀνδρός, θὰ ἦρκει διὰ νὰ τοῦ δώσῃ διακεκριμένῳ θέσει εἰς τὸ πάνθεον τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν.

Τὸ γαλλικὸν κόμμα παρέμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωλέττη, λόγῳ τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ ἔτρεφε πρὸς αὐτὸ ὁ Ὄθων καὶ τῆς ἐπιρροῆς ποὺ ἦρκε, ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου, ἡ Γαλλία

εἰς τὴν χώραν μας. Διάδοχος τοῦ Κωλέττη εἰς τὴν πρωθυπουργίαν ὠρίσθη ὁ Τζαβέλλας. Παρατηρηθέντος δὲ τούτου, τὰς ἀρχὰς Μαρτίου 1848, λόγῳ τῆς ἀπηχήσεως ποὺ εἶχεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τοῦ Φεβρουαρίου 1848, ἐσχημάτισε κυβερνήσιν ὁ Γ. Κουντουριώτης, πάλιν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ κόμματος. Ἀλλ' ἡ κυβερνήσις αὕτη ἠναγκάσθη νὰ παρατηρήσῃ τὴν 25ην Ἰουνίου, ἀνασχηματισθεῖσα δὲ περιέλαβεν ἐκπροσώπους καὶ τῶν κομμάτων ἀγγλικοῦ καὶ ρωσικοῦ. Μὲ τὴν νέαν τῆς ὁμῶς σύνθεσιν δὲν κατέστη δυνατόν νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν πλεον τοῦ τριμήνου. Τὴν διεδέχθη συμμαχικὴ κυβερνήσις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ καὶ τοῦ ρωσικοῦ κόμματος ὑπὸ τὸν Κ. Κανάρην. Οἱ Ναπισταὶ ὁμῶς ἀπεχώρησαν ἐκ τῆς κυβερνήσεως τὸν Ἀπρίλιον 1849 καὶ ἡ κυβερνήσις ἀνασχηματισθεῖσα παρέμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς ὁμοιογενὴς μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1849, ὅτε ὁ βασιλεὺς Ὄθων ἐσχημάτισεν αὐλικὴν κυβερνήσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ναυάρχου Α. Κριεζή. Εἰς τὴν κυβερνήσιν ταύτην, ἡ ὁποία, διενεργήσασα τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1850 καὶ 1853, κατέρθασεν νὰ ἀποκτήσῃ καὶ κοινοβουλευτικὴν βάση καὶ νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1849 μέχρις 16 Μαΐου 1854, μετείχον, ἀλληλοδιαδόχως, πολιτευόμενοι προερχόμενοι καὶ ἐκ τῶν τριῶν κομμάτων. Συμμαχικὴ κυβερνήσις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ καὶ ἀγγλικοῦ κόμματος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀλ. Μαυροκορδάτου, ἐσχηματίσθη, τῇ ἐπεμβάσει τῶν Γάλλων καὶ Ἀγγλῶν, τὸν Μάιον τοῦ 1854, κατόπιν τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, λόγῳ τῶν φιλορωσικῶν διαθέσεων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κυβερνήσις Μαυροκορδάτου ἦτο ἡ τελευταία εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπιρροὴν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν τριῶν παλαιῶν κομμάτων. Μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως ταύτης τὰ τρία παλαιὰ κόμματα παύουν οὐσιαστικῶς νὰ ὑπάρχουν. Νέοι πολιτικοὶ ἡγέται ἐμφανίζονται εἰς τὸ προσκήνιον, ὁ Δημ. Βούλγαρης, ὁ Α. Κουμουνδούρος, ὁ Θρ. Ζαΐμης καί, τελευταῖος, τὸ 1859, ὁ Ἐπ. Δεληγιώργης. Εἶναι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες οἱ ὁποῖοι θὰ ἡγήθουν τῆς κινήσεως διὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Ὄθωνος καὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου τὰ πρῶτα 15 ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Γεωργίου Α'.

Οὕτε ἡ κυβερνήσις Δ. Βούλγαρη, ἡ ὁποία διεδέχθη τὴν κυβερνήσιν Μαυροκορδάτου καὶ παρέμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀπὸ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου 1855 μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου 1857, ἡμπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κυβερνήσις ἐκ τῶν παλαιῶν κομμάτων, παρ' ὅλον ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς ἀνῆκεν εἰς τὸ γαλλικὸν καὶ μέλη ἐκ τῶν ἀγγλικῶν, διότι ὁ Βούλγαρης, ἀπὸ μακροῦ, προσεπάθει νὰ δημιουργήσῃ ἱδικὸν κόμμα. Οὕτε αἱ δύο κυβερνήσεις τοῦ Ἀθ. Μιαούλη (1858-1862), οὕτε ἡ κυβερνήσις Γ. Κολοκοτρώνη, ἡ τελευταία ἐπὶ Ὄθωνος, εἶχον ἐξάρτησιν ἀπὸ τὰ παλαιὰ κόμματα. Ὅσα μέλη τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν προήρχοντο ἐκ τῶν παλαιῶν κομμάτων, εἶχον ἀνεξαρτοποι-

ηθῇ. Ἀλλωστε αἱ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις, ποὺ εἶχον καταστήσει δυνατόν τὴν δράσιν τῶν τριῶν κομμάτων, εἶχον παύσει νὰ ὑφίστανται. Ἡ νέα γενεὰ ἀνεξίτητε ἄλλους πολιτικούς προσανατολισμούς, ἐνῶ οἱ ἡγέται τῶν παλαιῶν κομμάτων ἤ εἶχον ἀποθάνει ἢ εἶχον ἀποχωρήσει τῆς πολιτικῆς ζωῆς (Ἀλ. Μαυροκορδάτος).

Τὰ τρία πολιτικά κόμματα, ποὺ ἐπῆρεσαν τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν, δὲν διέφερον μόνον κατὰ τὰ ὀνόματα. Ριζικῶς ἀντίθετοι ἦσαν οἱ προσανατολισμοὶ των, τόσον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Τὸ ἀγγλικὸν κόμμα ἐθεώρει πρωταρχικῆς σημασίας τὴν συγκρότησιν κράτους συγχρονισμένου καὶ εὐνομούμενου, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυναμειῶν τῆς χώρας καὶ τὴν δημιουργίαν τῶν ὁλικῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδοῦλων Ἑλλήνων. Μέχρι τότε συνίστατο πολιτικὴν φιλίας μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ συνεργασίαν μὲ τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, τὰς μόνους αἱ ὁποῖαι ἦσαν εἰς θέσιν νὰ παράσχουν βοήθειαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ τὴν οἰκονομίαν της καὶ νὰ θέσῃ τὰ θεμέλια ἐνὸς συγχρόνου κράτους.

Τὸ γαλλικὸν κόμμα ἐθεώρει τὸ τότε ἑλληνικὸν κράτος ὡς προσωρινὸν σταθμὸν καὶ ἐπρέσβευε τὴν διαρκὴ ἐχθρότητα κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν κάθε εὐκαιρίας διὰ τὴν πρόκλησιν ἐπαναστατικῶν γεγονότων εἰς βάρος τῆς Ὄθωνομικῆς Αυτοκρατορίας. Ἦθελε τὴν συνεργασίαν μὲ τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ ἀναρριχηθῇ καὶ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς ἐθεώρει ὑποχρεωμένους νὰ βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. Τὸ κόμμα τοῦτο, καὶ συγκεκριμένως ὁ Κωλέττης, ἐκαλλίεργεσε τὴν πολιτικὴν τῆς Μεγάλης Ἰδέας, ἀλλ' ἐπὶ ἀνεδαφικῶν βάσεων. Τὸ δυστύχημα ἦτο ὅτι τὰς ἀπόψεις τοῦ κόμματος τοῦτου υιοθέτησεν ὁ Ὄθων, χωρὶς ὁμῶς νὰ διαθέτῃ τὰς πολιτικὰς ἱκανότητας τοῦ Κωλέττη. Ἀποτέλεσμα ἡ ταπεινότης κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον καὶ ἡ καθυστέρησις τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἐπτανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Πράγματι οἱ Ἀγγλοὶ προσέφερον τὴν Ἐπτανήσον εἰς τὸν Ὄθωνα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἔπαυον αἱ κατὰ τῆς Τουρκίας ἐνεργεαὶ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ὄθων ἠρήνηθ' ἐν δώσῃ παρομοίαν ὑπόσχεσιν. Στερούμενος πολιτικῆς σκέψεως, δὲν ἔδλεπεν ὅτι ὁ ὅρος θὰ ἦτο ἄνευ ἀξίας, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ ὑπῆρχον ἀντικειμενικῶς αἱ δυνατότητες πραγματοποιήσεως τῶν ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ ὅτι ἡ ἔνωσις τῆς Ἐπτανήσου θὰ συνέβαλλεν εἰς τὴν ταχύτεραν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων τούτων. Ὁ Γεώργιος Α', καίτοι πολὺ νεώτερος, ἀντελήφθη τὴν ἀλήθειαν αὐτήν.

Τὸ τρίτον, τέλος, κόμμα, τὸ ρωσικόν, ἐξεπροσώπει τὴν πλεον συντηρητικὴν μερίδα. Ἰσχυρῶν λαϊκῶν ἐρεισμάτων ἐστέρητο. Οὐδέποτε δὲ κατώρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ ἡγεσίαν δυναμένην νὰ παρασύρῃ τὰς μάζας.

ΘΡ. ΖΑΪΜΗΣ, ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΟΥΛΗΣ (1854) ΚΑΙ ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ (1859)

Ἐλέγετο ρωσικόν, λόγῳ τῶν παλαιῶν δεσμῶν μὲ τὸν Καποδίστρια, ἀλλὰ θὰ ἦτο πλάνη νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ πολιτικὴ του ἀπέβλεπεν εἰς μονομερὴ προσέγγισιν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἢ ὅτι ἐξετέλει τὰς ἐντολὰς τοῦ Ρώσου πρέσβους. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι, κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀνδρέας Μεταξὰς συνέστησεν εἰς τὸν Ὄθωνα νὰ ἀκολουθήσῃ φιλοδυτικὴν πολιτικὴν. Δὲν εἰσηκούσθη.

Ἡ ΕΞΩΣΙΣ ΤΟΥ ΟΘΩΝΟΣ

Ὁ Νικόλαος Δραγούμης, μὲ συντομίαν καὶ λιτότητα, μᾶς ἔδωσε τοὺς λόγους οἱ ὅποιοι ὠδήγησαν εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ Ὄθωνος. «Ὁ διαγμὸς τοῦ τύπου, γράφει εἰς τὰ Ἀπομνημονεύματά του, ὁ ὑπέρμετρος ζήλος τῶν ἀρχῶν, ἡ διαφθορὰ τῶν ἐκλογῶν, αἱ χαμερπεῖς θωπεῖαι, αἱ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, μὴ ἀνεχομένου ἀνεξαρτήτους χαρακτηρὰς, προσβαλλόμεναι φιλοτιμιαί, τὰς μὲν πατρίδας τὰς διαδεχομένας, ὡς συνήθως συμβαίνει, τὰς διαλυθείσας μερίδας, συνεσπείρωσε καὶ συνέσφιξεν, εἰς ἐκεῖνον δὲ ἐνεφύσησε τὸ φρόνημα ὅτι κατέστη ὁ δεξιώτερος τῶν διοικητικῶν πβαλιούχων. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκλάβον ἀντὶ ἐπιδιοκειμένης τοῦ συστήματος τούτου τὴν κοινὴν ἐννοίαν ἐν ἔτει 1850, 1854 καὶ 1855, διὰ τὸ δῦτως ἐθνικὸν καὶ βασιλοπρεπεῖς πολίτευμα αὐτοῦ, πρῶτῃ θαρροαλότερον, ὀλιγαρχῶν τῶν νοθευσίων καὶ προκαλόν, εἰ μὴ τὴν ἐχθραν, δεθαίως διωκτὴν ἀδιανομίαν τῶν φίλων, τὴν διπροσωπίαν τῶν ὑπουργῶν, τὴν πρὸς μὲν τὸν ἡγεμόνα ἀποκριπτόντων, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ψιθυρίζοντων μετ' ἀδημονίας τὴν ἀλήθειαν, καὶ δημιουργῶν ἰδίαις χερσὶ νέας δεινότερας δυσχε-

Ἡ ἔξωσις τοῦ Ὄθωνος

Μία στιχομυθία καὶ μία ἐνέργεια τοῦ Ὄθωνος, διαρκούντος τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, εἶναι ἀποκαλυπτικαὶ τῆς ψυχροσυνθέσεώς του. Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1855 ἐδέχθη τοὺς πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας, τῶν δύο δυνάμεων ποὺ εὕρισκοντο εἰς πόλεμον μὲ τὴν Ρωσίαν καὶ τῶν ὁποίων στρατεύματα κατεῖχον τὸν Πειραιᾶ. Οἱ δύο πρέσβεις ὠμίλησαν πρὸς τὸν Ὄθωνα περὶ τῆς κακοκυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἰδιαίτερος ὁ Ἀγγλὸς πρέσβυς τοῦ εἶπεν: «Ἡ οὐσία ἐνὸς συνταγματικοῦ πολιτεύματος εἶναι ἡ ἐλευθερία σύνθεσις καὶ ἡ ἐλευθερία δράσις τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος. Ἐδῶ ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἶναι δούλη.»

«Δὲν ἡμπορῶ νὰ ἀνεχθῶ συνέχισιν αὐτῆς τῆς ὁμιλίας, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεὺς. Ἐὰν ἡ συζήτησις δὲν περιορισθῇ, δὲν ἡμπορῶ νὰ ἀκροασθῶ περισσότερον.»

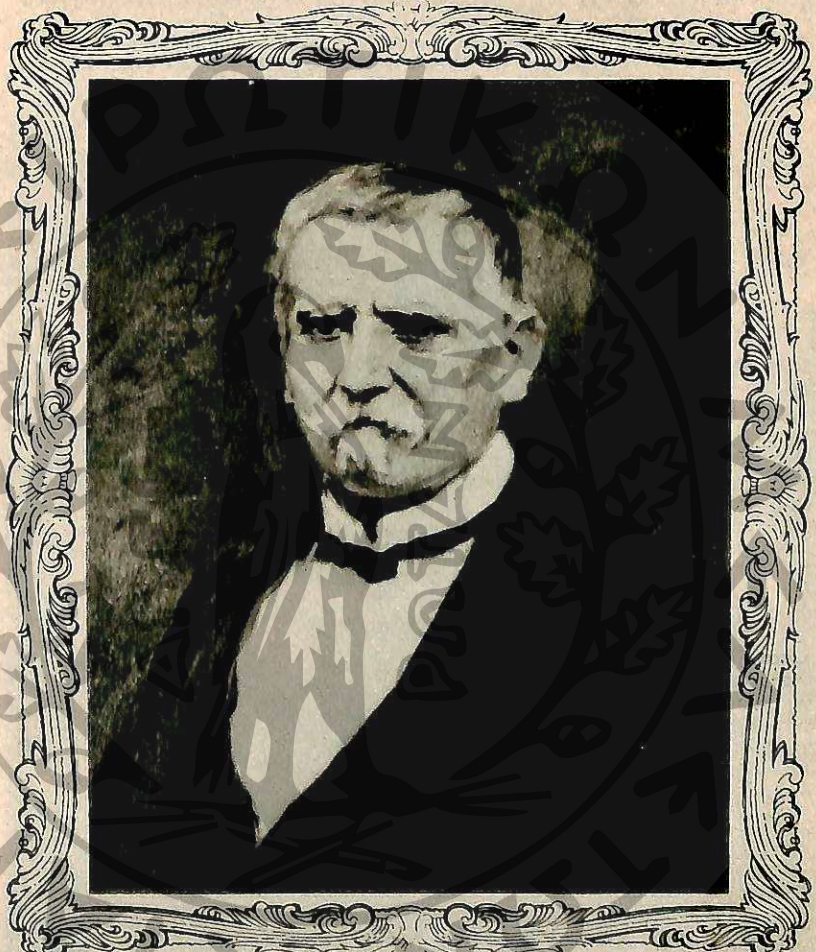
Ἡ ἀπάντησις ἦτο υπερήφανος, ἀλλ' ὁ Ὄθων δὲν περιόρισε εἰς αὐτό. Μετέβη εἰς τὴν ρωσικὴν ἐκκλησίαν καὶ παρηκολούθησε θέσιν ὑπὲρ τῆς νίκης τῶν ρωσικῶν ὀπλων. Ὑπὸ τοιούτους ὁρους δὲν ἦτο καθόλου περίεργον ὅτι ἔγινεν ἀσμπάτης εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ τοὺς Γάλλους. Ἡμπορεῖ ὁ Πόλμερστον νὰ

ἀπηχθάνετο προσωπικῶς τὸν Ὄθωνα, ἀλλὰ τὰ λάθη τοῦ τελευταίου τοῦ ἐδίδαν δικαίωμα εἰς τὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος πολιτικὴν του. Τὰ ἴδια λάθη ἔκαμαν καὶ τὸν Ναπολέοντα τὸν Γ' νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὸς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

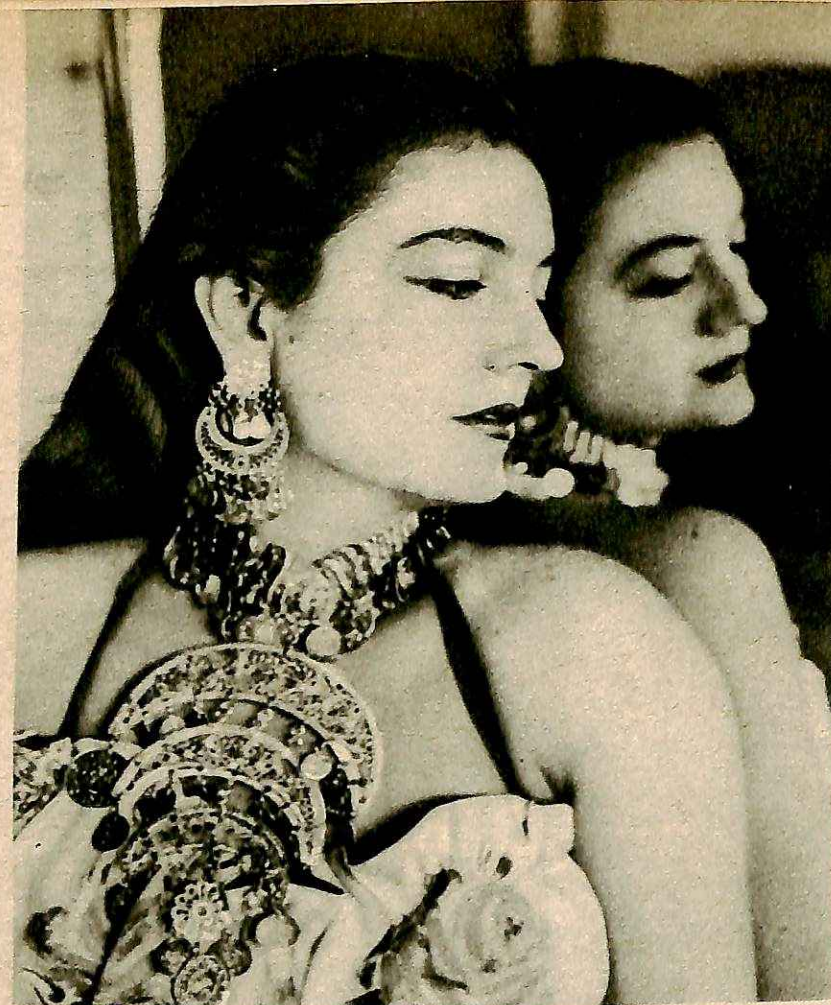
Ἀλλ' ἡ ἐχθρότης τῶν δύο Δυτικῶν Δυνάμεων δὲν θὰ ἦρκει διὰ νὰ ἀνατραπῇ ὁ Ὄθων. Ἡ κατάλυσις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ κακομεταχείρισις ὀρισμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὡς ὁ Βούλγαρης, ὁ Κανάρης, ὁ Κουμουνδούρος, ὁ Ζαΐμης, μαζί μὲ τὴν ἔφεσιν τῆς νεολαίας διὰ μίαν δημοκρατικὴν ἀλλαγὴν ἔφεραν τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1862. Ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως, ἡ πρώτη ἑλληνικὴ δυναστεία ἀνετράπη εἰς διάσπασμα ὀλίγων ὥρων. Καὶ ὁ Ὄθων ἐδέχθη τὸ μοῖραϊον μὲ ἐγκαρτέρησιν.

ΓΡΗΓ. ΔΑΦΝΗΣ

Εἰς τὸ ἐπομένον: Οἱ Ὀρεινοὶ καὶ οἱ Πεδινοί. Τὰ πρῶτα ἔτη τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α'.

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ, ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ

(Keystone)

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ, όπως την αποκαλούν οι συμπατριώτες της, είναι η περίφημη Αιγύπτια καλλονή κυρία Νέλλυ Μαζλούμ, ηθοποιός του κινηματογράφου, του θεάτρου και κάτοχος διαμαντικών άνεκτιμήτου αξίας.

ΕΝΑ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ έχει ανεγερθή στο κέντρο της πόλεως του Μονάχου. Το ύψος του υπερβαίνει τα 56 μέτρα και καταλαμβάνει όγκο ενός κανονικού οικοδομικού τετραγώνου. Παράγει 240 τόννους άτμου την ώρα και η κατασκευή του έστούχισε 45 εκατ. μάρκα.

(Keystone)

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΕΛΛΑΣ: Το πρόγραμμα του Κέντρου

• 'Η ήνωμένη παράταξις της Δ. Ε. κατέρχεται με τρία προγράμματα: "Εν έναίον, εν της δημοκρατικής παρατάξεως και εν του Κέντρου. 'Από απόψεως άορίστου διατυπώσεως και τα τρίτα προγράμματα εμφανίζουν σχεδόν ταυτότητα. Καί η μὲν άοριστία της ΕΚΑ εμφανίζει την έξής συνέπειαν: Δέν προβάλλει πρόγραμμα, διότι δέν έχει θασικήν επιδίωξιν την συμμετοχήν εις την σχηματισομένην εν περιπτώσει επικρατήσεως κυβέρνησιν. 'Η παράταξις του Κέντρου αντίθετως, υπεχρεώθη νά ένδωση εις τας απαιτήσεις της άκρας άριστεράς και νά εμφάνιση πρόγραμμα με «μίνιμουμ δημοκρατικών επιδιώξεων», πρὸς τας όποιας τό πλείστον των στελεχών της διαφωνεί. Καί αυτό, κατόπιν του μοναδικού ανταλλάγματος που της παρεχώρησεν ή άκρα άριστερά, νά δύναται νά σχηματίσθ «αυτοδύναμον κυβέρνησιν». 'Εφ' όσον όμως ή ΕΚΑ εξησφάλισεν εκ των προτέρων τας πολιτικές επιδιώξεις της, τί χρειάζεται την συμμετοχήν εις την μετεκλογικήν κυβέρνησιν; Διά νά ύφίσταται την κυβερνητικήν φθοράν;

Συμπέρασμα: 'Εν περιπτώσει εκλογικής νίκης της Δ.Ε. ο θίος της μελλούσης νά προέλθη εκ της νέας Βουλής κυβερνήσεως του κ. Παπανδρέου δέν προβλέπεται μακρός. Πιθανώς και ο θίος της νέας Βουλής.

ΕΛΛΑΣ: 'Η οικονομία από γερμανικής σκοπιάς

• Οι γερμανικοί επιχειρηματικοί κύκλοι προσθλέπουν μετ' έμπιστοσύνης εις την τελικήν διαμόρφωσιν των ελληνικών οικονομικών πραγμάτων. 'Από τούς αριθμούς που δίδει ή Βόνη, προκύπτει ότι αι πρὸς την 'Ελλάδα εξαγωγαι της Δυτ. Γερμανίας ανήλθον από 1.000 εκατ. δρ. τό 1953, εις 1.600 εκατ. δρ. τό 1954. Ταυτοχρόνως, ή Δυτ. Γερμανία άπερρόφησε κατά τό 1954, τό 25% περίπου του συνόλου των ελληνικών εξαγωγών.

ΕΛΛΑΣ: 'Η σύμβασις Χέλπ

• Συντάγώς πρόκειται νά ένταθούν αι έρευναι διά την άνεύρεσιν κοιτασμάτων πετρελαίου εις την 'Ελλάδα. 'Η σύμβασις Χέλπ άπετέλει μέχρι τοῦδε σοβαρόν εμπόδιον πρὸς τοῦτο, πρόκειται νά παύσθ ισχύουσα. Αι άρμόδιαι υπηρεσίαι του ύπουργείου Βιομηχανίας έπεράτωσαν την μελέτην του θέματος και ή εισήγησις των πρὸς τόν ύπουργόν είναι υπέρ της κηρύξεως έκπτώτου του αναδόχου.

ΕΛΛΑΣ: Ποίος αντίδρα;

• 'Η διάθεσις κεφαλαίων διά την έκτέλεσιν του ύδροηλεκτρικού έργου 'Αχελώου προσκόπτει εις έν κεφαλαιώδες εμπόδιον: Τό πανίσχυρον διεθνές τράστ του άλουμινίου. Διότι, εάν πραγματοποιηθ ή έργον, θά έξασφαλισθ ή άπαραίτητος ευθηνή ηλεκτρική ένέργεια, διά την έπεξεργασίαν των πλουσίων θωξιτών της περιοχής.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ: Τό 'Ανατολικόν ΝΑΤΟ

• Εις την Πράγαν συνήλθε τό συμβούλιον του 'Ανατολικού ΝΑΤΟ εις τό όποιον συμμετέχουν τά κράτη της συμμαχίας της Βαρσοβίας. Τά θέματα του συμβουλίου δέν ύπηρεζαν όλιγώτερον άκανθώδη από έκείνα των Δυτικών συμμάχων. Κύριαι αντίθέσεις είναι αι άντιρρήσεις της Πολωνίας και Τσεχοσλοβακίας κατά του έπανεξοπλισμού της 'Ανατολικής Γερμανίας, και τά παράπονα της 'Ερυθράς Κίνας, όπλων. 'Η προβαλλομένη υπό της ΕΣΣΔ δικαιολογία της έλλείψου παροχής τσεχοσλοβακικών όπλων πρὸς τά κράτη της Μ. 'Ανατηρηται, θά ζητήσουν άλλην δικαιολογίαν των ρωσικών καθυστερήσεων.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ: 'Υφίσταται παραγραφή;

• «Μεταξύ μας ύφίστανται έκκρεμη ζητήματα, ιδίως τό των έπανορθώσεων», έδήλωσεν ο Βούλγαρος πρωθυπουργός Τσερβένκωφ, άναφερόμενος εις την 'Ελλάδα. Εις την άμεσον κατ' άρχήν ρύθμισίν του, όμως, άντιτάσσει τό γεγονός ότι «ή νέα Βουλγαρία ύφίσταται ήδη από ένδεκαετίας και δέν έχει τίποτε τό κοινόν με την παλαιάν φασιστικήν Βουλγαρίαν».

ΓΑΛΛΙΑ: Κυβέρνησις σοσιαλιστών

• «'Ο κομμουνισμός δέν άποτελεί παρά ξένον έθνικισμόν», έγραφεν ο Γάλλος σοσιαλιστής ήγέτης, άναφερόμενος εις τό γαλλικόν λαϊκόν μέτωπον του 1936. Διά τούς σημερινούς Γάλλους σοσιαλιστάς οι λόγοι του παλαιού ήγέτου των άποτελοῦν σοβαρόν εμπόδιον συνεργασίας με τας 150 κομμουνιστικές ψήφους της γαλλικής έθνουσυνελεύσεως.

ΓΑΛΛΙΑ: 'Η δημοτικότητα του Τορεξ

• 'Ο άρχηγός των Γάλλων κομμουνιστών Μωρίς Τορεξ έλαθεν εις την έκλογικήν περιφέρειαν του Σηκουάνα κατά τας έκλογάς του 1951 τά 38, 4% των ψήφων. Εις τας έκλογάς του 1956 τό κομμουνιστικόν ψηφοδέλτιον, εις την ίδίαν έκλογικήν περιφέρειαν, συνεκέντρωσε τά 37,4%. Προσωπικώς, ο Γάλλος κομμουνιστής ήγέτης έλαθε τόν μικρότερον αριθμόν ψήφων προτιμήσεως.

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Οικοδομικός όργασμός

• Κατά τό λήξαν έτος 1955 έκτίσθησαν συνολικώς εις την Δυτ. Γερμανίαν, 543.000 νέαι κατοικίαι, άντι δαπάνης 10 δισεκατομμυρίων μάρκων (80 δισεκ. σημερινών δρ.). 'Από του 1949 έκτίσθησαν συνολικώς, 3.000.000 νέων κατοικιών. Κατά τό αυτό χρονικόν διάστημα τό κράτος και οι όργανισμοί αυτοδιοικήσεως έδαπάνησαν 12 δισεκ. μάρκα διά οικοδομικά έργα. Τό έν πέμπτον των δημοτικών και κοινοτικών έπενδύσεων εις έργα οικοδομών διετέθη διά την άνέγερσιν σχολικών κτιρίων.

ΣΟΥΗΔΙΑ: Βασιλικά έπισκέψεις

• 'Η βασίλισσα 'Ελισάβετ και ο δούξ του 'Εδιμβούργου πρόκειται νά έπισκεφθούν την Σουηδίαν τόν 'Ιούλιον. 'Η παρουσία των θά συμπέση με την τέλεσιν έν Στοκχόλμη των 'Ολυμπιακών όπλομαχητικών άγώνων.

ΑΝΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Δημοψήφισμα με τά πόδια

• 'Ο Λένιν, άναφερόμενος τό 1917 εις τούς Ρώσους λιποτάκτας, έλεγεν ότι «ψηφίζουν με τά πόδια των». Οι Ρώσοι στρατιώται έψηφίζουν τότε κατά των Τσάρων. Οι αριθμοί των εκ της 'Ανατολικής Γερμανίας φυγάδων της τελευταίας εξαετίας έχουν ως έξής: 1950: 199.498 — 1951: 161.386 — 1952: 189.802 — 1953: 331.390 — 1954: 184.198 — 1955: 271.000. 'Εγκαταλείποντες τροχάδην και εις ρυθμόν 740 ατόμων ήμερησίως τόν σοσιαλισμόν της «δημοκρατίας» του Γκρότεβολ, έναντίον τίνος άραγε ψηφίζουν οι Γερμανοί;

ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ: Εύχέρεια διαθέσεως δοηθείας, αλλά...

• 'Η κυβέρνησις του προέδρου 'Αϊζενχάουερ θά ύποχρεωθ νά ύποχωρήσθ εις τό αίτημά της πρὸς τό Κογκρέσσον διά την πέραν του έτους δέσμευσιν των 'Ηνωμένων Πολιτειών εις προγράμματα έξωτερικής δοηθείας. Τό Κογκρέσσον θά δεχθ ή πιθανώς νά έκχωρήσθ εις την κυβέρνησιν τό δικαίωμα αυτό, αλλά διά την χρηματοδότησιν σαφώς καθοριζόμενων έργων.

ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ: 'Η σειρά της Λατινικής 'Αμερικής

• Εις τούς κύκλους του Σταίτη Ντηπάρτμεντ εκφράζεται ή άπορία: «Διατί ή Ρωσία έθράδυνε τόσον νά έκδηλώσθ τας προθέσεις της περί συνάψεως στενότερων οικονομικών (και κατ' άκολουθίαν και πολιτικών) δεσμών με τά κράτη της Λατινικής 'Αμερικής;» 'Η άπορία όφελεται εις άγνοιαν. 'Η λύσις της άπορίας: 'Η συμφωνία μεταξύ κομμουνιστών και ναζιστών προηγήθη διά την Εύρώπην, ήκολούθησε διά την 'Ασίαν και τελευταίως μόλις, τόν παρελθόντα Δεκέμβριον, έκλείσθη και διά την Λατινικήν 'Αμερικήν.

ΦΟΡΜΟΖΑ: 'Ενοποιήσις υπό μελέτην

• Παρά την αντίδρασιν του Τσάγκ Κάι Σέκ διεξάγονται μεταξύ Πεκίνου και φορμόζας συνεννοήσεις, διά μίαν «'Ενοποιημένην Κίνα». 'Εκ της πλευράς των έθνικιστών, μετέχουν των συνεννοήσεων ο υίός και ή γυναικαδέλφη του στρατάρχου, κ. Σάν Για Τσέν. 'Εκ μέρους των κομμουνιστών τρεις καθηγηται του πανεπιστημίου του Πεκίνου και εις έκ των πολιτικών συμβούλων του Μάο Τσέ Τούγκ.

(United Press)

Ο ΟΡΥΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ με τό ένα πόδι σποασμένο και με έξάρθρωσι του άγκωνα, έξακολουθεί νά εμφανίζεται ως βασιλιάς Αήρ, στο όμώνυμο έργο του Σαίξπηρ, που παίζεται στο «Σίτυ Σέντερ Θήατερ» της Νέας 'Υόρκης. 'Ο Ουέλλες, παρά τό τρομερό χτύπημα που ύπέστη, δέν δέκοψε τις παραστάσεις. 'Απλώς, βγαίνει στη σκηνή με άναπηρικό καροτσάκι —πράγμα που άλλωστε ταιριάζει στην καλλιτεχνική του ίδιουσγκρασία...

Η ΣΥΛΒΑΝΑ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ γυρίζει τελευταία ένα φίλμ που ή υπόθεσις του εκτυλίσσεται στο Παρίσι του 1930 —την εποχή που δέν είχε καταργηθ ή ακόμα ή στάσι του «Μετρό» «Πόν ντε Φλάντρ». Κάτω, ή ώραία 'Ιταλίδα ήθοποιός μπροστά σ' ένα σχεδιάγραμμα του περιφήμου σταθμού.

(Interpress)

ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ

ΟΙ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ

Στην παρέλασι της 28ης 'Οκτωβρίου 1955 όλοι έθαύμασαν το λαμπρό παράστημα των άλεξιπτωτιστών. Ψηλοί, δυνατοί, με έκδηλη την αυτοπεποίθησι στην έπιτυχία της όποιας-δήποτε άποστολής, οι άλεξιπτωτισται έκαμαν τότε την έπίσημη δημόσια εμφάνισί τους.

Η σχολή τους ιδρύθη πέρυσι τον Μάρτιο στον Άσπρόπυργο, με πρωτοβουλία του στρατηγού Α. Καλλίνσκη, αρχηγού των Λόχων 'Ορεινών Καταδρομών και εκπαιδευει τους καταδρομείς στο άλεξιπτωτο. Λέγεται Σχολή Άλεξιπτωτιστών Δυνάμεων Καταδρομών και οι άνδρες της είναι συνεχισται των παραδόσεων των ήρωικών ιερολο-

χιτών του Β' παγκοσμίου πολέμου, που ήσαν οι πρώτοι Έλληνες άλεξιπτωτισται. 'Ο διοικητής της Σχολής αντίσυνταγματάρχης Π. Παπαθανασίου, καθώς και ο διευθυντής εκπαιδεύσεως ραγματάρχης Ε. Παλιατσάρας είναι άλεξιπτωτισται του 'Ιερού Λόχου.

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΕΞ ΕΠΙΛΕΚΤΩΝ

Οι μαθηται της Σχολής είναι όλοι έθελονται, έπιλεκτοι έξ έπιλεκτών. Δηλαδή ό,τι καλύτερο έχει να δώση το προσωπικό σε τόλμη, θάρρος, δύναμι, άντοχή και έξυπνάδα. Χρειάζονται δλα αύτα και πολλά ακόμη για να έπιτύχη ο άλεξιπτω-

τιστής όταν πέση παρέα με τον έαυτό του, δρά-δυ, στο έχθρικό έδαφος. Φαίνεται δε ότι όλα τα προσόντα που χρειάζονται τα έχουν οι Έλληνες άλεξιπτωτισται άνεπτυγμένα σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι άλλοι συνάδελφοί των, γι' αύτό και τα έπίσημα στρατιωτικά σχόλια αναφέρουν ότι οι Έλληνες άλεξιπτωτισται θεωρούνται εκ των καλύτερων μεταξύ των κρατών του Βορειο-ατλαντικού Συμφώνου.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΔΑΦΟΥΣ

Η εκπαίδευσι του ύποψηφίου άλεξιπτωτιστού έχει το στάδιο του έδάφους και το στάδιο του άέρος. Κατά το πρώτο γυμνάζεται έντονα το σώμα και με διάφορες δοκιμασίες ο άλεξιπτωτιστής μαθαίνει πώς να έχει πλήρη συνείδησι των πράξεών του σε κάθε στιγμή.

Από ένα πύργο ύψους 11 περίπου μέτρων διδάσκεται τον όρθο τρόπο εξόδου από την πόρτα του άεροσκάφους. Το παραμικρό λάθος αν κάνει κατά την έξοδο θα το πληρώση άκριβιά. Μπορεί να έμπλακή στους ιμάντες του άλεξιπτώτου και να πάθη κατάγματα στον άέρα ή να χάση τις αισθήσεις του.

Ο «ΠΥΡΓΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΠΤΩΣΕΩΣ» ΚΑΙ ΤΑ 5 ΣΗΜΕΙΑ ΕΠΑΦΗΣ

Σε άλλον ψηλόν πύργο, τον «πύργο έλευθέρας πτώσεως», διδάσκεται ή όμαλή προσγείωσι. Πέφτει ο μαθητής από 10 μέτρα ύψος σε άμμοδόχο και εφαρμόζει τα πέντε σημεία έπαφής. Κατά την προσγείωσι δηλαδή πρέπει να έλθουν σε έπαφή με το έδαφος, σχεδόν συγχρόνως, πέντε, καθωρισμένα σε διάφορες περιπτώσεις προσγείωσης, σημεία του σώματος, το όποιον σημειωτέον τηρείται σε τελείως χαλαρή στάσι. Μόνο έτσι θα έξουδετερωθή χωρίς συνέπειες ή κρούσις με το έδαφος, κατά την κάθοδον που συνήθως γίνεται με ταχύτητα 20 χιλιομέτρων την ώρα. Όταν δηλαδή προσγειούται ο άλεξιπτωτιστής κάνει άστραπιαίως μία τούμπα για να έπιτύχη τα 5 άπαραίτητα σημεία έπαφής.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΕΞΑΡΤΥΣΕΩΝ

Στην «έγκατάστασι των έξαρτύσεων», ο άλεξιπτωτιστής γυμνάζεται πώς να χρησιμοποιή κατά την διάρκεια της καθόδου τους ιμάντας του άλεξιπτώτου για να το κατευθύνει και ν' άποφεύγη συγκρούσεις με άλλους κατερχομένους άλεξιπτωτιστάς και να μην προσγειούται επί δένδρων και άλλων έμποδίων.

Ο ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΗΣ ΔΕΝ ΕΞΧΝΙΕΤΑΙ ΠΟΤΕ

Τέτοια και άλλα παρόμοια γυμνάσματα έχει το πρόγραμμα εκπαιδεύσεως έδάφους, το όποιον, όπως έγραφε ήδη, άποσκοπει στο να κάνουν τους άλεξιπτωτιστάς να κινούνται ανά πάσαν

στιγμήν με άπόλυτον συνείδησιν των πράξεών των. 'Ο άλεξιπτωτιστής δρίσκεται διαρκώς σε έγρήγορσι, δεν ξεχνιέται ποτέ και άντιδρά σε ό,τι του συμβή άστραπιαίως. Είτε στο έδαφος δρίσκεται, είτε στο άεροσκάφος, είτε στο κενόν πρέπει να πάρη άμέσως την όρθην άπόφασιν δεν έχει χρονικά περιθώρια να κινήση τη σκέψι του.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Μεγάλος έχθρος του άλεξιπτωτιστού είναι ο άνεμος, γενικά, και ιδιαίτερα αύτός που πνέει επί του έδάφους. Όταν έχει στο έδαφος πάντοτε ταχύτητα μέχρι 20 μιλίων (περί τα 32 χιλιόμετρα) την ώρα, ή πτώσι γίνεται με ασφάλεια. Όταν περάση το όριο αύτό, δημιουργούνται κίνδυνοι κατά την προσγείωσι. Οι εκπαιδευτικές πτώσεις δεν γίνονται ποτέ με ταχύτητα άνέμου μεγαλύτερα των 20 μιλίων καθ' ώρα. Οι άξιωματικοί που έπιτηρούν και έλέγχουν την ζώνη πτώσεως, έχουν ειδικά μηχανήματα με τα όποια μετρούν την ταχύτητα του άνέμου και πληροφορούν σχετικώς δι' άσυρμάτου τα άεροσκάφη.

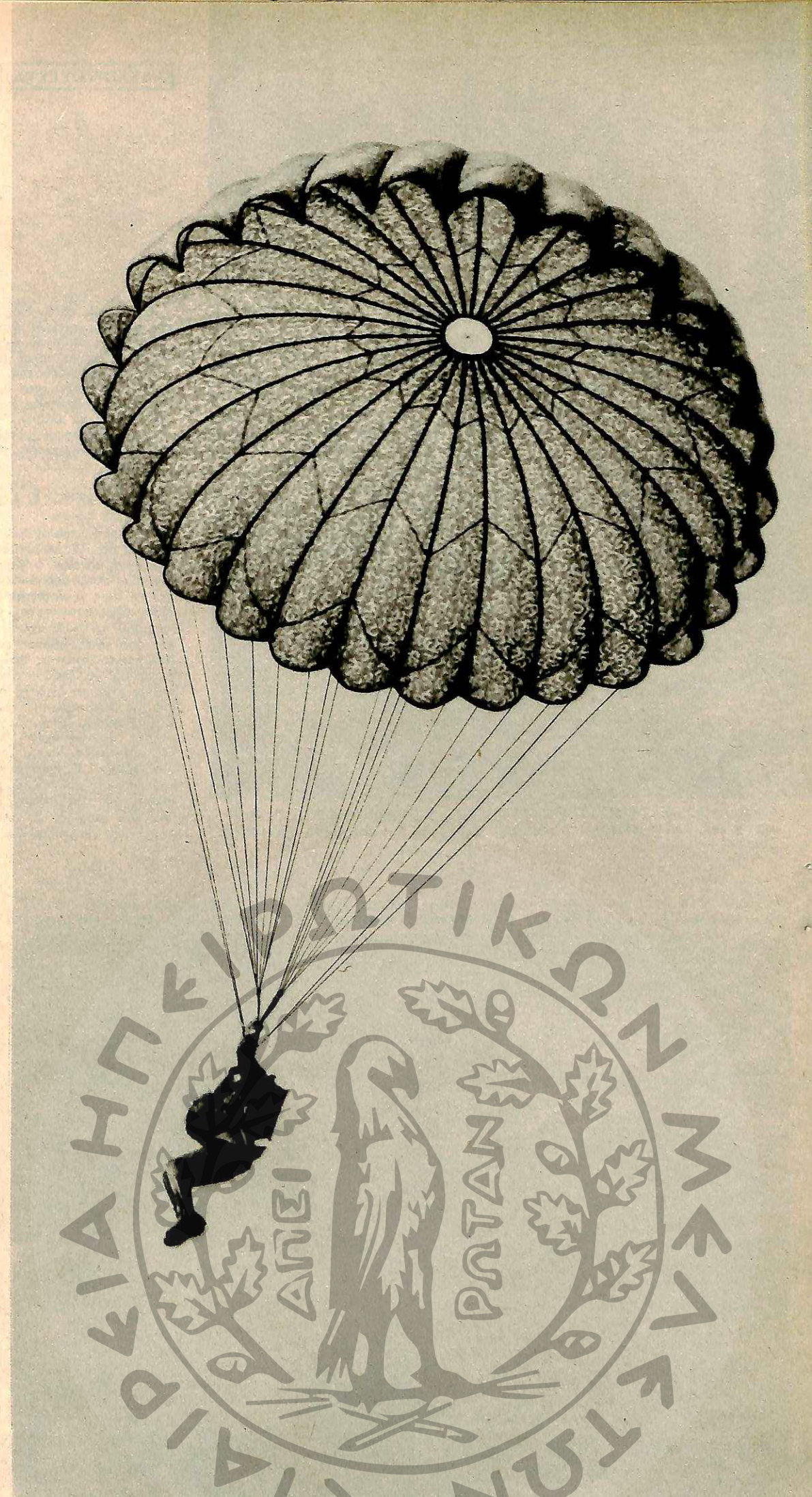
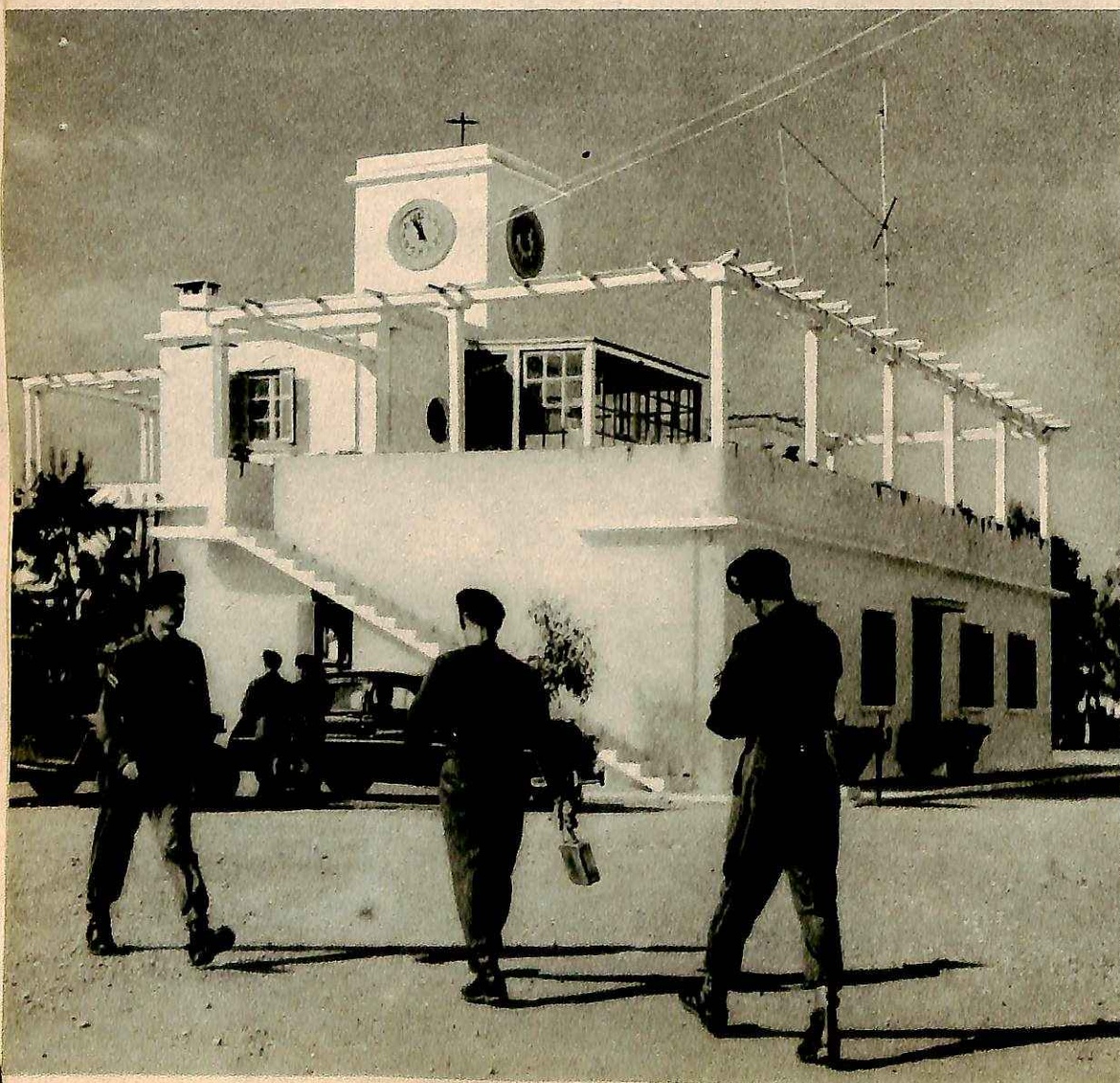
Όλα αυτά, βέβαια, γίνονται εν καιρώ ειρήνης. Σε πόλεμο όμως; Τότε ή τακτική κατάστασι είναι εκείνη που ρυθμίζει τας πτώσεις και όχι ή ταχύτητα του άνέμου. Όταν οι έπιχειρήσεις έπιβάλλουν να γίνη πτώσις άλεξιπτωτιστών, θα γίνη έστω και αν ή ταχύτητα του άνέμου είναι κατά πολύ μεγαλύτερα των 20 μιλίων. Σε τέτοιες περιπτώσεις, φυσικά, αυξάνονται ανάλογα τα προβλεπόμενα ποσοστά άτυχημάτων, τα όποια υπό κανονικάς συνθήκας πτώσεως —ταχύτητα άνέμου μέχρι 20 μίλια— είναι 10% περίπου. Έκ των άλεξιπτωτιστών, δηλαδή, που θα ριφθούν, τα 10% θα πάθουν κατά την προσγείωσι μικροατυχήματα (τραυματισμούς κλπ.). Το ποσοστό αύτό παρατηρείται σχεδόν πάντα.

Άλλά σε έπιχειρήσεις μεγάλης τακτικής σπουδαιότητος ήμπορεί ο διοικητής να διατάξη ρίψιν άλεξιπτωτιστών υπό συνθήκας αι όποιαι αυξάνουν το κανονικό ποσοστό έως και 50% ακόμη. Μέχρις αύτου του όριου φθάνει ή θυσία των άλεξιπτωτιστών προκειμένου να έπιτύχη ή άποστολή.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΠΟΥΣ ΑΠ»

Άστραπιαία είναι και ή τιμωρία για κάθε σφάλμα στην εκπαίδευσι. Και τούτο γιατί κάθε σφάλμα στην πράξι δεν συνεπάγεται πιά τιμωρία αλλά άτύχημα. Μόλις λοιπόν γίνη, ο εκπαιδευτής συγκεντρώνει τους... ήρωας και αρχίζει το καμονάκι ή, κατά το άμερικανικόν, το «πούς άπ». Δηλαδή έλξεις εκ της πρηνοῦς θέσεως, όπως δείχνει ή σχετική φωτογραφία. Αι έλξεις δεν γίνονται μόνον, αλλά και μετρώνται συγχρόνως με φωνήν ζωηροτάτην. 'Ο εκπαιδευτής π. χ. διατάσσει τους δρώστας να κάνουν 18 «πούς άπ», και αύτοι αρχίζουν την... έργασία ενώ ταυτοχρόνως αριθμούν μία-μία έλξι.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΩΝ, ΤΩΝ Α.Ο. ΚΑΤΑΔΡΟΜΩΝ ΣΤΟΝ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟ

ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ ΑΝΟΙΓΕΙ ΑΥΤΟΜΑΤΩΣ 3 ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ

ΣΤΗΝ «ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙ ΕΞΑΡΤΥΣΕΩΝ» ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΥΝ ΤΟ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΟ, ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΙΜΑΝΤΩΝ

ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ

Το «πούς απ» είναι η μόνη προβλεπόμενη τιμωρία για όποιοδήποτε σφάλμα μαθητού κατά την εκπαίδευση. Είναι κι' αυτό μέσα στο πρόγραμμα εκπαίδευσης όπως και το τροχάδην. Μέσα στα όρια της Σχολής αλεξιπτωτιστών έχει καταργηθεί για πάντα το βάδην. Όλοι τρέχουν χάριν της διαρκούς ετοιμότητας που απαιτεί η αποστολή των αλεξιπτωτιστών.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΑΕΡΟΣ

Όταν τελειώσει η εκπαίδευση στο έδαφος αρχίζει το στάδιο του αέρος, κατά το οποίο ο μαθητής εκτελεί πτώσεις από αεροσκάφους. Με πέντε πτώσεις ο μαθητής θεωρείται τέλειος αλεξιπτωτιστής και παίρνει το πτυχίον του. Ο αλεξιπτωτιστής έχει δυο αλεξίπτωτα: ένα πίσω που ανοίγει αυτόμάτως και ένα εμπρός, έφεδρικό, το οποίο ανοίγει ο ίδιος. Μόλις πηδήση από το σκάφος μετράει την αμερικανική γλώσσαν 1000, 2000, 3000. Ήτοι λέγει: «ούαν θάουζεντ, τού θάουζεντ, θρί θάουζεντ». Οι έξη αυτές λέξεις αντιπροσωπεύουν χρόνον 3 δευτερολέπτων εντός του οποίου πρέπει να ανοίξη αυτόμάτως το αλεξίπτωτο της πλάτης. Αν δεν ανοίξη, ο αλεξιπτωτιστής σūρει την χειρολαβίδα του έφεδρι-

«Θά ανοίξη ή δέν δά ανοίξη;»

ΠΗΔΩΝΤΑΣ ΕΝΑΝ ΠΥΡΓΟ 11 μ. ΜΑΘΑΙΝ

ΟΥΝ ΠΩΣ ΝΑ ΑΦΙΝΟΥΝ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

κού. "Αν δέν ανοίξη και αυτό; Έδω υπάρχει το ανέκδοτο της Σχολής: Πηγαίνει ο αλεξιπτωτιστής άμέσως στον διαχειριστή της μονάδος και παίρνει άλλο αλεξίπτωτο.

ΒΕΤΕΡΑΝΟΙ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Την εύθυνη της εκπαίδευσης στη Σχολή αλεξιπτωτιστών την έχουν μόνοι Έλληνες. Υπάρχει όμως και μια άμερικανική συμβουλευτική ομάδα υπό τον αντισυνταγματάρχην Τζώρτζ Μόρτον, ή οποία περιλαμβάνει τούς λοχαγούς Τζέιμς Γκρήν και Τζών Μακάρθυ, και τόν άνθυπασιστην Μάικλ Μακάλαν, βετεράνους αλεξιπτωτιστάς του β' παγκοσμίου πολέμου.

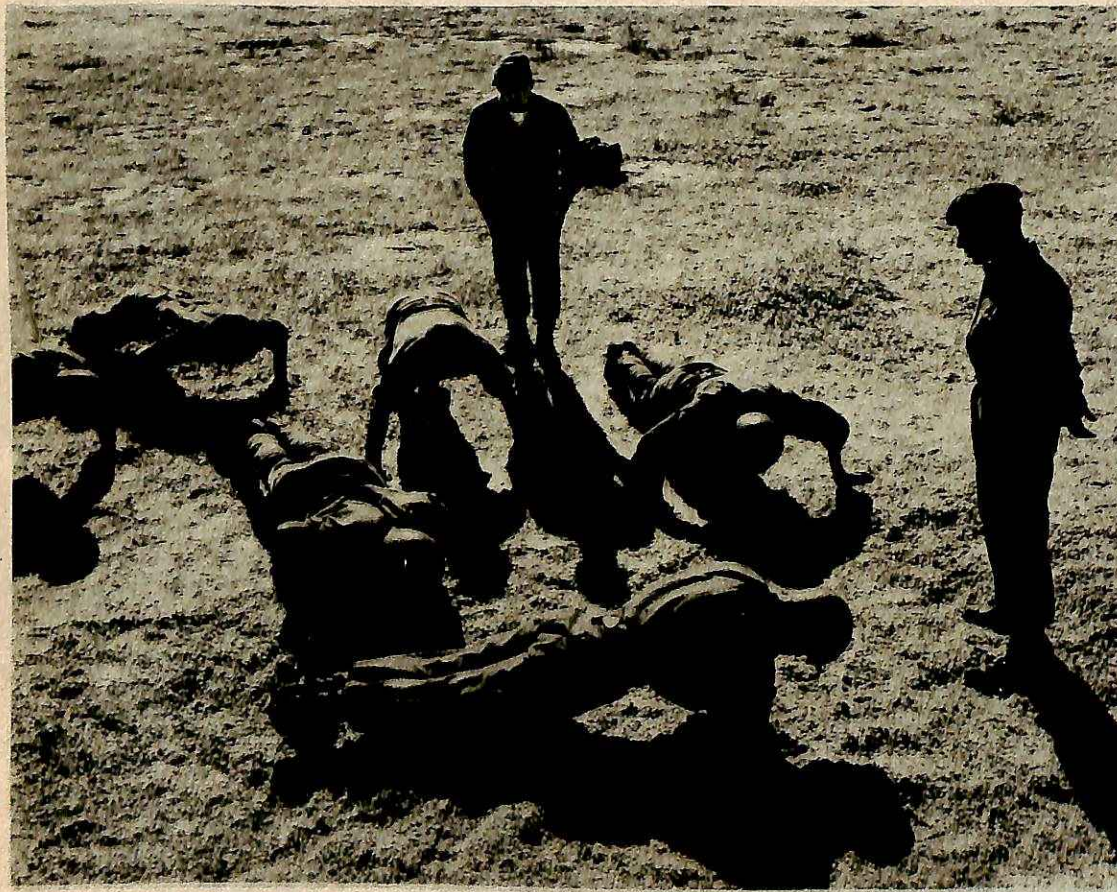
ΛΕΥΚΟ ΚΑΣΚΟΛ, ΜΑΥΡΑ ΓΑΝΤΙΑ, ΠΡΑΣΙΝΟ ΜΠΕΡΕ

Όταν η εκπαίδευση τελειώσει, υπερήφανοι οί αλεξιπτωτισταί παίρνουν από τα χέρια του ίδιου του Βασιλέως, κατ' έπιθυμίαν του, τα πτυχία τους. Οί δυο λευκές πτέρυγες με το αλεξίπτωτο στη μέση, όλα επάνω σε πράσινη τσόχα, συμπληρώνουν μαζί με το λευκό κασκόλ, τα μαύρα γάντια και το πράσινο μπερέ, την στολήν του Έλληνος αλεξιπτωτιστού

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ «ΠΥΡΓΟ ΠΤΩΣΕΩΝ» ΝΑ ΠΕΦΤΟΥΝ ΟΜΑΛΑ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΣ ΓΩΝΙΑΣ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ

ΤΟ «ΠΟΥΣ ΑΠ» —Η ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΚΑΘΙΕΡΩΜΕΝΗ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ

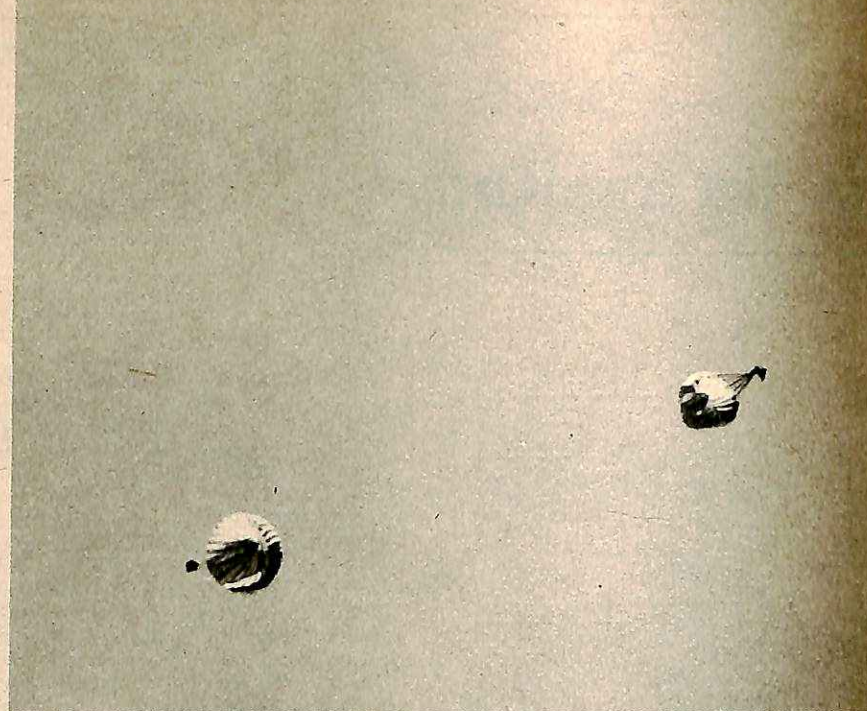

ΜΕ ΤΟ ΕΠΙΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΑΔΙΑΚΟΠΟ «ΤΡΟΧΑΔΗΝ» ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΛΟΙ, ΠΑΝΕΤΟΙΜΟΙ, ΠΡΟΣΜΕΝΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ

ΕΝΑΣ - ΕΝΑΣ ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ, ΜΕ ΑΚ

ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΙΛΟΣ

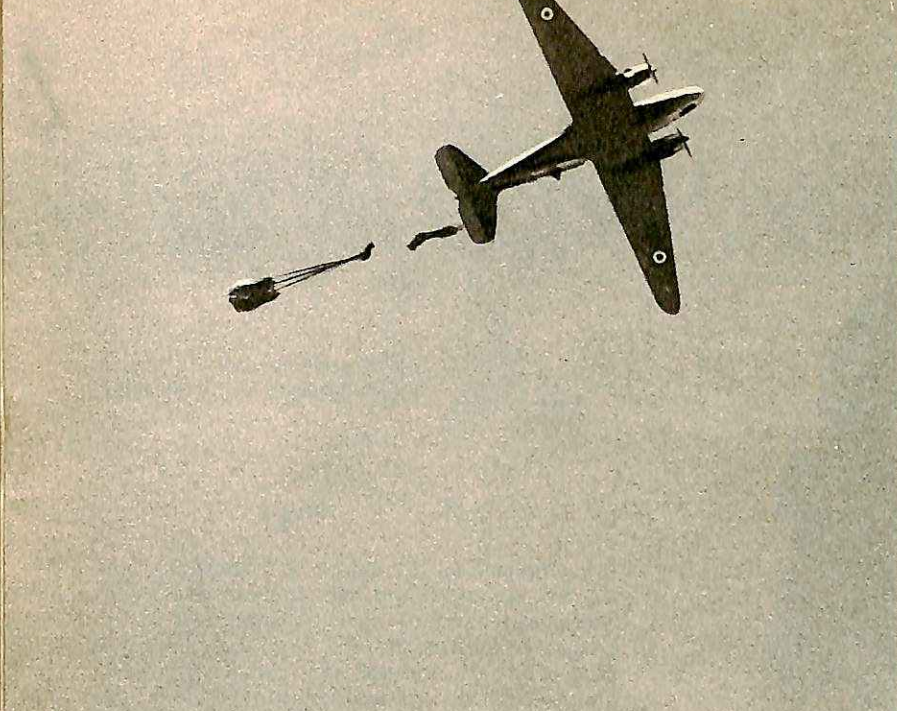
Ο άλεξιπτωτιστής έχει ένα μεγάλο φίλο: τη νύκτα. Όταν το σκοτάδι καλύπτει τα πάντα, τότε ανοίγουν οι πόρτες των αεροσκαφών και οι τολμηροί καταδρομείς πηδούν για να αϊφνιδιάσουν από αέρος τον αντικειμενικό τους σκοπό. Η άπειλη προσγειούται σιωπηλά ή νύκτα την καλύπτει απόλυτα και της δίνει την δυνατότητα να πλησιάσει άπαρατή-

ρητη τόσο πολύ τον έχθρο, ώστε η επικράτησή της να είναι δεδαία. Μόνο τη νύκτα κάμνουν οι άλεξιπτωτισταί πτώσεις επιχειρήσεων. Δίδει και τούτο μια ιδέα του θάρρους που πρέπει να έχει ο άλεξιπτωτιστής για να πέφτει στο σκοτεινό έχθρικό έδαφος και να πρέπει όπωσδήποτε να επιτύχει. "Αν και ο άλεξιπτωτιστής είναι άνθρωπος, έν τούτοις, ποτέ δεν αντιμετωπίζει την περίπτωση άποτυχίας. Ούτε την σκέπτεται καθόλου. Είναι βέβαιος πάντοτε ότι θα έκτελέση άκριδώς τις διαταγές του διοικητού του, όποιοσδήποτε και έν είναι. Δεν ύπάρχει για τον άλεξιπτωτιστή άποστολή, την όποιαν να μη ήμπορη να φέρη εις πέρας. Τα πάντα είναι γι' αυτόν δυνατά και πραγματοποιήσιμα. Το πνεύμα άλλωστε του σώματος των άλεξιπτωτιστών είναι αυτό: "Όλες οι διαταγές έκτελούνται, για καμιά δεν προβάλλεται ποτέ και για κανένα λόγο άρνησι.

ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ

Ο χώρος όπου πρέπει να προσγειωθούν οι άλεξιπτωτισταί κατά μία αν πολεμική έπιχείρησι είναι καθωρι-

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ ΕΔΑΦΟΥΣ: ΠΛΑΙΣΙΩΝΕΤΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ

ΡΙΒΕΙΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΣΤΟ ΚΑΘΩΡΙΣΜΕΝΟ ΣΗΜΕΙΟ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΕΩΣ

σμένος. "Αν πέσουν μακράν του αντικειμενικού σκοπού κινδυνεύει ή έπιτυχία της άποστολής. Γι' αυτό κατά την έκπαίδευσι οι άλεξιπτωτισταί μαθαίνουν να προσγειώνονται επί συγκεκριμένου χώρου τον όποιον καθορίζουν πάνινά λευκά και ποτοκαλιά πλαίσια που αναπτύσσονται επί του εδάφους. Για να προσγειώνονται εκεί που πρέπει οι άλεξιπτωτισταί έχουν εξασκηθή να κατευθύνουν το άλεξίπτωτο με τούς ιμάντες του.

Ο ΛΟΧΙΑΣ ΤΡΙΓΚΕΡ

Η Σχολή άλεξιπτωτιστών έχει και την μασκάτ της. Πρόκειται για τον Τρίγκερ, ένα λυκόσκυλο ηλικίας 4 ετών που φέρει τον βαθμόν του λοχίου. "Έχει στολήν και άλεξίπτωτον, είναι δέ άριστος άλεξίπτωτιστής. "Έχει κάνει άρκετά άλματα ο Τρίγκερ και φέρει έπαξίως τον βαθμόν του. Στίς γιορτές της Σχολής είναι πρώτος και καλύτερος.

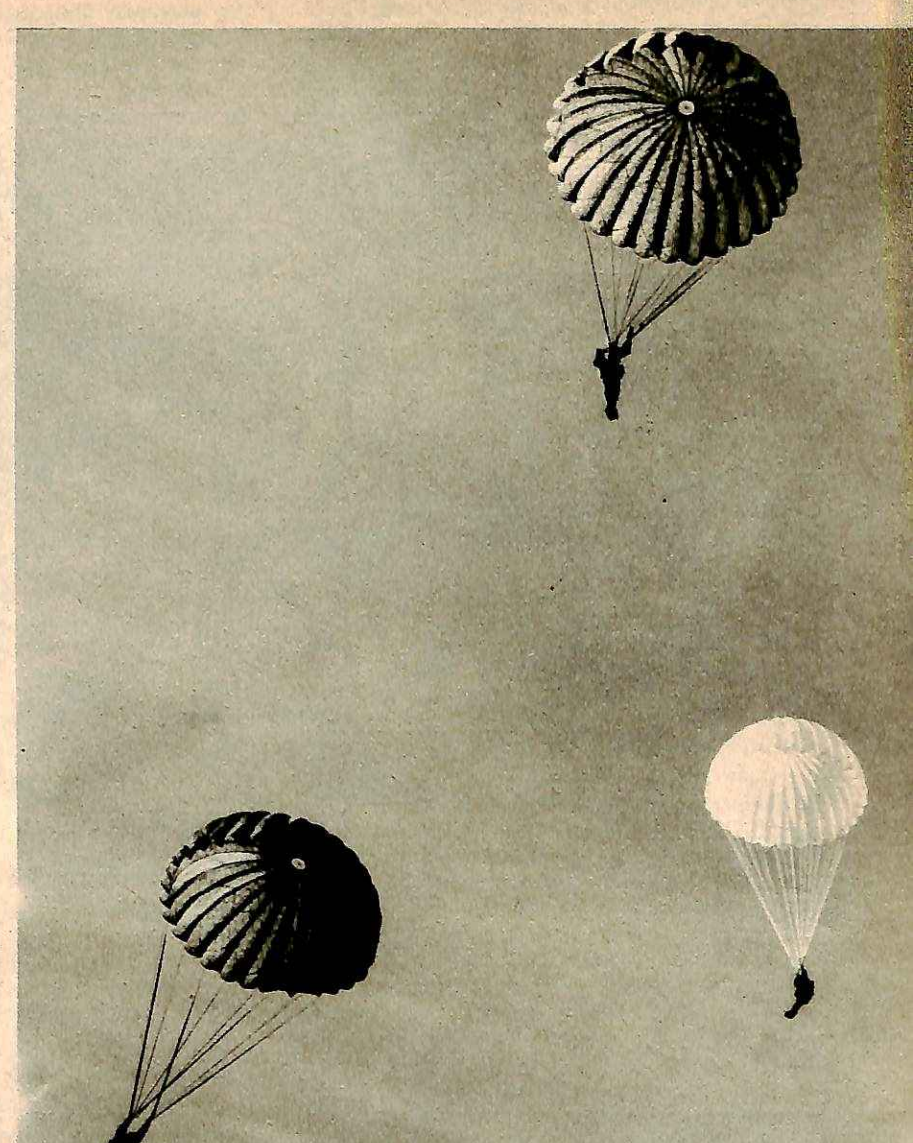
ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ ΣΕ ΝΕΟ ΠΟΛΕΜΟ

Είναι σοβαρός ο ρόλος των όποιον θα κληθούν να παίξουν σε ένα

ΟΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΓΕΙΩΘΟΥΝ ΟΙ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΑΙ

Φωτ. Κ. ΡΑΦΑΗΛ — ΕΛΚΗΝ

ΟΜΑΔΙΚΗ ΠΤΩΣΙ: ΤΑ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΑ ΓΕΜΙΖΟΥΝ ΣΙΓΑ - ΣΙΓΑ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Ο ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΕΡ ΤΩΝ «ΕΙΚΟΝΩΝ» Κ. ΡΑΦΑΗΛ ΕΠΙΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟ ΣΚΑΦΟΣ

Ο ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΗΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΣΗ ΟΜΑΛΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΗ «ΤΟΥΜΠΑ» ΣΤΟ ΕΔΑΦΟΣ

Τὸ "Αιδιόδοειο θυμόλερμά,, μου

Χιουμοριστικό διήγημα
τοῦ FRANK O' CONNOR

Ο πατέρας ήτανε στο στρατό ὅλο τὸ διάστημα τοῦ πολέμου — τὸν πρῶτο πόλεμο, ἔνωδ' — ἔτσι πού, ἴσαμε τὰ πέντε μου χρόνια, δὲν τὸν ἔβλεπα πολύ συχνά, κι' ἐκείνο πού ἔβλεπα δὲν με ἀνησυχόσε. Καμμιά φορά ξυπνοῦσα καί, κάτω ἀπ' τὸ φῶς τοῦ κεριοῦ, ἔβλεπα ἕνα μεγάλο μακρὸ ἄνθρωπο, ντυμένο στὸ χακί, νὰ σκύβη ἀπὸ πάνω μου καί νὰ με περιεργάζεται· καμμιά φορά πάλι, πολύ νωρίς τὸ πρωί, ἀκούγα τὸ κτύπημα τῆς ἐξώπορτας καί τὸν ἤχο καρφίων ἀπὸ μπότες πάνω στὰ χαλίκια τοῦ δρόμου. Αὐτὰ ἦτανε τὰ «ἔμπα - ἔβγα» τοῦ πατέρα. Ἐρχόταν κι' ἔφευγε μυστηριακά σὰν τὸν Ἀη - Βασίλη.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς μάλλον μοῦ ἄρεσαν οἱ ἐπισκέψεις του, ἂν καί τὸ σφίξιμο ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καί τὴν μητέρα ἦτανε πολὺ δυσάρεστο, ὅταν τρύπωναν στὸ μεγάλο κρεβάτι νωρίς τὰ πρωινά. Κάμπιζε, κι' αὐτὸ τοῦ ἔδινε μιὰ εὐχάριστη ταγκιὰ μυρωδιά, καί ξυρίζοταν — μιὰ δουλειὰ καταπληκτικὸ ἐνδιαφέροντος. Κάθε φορά, ἄφηνε πίσω του μιὰ δαμάκηρη σειρά ἀπὸ «σουθενίρ». Μικροσκοπικὰ τάνκς καί μαχαίρια τῶν Γκούρκα με χεροῦλια καμωμένα ἀπὸ θήκες σφαιρῶν, λοφία γερμανικὰ καί σήματα ἀπὸ πηλίκια καί κουμπιά, κι' ὅλων τῶν ειδῶν τὰ στρατιωτικὰ ἐξαρτήματα, ὅλα προσεκτικὰ φυλαγμένα σ' ἕνα μακρὸ κουτί πάνω ἀπὸ τὴν ντουλάπα, ἔτοιμα νὰ τὰ κατεβάσουμε σὲ περίπτωση πού θὰ τὰ χρειαζόμαστε. Ὑπῆρχε κάτι ἀπὸ τὴν καρακάξα στὸν πατέρα, γιατί τοῦ ἄρεσε, σὰν καί σ' αὐτήν, νὰ συνάξῃ φανταχτερὰ πράγματα πού τὰ νόμιζε μάλιστα πολὺ χρήσιμα. Ὅταν ὅμως ἔφευγε, ἡ μητέρα μ' ἄφηνε νὰ φέρνω μιὰ καρέκλα καί νὰ ψαχουλεύω ἀνάμεσα στοὺς θησαυροὺς του. Δὲν φαινόταν νὰ ἔχη καί τόσο μεγάλη ἐκτίμηση σ' αὐτὰ ὅσο ἐκείνος.

Ὁ πόλεμος στάθηκε ἡ πιὸ εἰρηνικὴ περίοδος τῆς ζωῆς μου. Τὸ παράθυρο τῆς σο-

φίτας μου ἦτανε νοτιοανατολικό. Ἡ μητέρα τοῦ εἶχε κρεμάσει κουρτίνες, μὰ τοῦτο δὲν ἔφερε καί μεγάλο ἀποτέλεσμα. Ξυπνοῦσα πάντα μὲ τὸ πρῶτο φῶς καί μ' ὅλες τὲς εὐθύνες τῆς προηγούμενης μέρας σθημένες ἀπ' τὴν μνήμη μου. Αἰσθανόμουναι τὸν ἑαυτὸ μου λὲς σὰν τὸν ἥλιο, ἔτοιμος νὰ φωτίσω καί νὰ χαρῶ. Ἡ ζωὴ ποτὲ ἄλλοτε δὲν μοῦ φάνταζε πιὸ ἀπλὴ καί καθαρὴ καί γεμάτη δυνατότητες ὅσο τότε. Ἐβγαζα τὰ πόδια μου ἔξω ἀπὸ τὰ σκεπάσματα τοὺς εἶχα θγάλει καί ὀνόματα, ἡ κυρὰ Δεξιὰ καί ἡ κυρὰ Ζερβή — κι' ἔπλαθα, γύρω ἀπ' αὐτές, φανταστικές ἱστορίες καί ὑποθέσεις, καί τὲς ἔκανα νὰ μιλοῦν καί νὰ συζητοῦν ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ἡμέρας. Δηλαδή, ἡ κυρὰ Δεξιὰ συζητοῦσε. Ἦτανε πολὺ ἐκφραστικὴ. Δὲν εἶχα ὅμως τὸν ἴδιο ἔλεγχον πάνω στὴν κυρὰ Ζερβή, γι' αὐτὸ τὲς περισσότερες φορές περιωριζόταν νὰ κατανεύῃ καί νὰ συμφωνῇ. Συζητοῦσαν τὸ τί θὰ ἔπρεπε νὰ κάνῃ ἡ μητέρα καί γὰρ στὸ διάστημα τῆς μέρας, τί θὰ ἔπρεπε ὁ Ἀη - Βασίλης νὰ δώσῃ τὴν Πρωτοχρονιά κι' ἀκόμα τί μέτρα θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν γιὰ νὰ εὐθυμίσω λίγο τὸ σπιτικό μας. Ἦτανε π.χ. ἐκείνο τὸ μικρὸ ζήτημα τοῦ μαυροῦ. Ἡ μητέρα καί γὰρ ποτὲ δὲν μπορούσαμε νὰ συμφωνήσουμε πάνω σ' αὐτό. Τὸ σπιτί μας ἦτανε τὸ μοναδικὸ μέσα σ' ὅλη τὴ γειτονιά χωρὶς ἕνα μαυρὸ, καί ἡ μητέρα ἔλεγε, πὼς δὲν μπορούσαμε νὰ ἔχουμε ἕνα, προτοῦ γυρίσῃ ὁ πατέρας ἀπὸ τὸν πόλεμο, γιατί τὰ μαυρὰ κόστιζαν δεκαεπτὰ σελλινία καί ἔξη πέννες. Αὐτὸ ἔδειχνε πόσο κουτὴ ἦταν. Οἱ Γκίνες, λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ μὰς, εἶχανε μαυρὸ, κι' ὅλος ὁ κόσμος ἤξερε πὼς δὲν ἦτανε σὲ θέσι νὰ ἐξοδέσουνε δεκαεπτὰ σελλινία καί ἔξη πέννες. Ἰσως θέβαια νὰ ἦτανε ἕνα φτηνὸ μαυρὸ κι' ἡ μητέρα ἤθελε κάτι πραγματικὰ καλὸ, μὰ ἐγὼ τὴν ἔβρισα πολὺ ἀπόλυτη. Τὸ μαυρὸ τῶν Γκίνες δὲ μὰς ἔκανε μιὰ χαρά! Ἀφοῦ κανόνιζα καί σχέδιά μου τῆς μέ-

ρας, σκηκωνόμουναι, ἔβαζα μιὰ καρέκλα κάτω ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς σοφίτας μου κι' ἀνασῆκωνα τὸ τζάμι ἀρκετὰ ψηλὰ γιὰ νὰ περάσω τὸ κεφάλι μου ἀπ' ἔξω. Τὸ παράθυρο ἔβλεπε στοὺς κήπους τῶν ἀντικρινῶν σπιτιῶν καί πέρα ἀπ' αὐτοὺς στὴν θαθεῖα κοιλάδα πού στὴν ἄκρῃ τῆς ὀρθωνόταν ὁ ἀπέναντι λόφος, πού πάνωθὲ του ἀνηφόριζαν, σὲ ραβδωτὲς ὀριζόντιες σειρές, στίβια χτισμένα ἀπὸ κόκκινο τοῦβλο. Στὸ φῶς τῆς χαρρυγῆς ὅλα τ' ἀντικρυνὰ στίβια χάνονταν ἀκόμα μέσα στὰ θάμνη, ἐνῶ τὰ ἄλλα, πού ἦτανε ἀπὸ τὴ δικιά μας πλευρὰ τῆς κοιλάδας ἦτανε ὅλα φωτισμένα, ἂν καί μακρυὲς παράξενες σκιὲς πού κρέμονταν ἀνάμεσά τους, τὰ ἔκαναν νὰ μοιάζουν σὰν ζωγραφιὲς — ἔξανα καί ἄψυχα.

Ὑστερ' ἀπ' αὐτὸ, πῆγαινα στῆς μητέρας τὸ δωμάτιο καί σκαρφάλογα πάνω στὸ μεγάλο κρεβάτι. Ἐκείνη τότε ξυπνοῦσε καί γὰρ ἀρχίζα νὰ τῆς ἐξιστορῶ τὰ σχέδιά μου χωρὶς νὰ παίρνω καὶ εἰδήσι πὼς ἤμουνα παγωμένος μέσα στὸ νυχτικὸ μου· ἀλλὰ μιλώντας ὁλόενα, ἡ παγωνιά ἔλυνε σιγὰ - σιγὰ καί, ζεσταμένους πιά, ἀποκοιμόμουναι πλάι τῆς καί δὲν ξυπνοῦσα παρά μόνο ὅταν τὴν ἀκούγα νὰ ἐτοιμάζῃ τὸ πρωῒνὸ κάτω στὴν κουζίνα.

Μετὰ τὸ πρωῒνὸ, πηγαίναμε στὴν πόλιν· ἀκούγαμε τὴ λειτουργίαν στὴν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Αὐγουστίνου, κάναμε μιὰ προσευχή γιὰ τὸν πατέρα κι' ὕστερα πηγαίναμε γιὰ τὰ ψώνια μας. Τὸ ἀπόγεμα, ἂν ἦτανε ὥρα τοῦ καιρός, πηγαίναμε περίπατο στὴν ἐξοχὴ ἢ ἐπισκεπτόμασταν στὸ μοναστήρι τὴν μεγάλη φίλη τῆς μαμάς, τὴν ἡγουμένη Δομνίκη. Ἡ μητέρα εἶχε θάλει ὅλες τὲς μοναχές νὰ παρακαλοῦν γιὰ τὸν πατέρα καί, κάθε θράδυ, πηγαίνοντας στὸ κρεβάτι μου, παρακαλοῦσα καί γὰρ τὸν Θεὸ νὰ μὰς τὸν στείλῃ γερὸ ἀπὸ τὸν πόλεμο. Πολὺ λίγο, φυσικὰ, καταλάβαινα γιὰ τὴ πράγμιν παρακαλοῦσα!

Ἐνα πρωί, ὅπως σκαρφάλογα στὸ μεγάλο κρεβάτι, νάσου ὁ πατέρας μπροστὰ μου, μὲ τὸν γνωστὸ του μυστηριακὸ τρόπο τοῦ Ἀη - Βασίλη. Ἀργότερα, ἀντὶ γιὰ τὴν στολή, ἔβαλε τὴν καλύτερη μπλὲ φορεσιά του καί ἡ μητέρα πετοῦσε ἀπ' τὴν χαρὰ τῆς. Ἐγὼ δὲν ἔβλεπα τὸ λόγο ὅλης αὐτῆς τῆς χαρᾶς, γιατί χωρὶς τὴ στολή του, ὁ πατέρας δὲν παρουσιάζε κανένα ἐνδιαφέρον, μὰ αὐτὴ ὥστόσο ἔλαμπε ἀπὸ εὐτυχία καί μοῦ ἐξήγησε πὼς οἱ προσευχὲς μὰς εἶχανε εἰσκακοῦσῃ· κι' ἔτσι ἐκινῆσαμε νὰ πάμε στὴν ἐκκλησία νὰ εὐχαριστήσουμε τὸν Θεὸ πού μὰς εἶχε στείλῃ τὸν πατέρα πίσω.

Τὶ εἰρωνεῖαι! Τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα, σὰν γύρισε σπιτί γιὰ τὸ φαγητό, ἔβγαλε τὲς μποτες του κι' ἔβαλε τὲς παντοῦφλες, καθουκώθηκε ἐκείνο τὸ ἄθλιο παλλὸ σκουφὶ πού φοροῦσε πάντα μέσα στὸ σπιτί γιὰ νὰ μὴν παίρῃ τὸ κεφάλι του κρύο, σταύρωσε τὰ πόδια του κι' ἄρχισε νὰ μιλά σοβαρὰ στὴν μητέρα πού ἔδειχνε πολὺ ἀνῆσυχη. Φυσικὰ,

δὲν μοῦ ἄρεσε νὰ τὴν βλέπω ἀνῆσυχη, ἐπειδὴ αὐτὸ τὴν ἀσχημαίνε, γι' αὐτὸ καί τὸν διέκοψα.

—Μιά στιγμή Λάρυ, μοῦ εἶπε ἡ μάνα γλυκά.

Αὐτὸ πάντα μοῦ τὸ ἔλεγε ὅποτε τύχαινε νὰ ἔχουμε θαρετοὺς ἐπισκέπτες κι' ἔτσι δὲν ἔδωσα σημασία καί συνέχισα τὴν κουθέντα μου.

—Σῶπα, σὲ παρακαλῶ, Λάρυ, εἶπε χάνοντας τὴν ὑπομονή της. Δὲν ἀκούς πὼς μιλῶ μὲ τὸν μπαμπά;

Τοῦτῃ ἦτανε ἡ πρώτη φορά πού ἀκούγα τὲς ἀπαίσεις αὐτῆς λέξεις: «Μιλῶ μὲ τὸν μπαμπά», καί χωρὶς νὰ θέλω, συλλογίστηκα πὼς, ἂν ἦτανε αὐτὸς ὁ τρόπος πού ὁ Θεὸς ἀπαντοῦσε στὲς προσευχὲς, θὰ πῇ πὼς δὲν τὲς ἀκούγε καί τόσο προσεκτικὰ.

—Γιατί μιλάς μὲ τὸν μπαμπά; ρώτησα μ' ἕνα τόνον ἐπιδεικτικῆς ἀδιαφορίας.

—Γιατὶ ὁ μπαμπὰς καί γὰρ ἔχουμε νὰ συζητήσουμε γιὰ δουλειές. Λοιπόν, μὴ μὰς ξαναδιακόψῃς.

Τ' ἀπόγεμα ὁ πατέρας μὲ πῆρε περίπατο. Αὐτὴ τὴν φορά, πῆγαμε στὴν πόλιν ἀντὶ στὴν ἐξοχὴ καί γὰρ —μὲ τὴν γνωστὴ αἰσιοδοξία μου— στὴν ἀρχὴ θάρρεψα πὼς ἦτανε μιὰ πρόδοος γιὰ τὸ καλύτερο. Μὰ πού! Ὁ πατέρας καί ἐγὼ εἶχαμε ὁλόενα διαφορετικές ἰδέες γιὰ τὸ τί θὰ πῇ περίπατος στὴν πολιτεία. Δὲν εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον πού ἔπρεπε γιὰ τὰ τράμ, τὰ καράδια καί τ' ἄλλα καί τὸ μόνο πράμα πού φαινόταν νὰ τὸν διασκεδάζῃ ἦτανε οἱ συζητήσεις πού τοῦ ἄρεσε νὰ κάνῃ μ' ἀνθρώπους τὸ ἴδιο γέρους σὰν αὐτόν.

Ὅταν ἤθελα νὰ σταθῶ κάπου, αὐτὸς συνέχισε τὸ δρόμο του, σέρνοντάς με πίσω του ἀπὸ τὸ χέρι. Ὅταν αὐτὸς, ὅμως, ἤθελε νὰ σταθῇ, δὲν μπορούσα παρά νὰ ὑποταχθῶ. Ὅταν ἀκουμποῦσε πάνω σ' ἕνα τοίχο, ἤξερα πὼς αὐτὸ ἦτανε σημάδι ὅτι ἤθελε νὰ σταθῇ ἐκεῖ πολλὴν ὥρα. Τὴν δεύτερη φορά πού τὸν εἶδα νὰ τὸ κάνῃ αὐτό, ἔγιναι θηρίο. Φαινόταν σὰν νὰ ἤθελε νὰ μείνῃ ἐκεῖ γιὰ πάντα. Τὸν τράθηξα τότε ἀπὸ τὸ παλτό καί τὰ παντελόνια, μὰ ἀντίθετα ἀπὸ τὴν μητέρα, πού ὅταν τύχαινε νὰ εἶμαι πολὺ ἐπίμονος, νευρίαζε κι' ἔλεγε, «Λάρυ, ἂν δὲν κάτσης φρόνιμα, θὰ σοῦ δώσω ἕνα γερὸ χαστοῦκι», ὁ πατέρας εἶχε μιὰ καταπληκτικὴ ἱκανότητα φιλικῆς ἀδιαφορίας. Τὸν ζύγισα μὲ τὸ θλέμμα μου ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω κι' ἀναρωτήθηκα ἂν θὰ ἔπρεπε νὰ κλάω, μὰ φαινόταν πολὺ θυσιζόμενος στοὺς λοισμούς του καί δὲ θὰ σκοτιζόταν γι' αὐτό. Ἀληθινὰ, λοιπόν, ἦτανε σὰν νὰ πῆγαίνες περίπατο μ'

ἕνα βουνό!... Ἡ ἀδιαφοροῦσε ὁλόενα γιὰ τ' ἀπώτομα τρασῆγματα καί τὲς γροθιὲς ἢ ἔριχνε μιὰ ματιά μ' ἕνα εἰρωνικὸ μορφασμὸ ἀπ' τὴν ψηλὴ κορφή του. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχα συναντήσῃ ἕναν ἄνθρωπο τόσο ἀπορροφημένο στοὺς στοχασμοὺς του ὅσο αὐτόν.

Τ' ἀπόγεμα, στὸ τσάι, ξανάρχισε τὸ «μιλῶ μὲ τὸν μπαμπά», πὺ μπερδεμένο ὅμως αὐτὴ τὴν φορά, γιατί ὁ πατέρας εἶχε μιὰ ἀπογευματινὴ ἐφημερίδα καί —κάθε δύο λεπτά τὴν παρατοῦσε κι' ἔλεγε στὴν μητέρα τὰ νέα πού διάβαζε. Ἐνοιωθα πὼς αὐτὸ δὲν ἦτανε τίμιον παιχνίδι. Ἦμουνα ἔτοιμος νὰ συναγωνιστῶ μαζί του σὰν ἄνδρας μὲ ἄνδρα, ὅποια δὴποτε ὥρα γιὰ νὰ κερδίσω τὴν προσοχὴ τῆς μητέρας. Ὅταν ὅμως ἐκείνος τὰ ἔβρισκε ὅλα ἔτοιμα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἐγὼ δὲν εἶχα καμμιά πιθανότητα κι' ἐλπίδα ἐπιτυχίας.

Πολλὲς φορὲς προσπάθησα ν' ἀλλάξω τὸ θέμα, μάταια ὅμως.

—Πρέπει νὰ κάθῃσαι φρόνιμα, Λάρυ, ὅσο ὁ μπαμπὰς διαβάσει, εἶπε ἐκνευρισμένη ἡ μητέρα.

Ἦτανε πιά φανερό, πὼς ἡ ἀληθινὰ προτιμῶσε νὰ μιλά μὲ κείνον παρά μὲ μένα ἢ ὅτι ἐκείνος εἶχε τρομερὴ ἐπιρροὴ ἐπάνω της καί φοβότανε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀλήθεια.

—Μανούλα, τῆς εἶπα τὸ θράδυ ἐκείνο ὅπως με τῶλιγε στὲς κουβέρτες μου, νομίζεις πὼς ἂν παρακαλοῦσα πολὺ τὸν Θεὸ θὰ ἔσπελνε τὸν μπαμπά πίσω στὸν πόλεμο;

Φάνηκε νὰ τὸ σκέπτεται γιὰ μιὰ στιγμή.

—Ὅχι, ἀγόρι μου, μ' ἀπάντησε χαμογελαστά. Δὲ νομίζω πὼς θὰ τὸ ἔκανε.

—Γιατὶ δὲν θὰ τὸ ἔκανε μανούλα;

—Γιατὶ δὲν ὑπάρχει πιά πόλεμος.

—Μὰ, μανούλα, δὲ θὰ μπορούσε ὁ Θεὸς

νὰ κάνῃ ἕναν πόλεμον ἂν τὸ ἤθελε;

—Δὲ θὰ τὸ ἤθελε, ἀγόρι μου. Δὲν κάνει ὁ Θεὸς τοὺς πολέμους, μὰ οἱ ἄνθρωποι οἱ κακοί.

—Ὡ, εἶπα.

Ἦμουνα ἀπογοητευμένος γι' αὐτό. Ἀρχισα νὰ συλλογίζωμαι πὼς ὁ Θεὸς δὲν ἦτανε ὅπως τὸν παράσταναι καί τὸν μεγαλοποιοῦσαν.

Τὸ ἄλλο πρωί ξύπνησα τὴ συνήθειά μου ὥρα. Αἰσθανόμουναι σὰν ἕνα μπουκάλι σαμπάνια. Ἐβγαλα ἔξω τὰ πόδια μου καί μηχανεῦτηκα μιὰ μακρυὰ συζήτησι μὲ τὴν κυρὰ Δεξιὰ πού διηγίοντανε τὰ θάσανα πού εἶχε μὲ τὸν δικὸ της πατέρα ἴσαμε τὸν καιρὸ πού τὸν ἔβαλε στὸ Ἀσυλό. Δὲν ἤξερα καθόλου τί ἦτανε αὐτὸ τὸ Ἀσυλό, μὰ μοῦ φαινόταν σὰν τὸ κατάλληλο μέρος γιὰ τὸν πατέρα. Ὑστερα, πῆρα τὴν καρέκλα μου κι' ἔβγαλα τὸ κεφάλι μου ἔξω ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς σοφίτας. Μόλις καί χάραξε ἡ αὐγὴ μ' ἕναν ὑποπτό τρόπο, πού μ' ἔκανε νὰ πιστεύω πὼς τὴν εἶχα τσακώσει ἀπάνω στὴν ὥρα πού ξεκινούσε. Μὲ τὸ κεφάλι μου γεμάτο ἀπὸ ἱστορίες καί σχέδια, πέρασα σκουνοφώντας τὴν πόρτα καί μέσα στὸ μισοσκόταδο, τρύπωνα διαστικὰ στὸ μεγάλο κρεβάτι. Δὲν ὑπῆρχε θεσὶ κοντὰ στὴν μητέρα, ἔτσι πού ἔπρεπε νὰ βολευτῶ ἀνάμεσα σ' αὐτὴν καί τὸν πατέρα. Ἐκείνη τὴ στιγμή εἶχα ξεχάσει τὴν ὑπαρξί του καί γι' ἀρκετὴ ὥρα ἔμεινα ὁλόρθος σπάζοντας τὸ κεφάλι μου, πὼς θὰ βόλευα τὰ πράγματα. Ἐπῆνε παραπάνω ἀπ' τὸν κανονικὸ χῶρον πού τοῦ ἀνήκε στὸ κρεβάτι καί γὰρ δὲν μπορούσα νὰ πлагιάσω ἀναπαιτικὰ, γι' αὐτὸ τὸ ἔδωσα μερικὲς κλωτσιὲς πού τὸν ἔκαναν νὰ μουγκρίσῃ καί νὰ τεντωθῇ. Μοῦ ἔκανε ὅμως τόπο μιὰ χαρά! Ἡ μητέρα ξύπνησε καί μὲ χაϊδέψε, καί γὰρ χάθηκα γλυκὰ μέσα στὴ ζεστασιά τοῦ κρεβατιοῦ μὲ τὸ δάκτυλό μου στὸ στήμα.

—Μανούλα, εἶπα δυνατὰ κι' εὐχαριστήμένα.

—Σσσσ. χρυσό μου, ψιθύρισε. Μὴν ξυπνήσῃς τὸν πατέρα!

Τοῦτῃ ἦτανε μιὰ καινούργια ἐξέλιξι πού ἀπειλοῦσε νὰ γίνῃ ἀκόμα σοβαρὴτερη ἀπ' αὐτό: «Μιλῶ μὲ τὸν μπαμπά». Ἡ ζωὴ χωρὶς τὲς πρωῒνες μου συνδιαλέξεις μοῦ φαινόταν ἀβάστακτη.

—Γιατί; ρώτησα αὐστηρά.

—Γιατὶ ὁ καημένος ὁ μπαμπὰς εἶναι κουρασμένος.

Τοῦτο μοῦ φάνηκε μιὰ ὁλόενα ἀσύστατη δικαιολογία καί ἡ αἰσθηματικότητά της γύρω ἀπ' τὸ «ὁ καημένος ὁ μπαμπὰς», κυριολεκτικὰ μ' ἀηδίασε. Δὲ μοῦ ἄρεσαν ποτε αὐτοῦ τοῦ εἰδους οἱ αἰσθηματικότητες. Μοῦ φάνταζαν πάντα ψεύτικες.

—Ὡ! εἶπα ἀδιάφορα, κι' ὕστερα μὲ τὸν πιὸ θριαμβευτικὸ μου τρόπο: Ξέρεις πού θέλω νὰ πάω σήμερα μανούλα;

—Ὅχι, γλυκέ μου, εἶπε ἀναστενάζοντας.

—Θέλω νὰ πάω κάτω στὸ Γκλέν καί νὰ ψαρέψω ποταμόψαρα μὲ τὰ καινούργια μου δίχτυα κι' ὕστερα θέλω νὰ πάω στοὺς...

—Μὴν - ξυπνᾶς - τὸν - πατέρα!, μοῦ σφύριξε θυμωμένα σφαλόντας τὸ στόμα μου μὲ τὴν παλάμη της.

Ἦτανε πολὺ ἀργὰ ὅμως. Εἶχε ξυπνήσει ἢ σχεδὸν μισροξυπνήσει. Γρύλλισε κι' ἄπλωσε τὸ χέρι του γιὰ τὰ σπύρτα. Ὑστερα κύτταξε ἀπορημένα τὸ ρολοῖ τοῦ.

—Θάθελες ἕνα κουπάκι τσάι, ἀγάπη μου; ρώτησε ἡ μητέρα μὲ μιὰ ἡμερὴ σθημένη φωνὴ πού ποτὲ ἄλλοτε δὲν τὴν εἶχα ἀκούσει —θάλεγε κανεὶς πὼς τὸν φοβότανε.

—Τσάι; φώναξε ἀγανακτισμένος. Ξέρεις τί ὥρα εἶναι;

—Κι' ὕστερα ἀπὸ κεῖ θέλω νὰ πάω στὸ δρόμο τοῦ Ραθκούιν, εἶπα δυνατὰ ἀπὸ φόβο μήπως μέσα σ' ὅλες αὐτὲς τὲς διακοπὲς ξεχνούσα στὸ τέλος καί.

—Κοιμήσου ἀμέσως, Λάρυ, εἶπε αὐστηρά ἡ μαμά. Ἀρχισα νὰ κλαψουρίζω. Δὲ μπορούσα νὰ καταλάβω τὸν τρόπο πού ζοῦσε αὐτὸ τὸ ζευγάρι, καί τὸ πνίξιμο τῶν πραινῶν μου σχεδὸν ἔμοιαζε σὰν νὰ ἔθαβε κανεὶς μιὰ δαμάκηρη οἰκογένεια προτοῦ προφτάσῃ νὰ μεγαλώσῃ.

Ὁ πατέρας δὲν εἶπε τίποτα, μὰ ἀναψε τὴν πίπα του κι' ἄρχισε νὰ τὴν ρουφᾷ κυττάζοντας ἔξω στὰ σκοτάδια χωρὶς νὰ δίνη σημασία στὴν μητέρα ἢ σ' ἐμένα. Τὸ ἤξερα πὼς ἦτανε τρελλοί. Κάθε φορά πού ἔλεγα κάτι ἡ μητέρα ταραγμένη μοῦ σφαλοῦσε τὸ στόμα.

Ἦμουνα πολὺ πικραμένος — ἐνοιωθα πὼς αὐτὸ πού γινόταν δὲν ἦτανε ὥραϊο. Ὑπῆρχε μάλιστα κάτι τὸ φοβερό, τὸ ἀπαίσιο, μέσα σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία. Κάθε φορά πού τῆς ἔλεγα πὼς ἄχρηστο ἦτανε νὰ ἔχουμε δύο κρεβάτια, ἐνῶ θὰ μπορούσαμε μιὰ χαρὰ νὰ κοιμώμαστε σὲ ἕνα, μοῦ ἀπαντοῦσε πὼς ἦτανε πιὸ ὑγιεινὸ νὰ ἔχουμε δύο. Καί νὰ τώρα πού ἐτοῦτος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ξένος, κοιμότανε μαζί της, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἔννοια γιὰ τὴν ὑγεία της.

Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι νωρίς, ἀλλὰ μ' ὅλο πού ἔφερε ἕνα κουπάκι τσάι στὴν μητέρα, ἐμένα, οὔτε καν με ὑπολόγισε.

—Μανούλα, φώναξα, θέλω καί γὰρ ἕνα κουπάκι τσάι.

—Ναί, χρυσό μου, εἶπε μαλακά, μπορείς νὰ πῆς ἀπ' τῆς μανούλας τὸ κουπάκι.

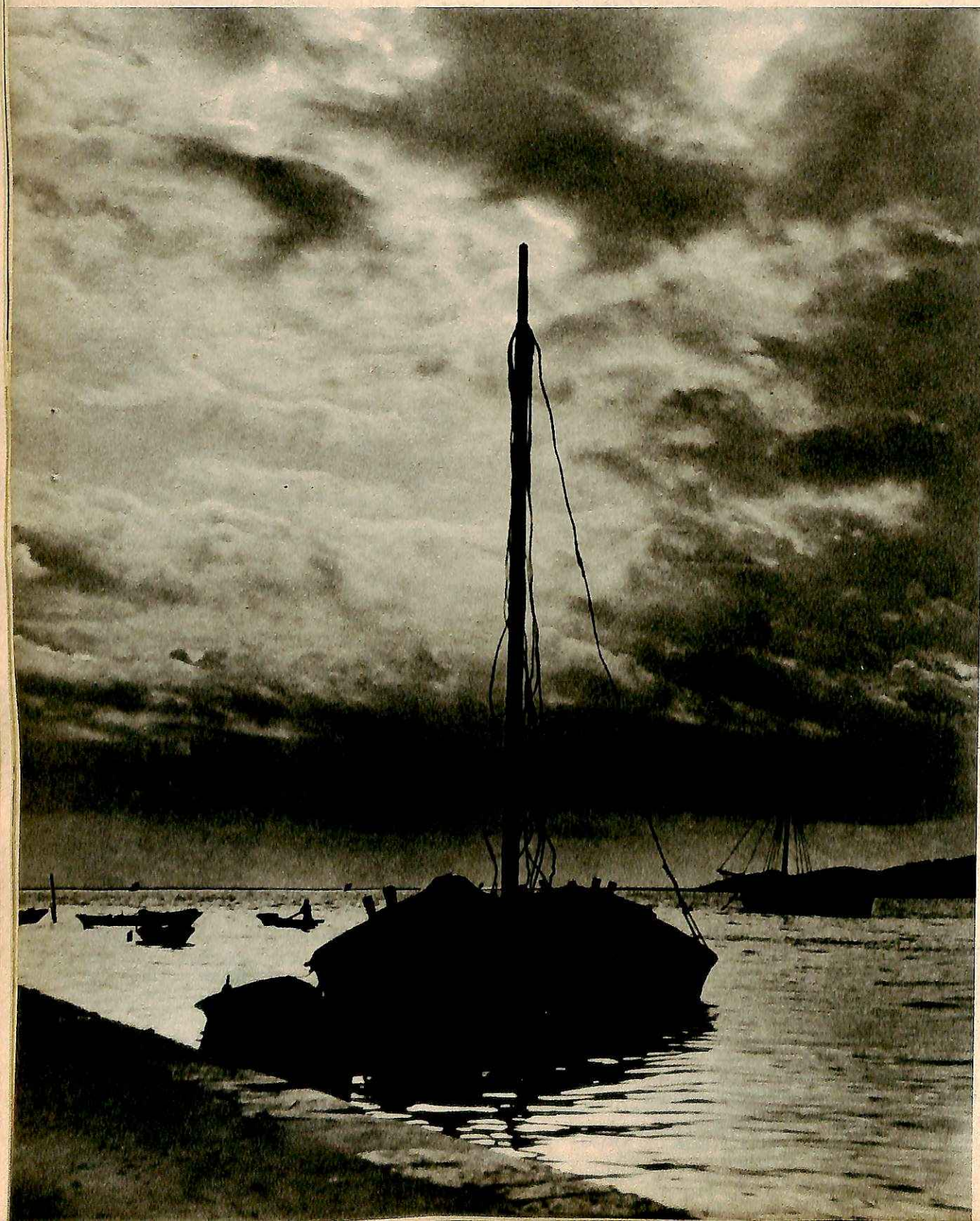
Αὐτὸ ξεκαθάριζε τὴν κατάστασι. Ἡ ὁ πατέρας ἢ ἐγὼ, ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἔπρεπε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ σπιτί. Δὲν ἤθελα νὰ πιῶ ἀπὸ τῆς μητέρας τὸ κουπάκι, ἤθελα νὰ μοῦ φερῶνται σὰν ἴσοι πρὸς ἴσον μέσα στὸ σπιτί μου· γι' αὐτὸ γὰρ νὰ τὴν ἐρεθίσω τὸ ἦπια ὅλο καὶ δὲν τῆς ἄφρησα οὔτε γουλιὰ. Μὰ αὐτὴ δὲν εἶπε λέξι.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ

Η λιμνοθάλασσα

Εὐλογία τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἡγερία τῶν ποιητῶν

ΟΙ ΨΑΡΟΒΑΡΚΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΥΝΕΣ ΔΙΑΣΧΙΖΟΥΝ ΜΕΡΑ-ΝΥΧΤΑ ΤΗ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

Η λιμνοθάλασσα εἶναι μιὰ εὐλογία γιὰ τὸ Μεσολόγγι. Ἐκατοντάδες οἰκογένειες ζοῦν ἀπὸ τὸ ψάρεμα στὰ νερά της. Οἱ κυνηγοὶ βρίσκουν ἀφθονο θήραμα. Καὶ οἱ ποιηταὶ - τὸ Μεσολόγγι ἔχει θγάλει δύο - τρεῖς ἀπ' τοὺς καλότερους ποιητάς μας - κάθονται συχνὰ στὶς ὄχθες της καὶ παρακολουθοῦν τὶς ἀποχρώσεις ποὺ παίρνει ἡ λιμνοθάλασσα τὸ θασιλεμα. Ὁ Κωστής Παλαμᾶς τῆς ἀφιέρωσε μιὰν ἀπ' τὶς πρῶτες ποιητικὲς συλλογές του, τοὺς «Καημοὺς τῆς λιμνοθάλασσας». Ἀλλὰ τοὺς ὠραιότερους στίχους γιὰ τὸ Μεσολόγγι τοὺς ἔγραψε ὁ Μιλτιάδης Μαλακάσης. Εἶναι τὰ περίφημα Μεσολογγίτικα τραγούδια του.

Ἡ λιμνοθάλασσα εἶναι μιὰ ρηχὴ λίμνη, μὲ θαλασσινὸ νερό, ποὺ ἐκτείνεται ἀπὸ τὴν ἄκρη Μπαμπακούλα, κοντὰ στὶς ἐκβολές τοῦ Εὐήνου ποταμοῦ, ὡς τὸ θουνὸ Κοτσιλάρη, πρὸς τὸ Ἴονιον πέλαγος, καὶ σὲ βάθος ὡς τοῦ Ἰχθυοτροφείου τοῦ Αἰτωλικοῦ, λίγο πρὶν ἀπ' τὴν πόλιν τοῦ Μεσολογγίου. Μὲ ἓνα παράκτιο διάζωμα, ποὺ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὶς προσχώσεις τῶν ποταμῶν Εὐήνου καὶ Ἀχελώου, χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου. Τὸ ὕψος τοῦ διαζώματος, μόλις ὑπερβαίνει τὴ στάθμην τῆς θάλασσας - 0,60 - 0,80 μέτρα - ἐνῶ, σὲ πολλὰ σημεῖα, εἶναι τόσο χαμηλὸ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ξεχωρίση κανεὶς.

ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Στὴν ἀρχαιότητα, ἡ λιμνοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου λεγόταν Κυνία —ἐστὶ τὴν ἀναφέρει καὶ ὁ Στράβων. Σήμερα ἔχει μῆκος 27.300 μέτρων καὶ πλάτος 14.800. Τὸ βάθος της εἶναι ἐλάχιστο: 30—50 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Οἱ ἄνεμοι ἀσκοῦν μεγάλη ἐπίδρασι ἀπάνω της, ἰδίως δὲ ταν πνέουν σφοδροὶ καὶ διαρκεῖς, γιὰτὶ παρασύρουν τὰ νερά της πρὸς τὸ πέλαγος καὶ ἀποκαλύπτεται ὁ πυθμένας. Ὅταν, ὁμως, πνέουν πρὸς τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι, τότε ἡ στάθμην ἀνεβαίνει καὶ τὰ νερά κατακλύζουν τὰ χαμηλὰ μέρη τῆς πόλεως.

Φωτ. ΚΟΥΡΜΠΕΤΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΝΤΡΕΙΣ ΨΑΡΕΥΟΥΝ ΤΟΝ ΚΕΦΑΛΟ ΣΤΗ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΤΟ ΕΛΚΟΥΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΙΚΟ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟ

Φωτ. Π. ΜΥΛΩΦ

Στὸ δυτικὸ μέρος τῆς λιμνοθάλασσας ὁ πυθμένας συνίσταται ἀπὸ ἀργιλόδη λάσπη, ἀνάμικτη μὲ λίγη ψιλὴ ἄμμο — ποὺ καλύπτει κελύφη μικρῶν ὁστράκων.

Παρατηρήθηκε ὅτι καὶ τὸ μικρὸ αὐτὸ βάθος τῆς λιμνοθάλασσας ἐλαττώνεται καθε χρόνο, λόγω τῶν προσχώσεων τῶν χειμάρρων ποὺ χύνονται μέσα της καὶ τῶν προσχώσεων τῶν μεγάλων ποταμῶν, τοῦ Ἀχελώου καὶ τοῦ Εὐήνου.

Ἀπὸ τὸ 1930 ἀρχισαν οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἐκσκαφὴ τοῦ διαύλου, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα, μεταξύ Τουρλίδος καὶ Βασιλαδίου. Ὁ διαύλος αὐτὸς ἔχει μῆκος 6 χιλιομέτρων, πλάτος 50 μέτρων στὸν πυθμένα καὶ 70 στὴν ἐπιφάνεια καὶ καταλήγει σὲ λεκάνη ρομβοειδοῦς σχήματος. Κάθε πλευρὰ του ἔχει μῆκος 300 μέτρων.

Στὸν Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο τοῦ 1940—

41, τὸ λιμάνι τοῦ Μεσολογγίου χρησιμοποιήθηκε ὡς θάσι τῆς στρατιᾶς Ἡπείρου, μετὰ τὴν ἀχρήστευσιν τοῦ λιμανιοῦ τῆς Πρέβεζας. Ἀλλὰ τὸ ἐπεσήμαναν οἱ ἐχθροὶ καὶ ὑπέστη ἀγριο βομβαρδισμό. Δέκα ἀεροπορικὲς ἐπιδρομὲς κατέστρεψαν τὶς ἐγκαταστάσεις, προκάλεσαν σοβαρὲς ἀπώλειες στοὺς στρατιωνιζόμενους στὴ θάσι στρατιῶτες καὶ ἀνετίναξαν τὴν προτομὴ τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ Κωστή Παλαμᾶ.

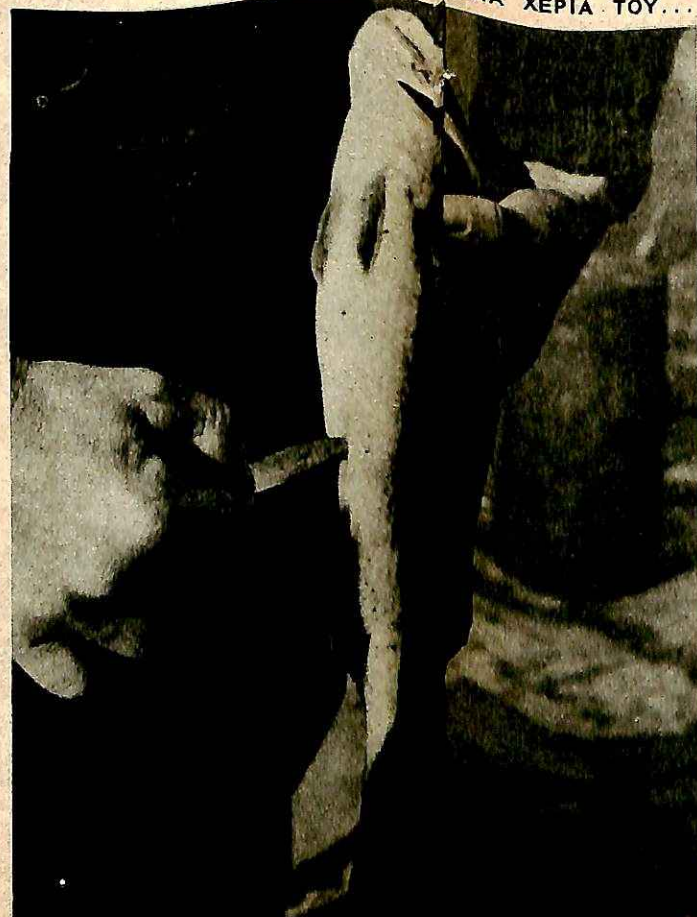
ΤΑ ΠΡΩΤΟΓΟΝΑ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ, ΑΠΟ ΚΑΛΑΜΙΑ ΚΑΙ ΑΧΥΡΑ, ΠΡΟΣΔΙΔΟΥΝ ΜΙΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΤΟΠΙΟ

Φωτ. Π. ΜΥΛΩΦ

Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΟΠΑΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΨΑΡΑ: ΕΝΑ ΟΛΟΓΙΟΜΟ ΠΑΝΕΡΙ ΚΕΦΑΛΟΙ...

...ΠΟΥ ΘΑ ΣΧΙΣΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΕΛΕΙΣΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ...

...ΓΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΝ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟ ΤΟΥΣ

ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ

ΤΑ ΝΗΣΙΔΙΑ

Τὰ νησάκια τῆς λιμνοθάλασσας εἶχαν κρατήσει τέτοια ἡρωϊκὴ στάσι τὴν ἐποχὴ τῆς πολιορκίας τοῦ Μεσολογγίου, πού τὰ δνόματά τους ἔχουν γραφῇ μὲ χρυσὰ γράμματα στὴ νεώτερη ἱστορία τοῦ ἔθνους: Βασιλάδι, Κλείσοθα, Μαρμαροῦ, Πλώσταινα, Σχοινιάς, Κόμμα, Προκοπάνιστος, Θυλὴ. Τὰ ἴδια δνόματα ἔχουν καὶ τὰ ἰχθυοτροφεῖα.

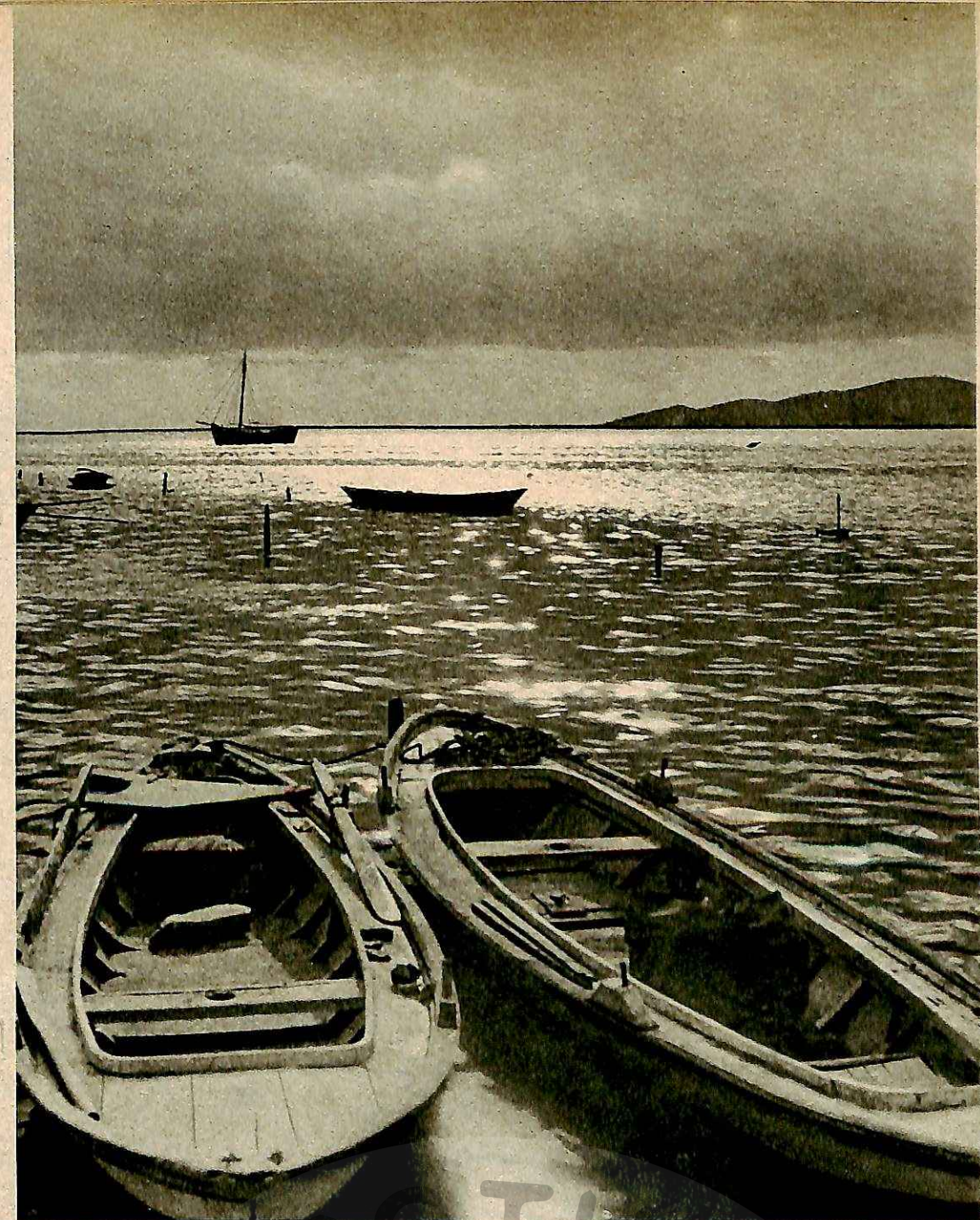
Ἡ παραγωγή τῆς λιμνοθάλασσας φθάνει τὶς 800.000 δκάδες ψάρια —2.000 δκάδες αὐγοτάραχο! Τὸ ψάρεμα τῶν ἰχθυοτρόφων γίνεται μὲ πρωτόγονα μέσα: καλαμόπλεκτα ἰθάρια, δίχτυα καὶ σταφνοκαρυές. Οἱ «ἐλεύθεροι» ψαράδες —ὅσοι δὲν ἀνήκουν στοὺς ἐπαγγελματίες ἰχθυοτρόφους— μεταχειρίζονται τὸ καμάκι καὶ τὰ παραγάδια.

ΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Ἡ λιμνοθάλασσα, ἐκτὸς τοῦ διαύλου, ἐπικοινωνεῖ μὲ τὴν ἀνοιχτὴ θάλασσα καὶ ἀπὸ ἄλλα σημεῖα, ὅπου ἔχουν τοποθετηθῇ, σὰ συρματόπλεγμα, θάμνοι ὡς τὴν ἐπιφάνεια— «μποῦκες», ὅπως τὶς λένε— γιὰ νὰ μὴ διαφεύγουν τὰ ψάρια. Τὴν ἀνοίξι δμως ἀνοίγονται τελειῶς οἱ μποῦκες καί, μαζί μὲ τὰ νερά τῆς ἀνοιχτῆς θάλασσας, μπαίνουν καὶ τὰ ψάρια.

Στὴ λιμνοθάλασσα ὑπάρχουν κέφαλοι— τὸ ἀρσενικὸ δνομάζεται «στεϊράδι», τὸ θηλυκὸ «μπάφα», ἀπ' ὅπου θγαίνουν τὰ αὐγοτάραχα— μυξινάρια, γάστοι, τσιπούρες, μαρῖδες, σπάροι, γωθιοί, κοκοθιοί, χέλια καὶ καθαρόχελαι.

Ὅλο τὸ χρόνο ψαρεύονται οἱ σκορπιοί,

ΟΙ ΓΕΡΙΚΕΣ ΒΑΡΚΕΣ ΞΕΚΟΥΡΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤ' ΑΚΡΟΓΙΑΛΙ ΤΗΣ ΦΕΓΓΑΡΟΛΟΥΣΤΗΣ ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑΣ

Φωτ. ΚΟΥΡΜΠΕΤΗ

οἱ χελούδιες, τὰ μουρμούρια, τὰ μυλόκοπια, οἱ γλώσσες, οἱ ζαργάνες καὶ ἄλλα.

Ἀπὸ ὁστρακόδερμα εἶναι γεμάτα τὰ νερά τῆς. Ἀχιβάδες, κοχύλια, γαρίδες, ἀχινοὺς βρίσκει κανεὶς ἐν ἀφθονία. Ὑπάρχουν ἀκόμα σουπιές, χταπόδια καὶ σαλιγκάρια.

Τὸ χειμῶνα πολλοὶ ἀποζοῦν ἀπὸ τὸ κυνήγι τῆς ἀγριόπαπιας καὶ τῶν ἄλλων θαλάσσιων πουλιῶν: τοῦ γλάρου, τῆς τουρλίδας, τοῦ βασιλῆ, τοῦ μαρτυριοῦ.

Πάνω στὴ νησίδα τοῦ Βασιλαδιοῦ εἶναι ὁ ναυτικὸς φάρος.

Φυσικά, ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ ἀγνὴ πίστι τῶν κατοίκων, πού μένουν σ' αὐτὰ τὰ φτωχονήσια, δὲν παρέλειψε νὰ χτίσῃ καὶ γραφικὰ ἐκκλησιάκια, ἀφιερωμένα στὴν Ἁγία Τριάδα, τὸν Ἅγιον Σώζοντα καὶ τὴν Παναγία Προκοπανησιώτισσα.

Γιατὶ οἱ Μεσολογγίτες, δοκιμασμένοι ἀπ' τὴ φτώχεια, τὶς στερήσεις καὶ τοὺς πολέμους τῶν τελευταίων ἑκατὸ χρόνων, τρέφουν μιὰ βαθειὰ πίστι στὸ Θεό, καὶ πιστεύουν ὅτι χωρὶς τὴ δικὴ του βοήθεια δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερα Μεσολόγγι, ὅπως δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ Ἑλλάδα.

Ο ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕΡ ΚΑΙ Η ΒΙΒΙΑΝ ΛΗ, ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙΑ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΟΝΗΣ

Πέρασε πιά η εποχή που οι στάρ έκρυβαν από τον κόσμο τους γάμους και τα παιδιά τους από φόβο μήπως ή γοητεία και το μυστήριο που τριγυρίζει την κινηματογραφική τους προσωπικότητα χανόταν στο ήρεμο φως μιάς εύτυχισμένης οικογενειακής ζωής. 'Αγέραςτοι, προκλητικοί και πάντα... διαθέσιμοι, ζούσαν σ' έναν χωριστό κόσμο, θεοί μās μυθολογίας που υπάκουε σε καθωρισμένους νόμους και κανονισμούς.

Από τον πόλεμο κι' ύστερα όμως τα πράγματα άλλαξαν. Της μόδας έγιναν το BOY NEXT DOOR και το

GIRL NEXT DOOR, οι νέοι και οι κοπέλλες που θα μπορούσαν να είναι τα παιδιά της γειτονιάς, με όσο το δυνατόν πιο πολλές φακίδες στη μύτη και στα μάγουλα, με άπια γούστα και υγιέστατα μαρὰ όταν βέβαια αποφάσιζαν να παντρευτούν.

ΟΙ «Άπλοι και ήθικοι» άνθρωποι των Η. Π. Α.

Το οικογενειακό αυτό πνεύμα, που προδίδει την τρομερή ανάγκη της 'Αμερικής να πεισθή πως αποτελείται από άπλους και ήθικους ανθρώ-

πους, δεν σταμάτησε εκεί. 'Αρχισε να τους ενοχλή το γεγονός ότι δύο άνθρωποι, πιθανόν ξένοι αναμεταξύ τους, έπρεπε να υποκρίνονται τον πιο φλογερών έρωτα στην δόνη και να αγκαλιάζονται και να φιλιούνται με σαφώς «ανάτάλληλον» πάθος. Αντιθέτως παρατηρήθηκε ότι τα γράμματα των θαυμαστών έφθαναν συχνά - πυκνά με κολακευτικές κρίσεις, όταν οι πρωταγωνιστάι μιάς ταινίας τύχαινε να είναι και σύζυγοι στην πραγματικότητα. Δεν χρειάστηκε παραπάνω για να πονηρευτούν τα στούντιο και να δίνουν ρόλους έρωτευμένων σε νόμιμα ζευγάρια, τα

όποια, έτσι, έκαναν την τύχη τους. Τότε, όμως, άρχισε ο καινούργιος φόβος. 'Οχι πιά μην τύχη και μάθη το κοινόν ότι είχαν σύζυγο, αλλά μην τύχη και μάθη ότι δεν ήταν απόλυτα εύτυχισμένοι μ' αυτήν ή μ' αυτόν, και ότι έπεται διαζύγιο!

Έτσι συνέβησαν πολλά ευτράπελα, στο Χόλλυγουντ. Γιατί τα περιδικά τύπου «Φωτοπλάι», τα οποία άπευθύνονται σε νεαρώτατους αναγνώστας και διαπλάσσουν, υποτίθεται, τους παιδας της 'Αμερικής, έγραφαν για την ανέφελη εύτυχία π. χ. της Σίρλεϋ Τέμπλ με τον Τζών 'Αγκάρ τον ένα μήνα και, τον άλλον, το πολύκροτο διαζύγιο του ζεύγους απεκάλυπτε στον λαό της 'Αμερικής ανατριχιαστικές λεπτομέρειες για την δήθεν εύχια της πιο αγαπημένης μικρής στάρ.

Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ
Στάνλεϋ Ντόνεν και
Μάικλ Ουάιλντιγκ

Ποιός δεν θυμάται πάλι τον πρώτο γάμο της 'Ελίζαμπεθ Ταϊλντορ; 'Οχι μόνον η Μέτρο-Γκόλντγουϊν της έτοιμάσε όλη την διοργάνωση της τελετής, αλλά και μιά καινούργια ταινία στην οποία, με μεγάλη χρονολογική ακρίβεια ή πανέμορφη Λίζ θα έπαιζε τον ρόλο της νεαρής μητέρας όπως όλοι ήλπιζαν ότι θα τον έπαιζε και στην πραγματικότητα. Κι' όμως... Έξη μήνες αργότερα, ή Λίζ έχωριζε και τα περιοδικά, αυτά τα ίδια που έγραφαν λεπτομερώς για το πόσο ταίριαζε με τον σύζυγο, έγραφαν τώρα για τον «μέθυστο» νεαρό της σύζυγο, που την άφινε μόνη στην Ευρώπη και περνούσε τις νύχτες του παίζοντας ρουλέττα. 'Η Λίζ, από την στενωχάρια, έπαθε έλκος στομάχου, μόλις δεκαοχτώ χρόνων κοπέλλα και έσπευσε να χωρίσει. Κατόπιν, μιά δεύτερη έρωτική απογοήτευσις ακολούθησε, που της κόστισε ακόμη περισσότερο: άγαπήσε τον νεαρό σκηνοθέτη Στάνλεϋ Ντόνεν, έναν από τους πιο έξυπνους ανθρώπους του Χόλλυγουντ, ο οποίος θαμπώθηκε στην αρχή από την όμορφη της αλλά, κατόπιν... οι κακές γλώσσες λένε ότι την όρθηκε πολύ άπλοϊκή σαν νοοτροπία για τα δικά του «σοφιστικέιτεντ» γούστα, πολύ άμόρφωτη για έναν άνθρωπο της δικής του πείρας και της δικής του καλλιέργειας. 'Η Λίζ υπέφερε πολύ και ή υγεία της χειροτέρευσε. Τότε, στην πατρίδα της, την 'Αγγλία, γνώρισε τον Μάικελ Ουάιλντιγκ, είκοσι χρόνια μεγαλύτερόν της, έναν χαριτωμένο, γλυκόν άνθρωπο, ο οποίος είχε κάποτε μιά σύντομη περιπέτεια με την Μάρλεν Ντήτριχ και είχε άποκτήσει, από αυτό το έπεισόδιο της ζωής του, μιά κάποια φήμη σαν έραστής. Για την Λίζ όμως στάθηκε περισσότερο σαν πα-

ΑΣΤΕΡΩΝ ΖΕΥΓΗ

Δυό-δυό πηγαίνουν οι γόητες τής όδόνης

τέρας και εκείνη, δέχθηκε να τον παντρευτή έλπίζοντας έτσι να έπουλώση την πληγή που της είχε αφήσει ο γοητευτικός Στάνλεϋ Ντόνεν. 'Ο Μάικελ όμως δεν είχε συνήθειες άμερικάνικες. Του άρεσε ή ήσυχη ζωή και, από την πρώτη στιγμή, έδειξε στην Λίζ ότι την ήθελε μητέρα και νοικοκυρά. Με πολλή καλή θέλησι το δυστυχισμένο αυτό, παρά την όμορφιά του, κορίτσι βάλθηκε να μάθη την τέχνη του σπιτιού και παράλληλα, γέννησε κι' ένα αγοράκι, το οποίο, όμως, της έφερε καινούργια άναστατάσι. Πράγματι, ο τοκετός υπήρξε δύσκολος και ο γιατρός της έκανε καισαρική τομή. 'Η Λίζ έπαθε νευρικές κρίσεις και ο γάμος της δεν φαινόταν και τόσο σταθερός. Τότε, ο Μάικελ σκέφθηκε ότι θα μπορούσε ίσως να την συνεφέρει μ' έναν δεύτερο γυιό. Και το δεύτερο όμως παιδάκι τους, ή Λίζ το γέννησε με καισαρική τομή και είναι φυσικό τις μέρες αυτές που βρίσκεται στην τρίτη έγκυμοσύνη της να σκέπτεται με τρόμο μιά πιθανή τρίτη έπέμβασι. Ποιά όμως ή άφορμή που έσπευξε τον Μάικελ να θελήσει και τρίτο παιδί για να εξαντλήσει όριστικά την άδύνατη και νευρική αυτή κοπέλλα; Φαίνεται ότι στο γύρισμα της τελευταίας της ταινίας, στην οποία είχε για πρωταγωνιστή τον άραιο και άθλητικό Ρόκ Χάντσον, ή Λίζ είχε δώσει πολλές άφορμες για κουτσουμπολιά. Στενοχωρημένη φοβερά όπως ήταν από το θάνατο του άγαπητού της συναδέλφου Τζέμης Ντήν, θέλησε να ξεσκάσει και το έρριξε έξω με το Ρόκ. Βαρκάδες, χοροί, μοναχικοί περίπατοι, ο κόσμος άρχισε να συζητά και, όταν έπείσθηκαν από την πολιτεία όπου γυριζόταν από «έξωτερικά» ή «αίνια τους, ο Μάικελ είδε πως αν ο Ρόκ συνέχιζε να δείχνει το ίδιο ένδιαφέρον για τη γυναίκα του, εκείνος δεν θα είχε την δύναμι να νικήσει στην άνιση αυτή άναμέτρηση δυνάμεων. 'Η Λίζ ήταν νέα, είχε άνάγκη να διασκεδάσει, της άρεσαν — όπως και του Ρόκ — τα σπόρ και ήταν όλοφάνερο πως είχε βαρεθή τον ρόλο της νοικοκυράς και της μητέρας στο ήσυχο σπιτικό του Ουάιλντιγκ.

Ποιά θα είναι ή εξέλιξις της περιεργης αυτής ιστορίας, που έχει για ήρωίδα, ή μάλλον για θύμα, την ώραιότερη νεαρή στάρ του Χόλλυγουντ; Άγνωστο. 'Ας ευχόμαστε τουλάχιστον να άποκτήσει το τρίτο παιδάκι της με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να βρή κάποια ήρεμία, ώστε ν' αποφασίσει ποιάς δρόμος στη ζωή της ταιριάζει καλύτερα.

Βάντα Χέντριξ
και 'Ωντυ Μάρφου

Ένα άλλο ζευγάρι εύτυχισμένων ήθοποιών του κινηματογράφου ήταν,

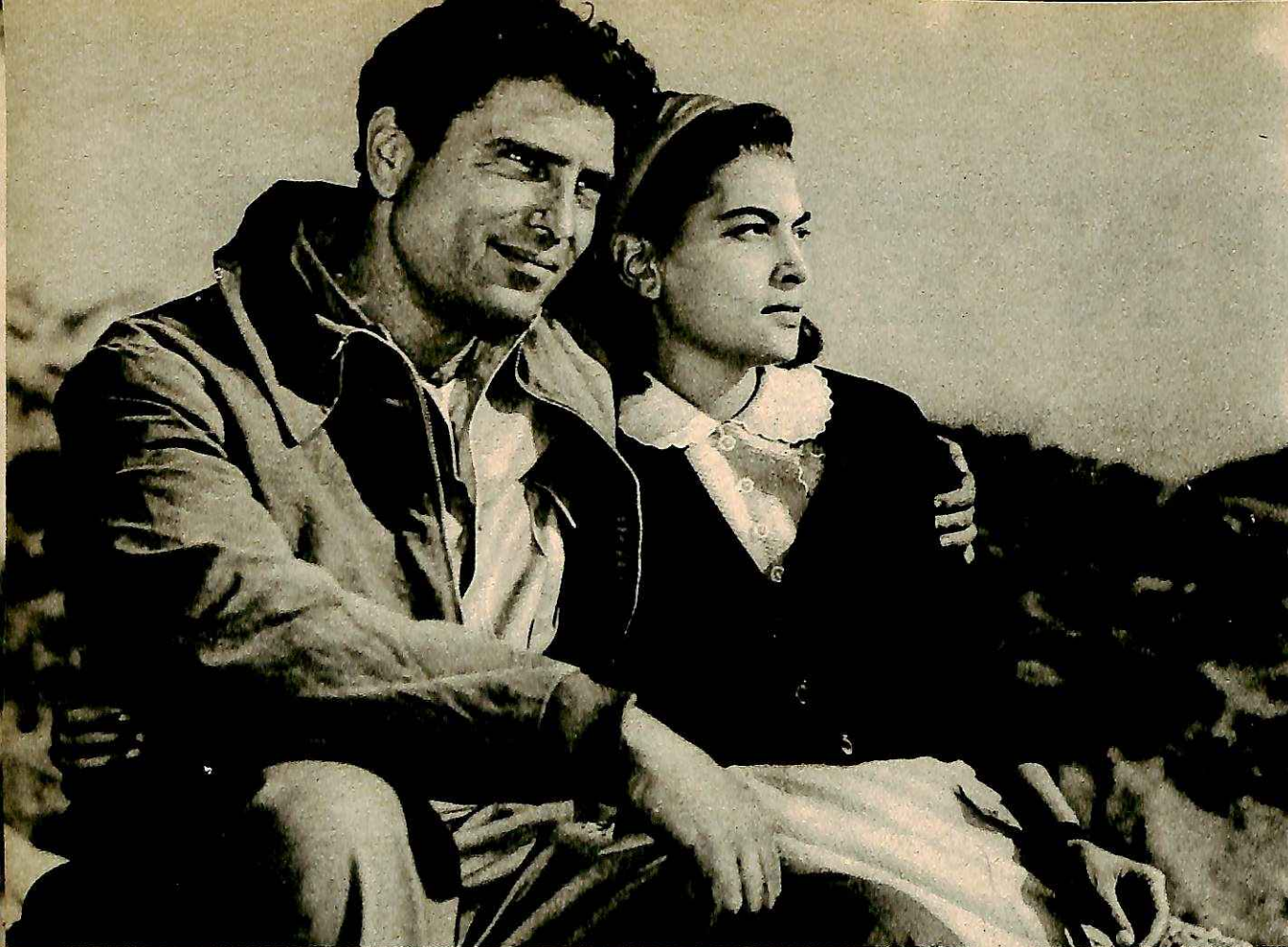
Η ΩΝΤΡΕ-Υ ΧΕΜΠΩΡΝ ΚΑΙ Ο ΜΕΛ ΦΕΡΕΝ, ΒΓΑΙΝΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΑΜΟ ΤΟΥΣ, ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ «ΕΝ ΣΤΕΝΩΤΑΤΩ ΚΥΚΛΩ»

για τους πολλούς (για τους άναγνώστας δηλαδή των περιοδικών που άναφέραμε παραπάνω, ο ήρωας του πολέμου 'Ωντυ Μάρφου (που είδαμε τελευταίως στο «Γυρίσω από την κόλασι» να πρωταγωνιστή στην ίδια την ιστορία της ζωής του) και ή μικρή, γαλανή Βάντα Χέντριξ. Νέοι, άθωοι, ταιριαστοί και τόσο 'Αμερικανοί και οι δύο. 'Επιναν κόκα-κόλα, παρακολουθούσαν άγώνες μπείτε-μπώλ και είχαν άποφασίσει να παντρευτούν μόλις μάξευαν άρκετά χρήματα και μόλις κατέρωθναν ν' άποσπάσουν καλούς ρόλους. Τότε, έγινε στην Βάντα μιά πρότασις καταπληκτική: να πάει στη 'Ιταλία να γυρίσει το «Κάισαρ Βοργίας» με τον 'Ορσον Ουέλλες και τον Τάουρον Πάουερ. Θά ήταν ή μοναδική πρωταγωνίστρια του έργου και ή άμοιδή, φυσικά, πρώτης τάξεως! 'Η Βάντα και ο 'Ωντυ έσφιξαν τις καρδιές τους κι' άποφάσισαν τον σύντομο χωρισμό, που θα τους επέτρεπε όμως ένα εύτυχισμένο μέλλον.

'Η Βάντα στην 'Ιταλία βρέθηκε σε παράξενη συντροφιά. 'Ηθοποιοί παλαιοί, ψημένοι, κυνικοί, την τριγύριζαν και οι στάρ ζούσαν με όποιον ήθελαν χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. 'Επί πλέον, ύπηρεχε κι' ένα γεγονός: ο 'Ορσον Ουέλλες άγαπούσε τις νεαρές κοπέλλες και το είχε γρουσουζιά να μην έρωτεύεται τις συμπρωταγωνίστριές του. 'Η μικρή Βάντα έζησε μέρες σαν όνειρο, πότε καλό πότε κακό, που της άνοιξαν ένα καινούργιο, τρομερό αλλά συνάμα και έλκυστικό κόσμο. Σέ λίγο όμως το γύρισμα τέλειωσε, ο 'Ορσον βρήκε άλλη κοπέλλα και ή Βάντα γύρισε στην 'Αμερική και στόν πιστό άρραβωνιαστικό της. 'Οπως είχαν συμφώνησει, παντρεύτηκαν και ή δυστυχισμένη κοπελλίτσα που είχε άδυνατίσει και είχε πιά ένα βαθύ, γυναικείο εκφραστικό βλέμμα, έβαλε όλη την καλή της θέλησι. 'Η κόκα-κόλα, όμως, μετά από τόσο ούϊσκι, δεν μπορούσε να έχει καλά αποτελέσματα. 'Η Βάντα και ο 'Ωντυ χώρισαν κι' εκείνος μεν βρήκε μιά καλή κοπέλλα και την πήρε, εκείνη όμως δεν μπόρεσε πιά να σταθή.

Λώρενς 'Ολίβιερ
και Βίβιαν Λή

Από τα ζεύγη που βλέπετε σήμερα στις φωτογραφίες μας, δύο τουλάχιστον άποκλείεται να χωρίσουν. 'Ο Σερ Λώρενς δεν πρόκειται ποτέ να εγκαταλείψει την άρρωστη και νευρασθενική Βίβιαν Λή, με την όποιαν τον συνδέει βαθειά άγάπη, στοργή και άμοιβαία κατανόηση. 'Οτι και να τους συμβή πλέον, είναι πολύ συνδεδεμένοι, στόν άνθρωπο όσο και στόν καλλιτεχνικό τομέα, για ν' άποφασίσουν να κάνουν κανένα τέτοιο τραγικό διάδημα.

ΕΝΑ ΖΕΥΓΟΣ ΙΤΑΛΩΝ: Ο ΡΑΦ ΒΑΛΛΟΝΕ ΚΑΙ Η Ε. ΒΑΡΤΣΙ, ΣΕ ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ «ΚΡΙΣΤΟ ΠΡΟ-ΙΜΠΙΤΟ»

“Άλλωστε ο γάμος τους έκóστισε και στους δύο πολλήν ύπομονή και αγώνες. Παντρεμένοι, με άλλους βέβαια όταν γνωρίστηκαν, τράβηξαν όλη την ταπεινωτική διαδικασία που επικρατεί στην Άγγλία για την έκδοσι διαζυγίου και πολύν καιρό ζούσαν χωρίς να βλέπονται για να ξεγελάσουν τους «ντετέκτιβ» της γυ-

ναίκας του Λώρενς και του άνδρος της Βίβιεν. Όταν εκείνη έγύριζε στην Άμερικη το «Όσα παίρνει ο άνεμος», δέχθηκε να έργασθη συνέχεια δύο εικοσιτετράωρα αλλάζοντας φορέματα και ποζάροντας υπό έκτυφωτικά φώτα για να τελειώσει εγκαίρως τις διαφημιστικές φωτογραφίες του φίλμ, και να προλάβει

το αεροπλάνο που θα την έφερνε δύο μέρες νωρίτερα στο Λονδίνο και στον «Λάρυ».

Η λατρεία και η ευγνωμοσύνη της Βίβιεν Λή, στην αρχή ιδίως του γάμου της, ήσαν άνευ προηγουμένου. Τί ήταν άλλωστε πριν τον γνωρίσει, πριν την διδάξη; Μία μικροκαμωμένη μικρή κυρία με πονηρό χαμόγελο,

ΖΕΥΓΗ

Τά ζεύγη-φίλοι και τά ζεύγη-έρασταί

που έπαιζε ρόλους έλαφρών γυναικών σε κωμωδίες από τις όποιες η καλύτερη ήταν το «Ένας Άμερικανός στην Όξφόρδη» με τον Ρόμπερτ Ταϊλντορ. Από τότε που συναντήθηκε με τον φιλόδοξο κ. Όλιβιέ, το παίξιμό της πήρε βάθος και απέκτησε μία ασύγκριτη τεχνική, που γρήγορα την έφερε στην πρώτη γραμμή των διεθνών δραματικών στάρ. Ένα μελανό σημείο σε τόσο εύτυχία: η νευρική κατάσταση της Βίβιεν Λή, την όποιαν οι κακές γλώσσες άρχισαν ν' αποδίδουν στην προσπάθειά της να φαίνεται αντάξια των ελπίδων του συζύγου της και στο «τράκ» που αισθανόταν εμπρός στην αποδοκιμασία του, όταν δεν το κατάρθωνε.

Είναι γνωστά τα μαρτύρια της συμπεθεσάτης Βίβιεν Λή όταν τα μέτρα της άρχισαν να την προδίνουν: Μήνες θεραπείας σε κλινικές, χαμένοι ρόλοι, και, το κυριώτερο, μία έλλειψις έμπιστοσύνης στον ίδιο τον εαυτό της. Τέλος, συνήλθε, όπως τουλάχιστον δεθαίωνα οι γιατροί, και έπαιξε στο «Βαθεία, γαλάζια θάλασσα», στο οποίο όμως η νευρική της ήταν τόσο καταφανής, ώστε η άγγλική κριτική της φέρθηκε σκληρά. Δεύτερη νευρική κρίσις και δεύτερη θεραπεία.

Σήμερα, η Βίβιεν Λή περνάει τις διακοπές της στην Ίταλία, όπου ζή

μία άπλη, υγιεινή ζωή. Ο Λώρενς πήγε να την βρή ανάμεσα σε δύο συμβόλαια και η άφοσίωσίς του φαίνεται ότι και πάλι θα θριαμβεύσει.

Μισέλ Μοργκάν
και Άνρι Βιντάλ

Ένα άλλο ζευγάρι όμως, που δεν γνώρισε δυσάρεστες στιγμές, είναι η Μισέλ Μοργκάν και ο Άνρι Βιντάλ. Στην αρχή δεν είχαν τίποτε το κοινό, εκτός από την όμορφιά τους. Πραγματικά, είναι και οι δύο σχεδόν τέλειοι. Όταν όμως γνωρίστηκαν, εκείνη ήταν ήδη μεγάλη στάρ, ενώ εκείνος είχε μία μάλλον δυσάρεστη φήμη. Έλεγαν πως έπεδίωκε να φωτογραφίζεται με τις γνωστές στάρ για λόγους διαφημιστικούς και σε μία τέτοια ανάγκη ρεκλάμας, ο κόσμος απέδιδε και τις σχέσεις του με την Ρενέ Σαίν-Σύρ, η οποία δεν ήταν πια ούτε νέα, ούτε ωραία, αλλά η οποία, βέβαια, ήταν ακόμη σε θέση να βοηθήσει έναν αρχάριο. Η Μισέλ Μοργκάν υπήρξε το δεύτερο σκαλοπάτι, αλλά φαίνεται ότι το αίσθημα του ώριμου Βιντάλ, αυτή τη φορά, ήταν αληθινό. Γύριζαν τότε τη «Φαβιόλα», λέει ο θρύλος τους, και σε μία σκηνή έπρεπε να φιληθούν. Το φιλή αυτό ήταν και για τους δύο

Η ΝΤΑΝΥ ΡΟΜΠΕΝ ΚΑΙ Ο ΣΩΡΣ ΜΑΡΣΑΛ—ΑΡΜΟΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

η αποκάλυψις. “Εξησαν λίγον καιρό μαζί και, μία μέρα, κρυφά, παντρεύτηκαν. Από τότε, χωρίζονται με σπαραγμό κάθε φορά που το απαιτεί η δουλειά τους και, αν τους dhε με τί τρόπο χορεύουν μαζί στα νυκτερινά κέντρα, θα νομίσετε πως βρίσκονται ακόμη στον μήνα του μέλιτος.

Ζαν - Λουί Μπαρρώ
και Μαντλέν Ρενώ

Μεγάλη διαφορά ηλικίας χωρίζει τον Ζαν-Λουί Μπαρρώ από την σύζυγό του Μαντλέν Ρενώ, αλλά η λατρεία και των δύο τους για το θέατρο φαίνεται ως η μόνη εξήγησις μι-

ας περίεργης συμβιώσεως, η οποία τόσο αγαθά αποτελέσματα είχε μέχρι σήμερα, τουλάχιστον στον καλλιτεχνικό τομέα. Να μιλήσει κανείς για έρωτα θα ήταν πολύ και, συγχρόνως, πολύ λίγο για τους άριστες αυτούς του Γαλλικού Θεάτρου. “Ας πούμε πως το μυστικό τους είναι ότι βρήκαν την τέλεια φίλια.

ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ ΚΑΙ ΑΝΡΥ ΒΙΝΤΑΛ: ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ «ΦΑΜΠΙΟΛΑ»

ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ: ΜΑΝΤΛΕΝ ΡΕΝΩ — ΖΑΝ ΛΟΥΙ ΜΠΑΡΡΩ

ΕΝΑ ΑΧΩΡΙΣΤΟ ΖΕΥΓΑΡΙ, Ο ΥΒ ΜΟΝΤΑΝ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΙΜΟΝ ΣΙΝΙΟΡΕ, ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΣΤΗ ΖΩΗ, ΤΗ ΣΚΗΝΗ, ΤΗΝ ΘΘΟΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ...ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Αύτοκτονίες πού ακολουδοῦν χωρισμούς καὶ αὐτοκτονίες πού τελειώνουν μὲ γάμους

ΤΟ «ΝΥΦΙΚΟ ΚΡΕΒΑΤΙ» ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΕΞ ΧΑΡΙΣΣΟΝ ΚΑΙ ΤΗ Λ. ΠΑΛΜΕΡ

Βαλλόνε - Βάρτσι Μοντάν - Σινιορέ

Κάθε άλλο παρά φίλοι, αντιθέτως, είναι δύο ζεύγη καλλιτεχνών, πού δεν έχουν πραγματικά άλλη απασχόληση εκτός από τὸν ἔρωτα. Ὁ Ράφ Βαλλόνε δεν σκέπτεται παρά τὴν Ἑλενα Βάρτσι — καὶ τὸ παιδάκι πού τοῦ χάρισε πέρυσι — καὶ ἡ Σιμόν Σινιορέ δεν ἔχει ἄλλο σκοπὸ στὴ ζωὴ της ἀπὸ τὸν Ὑ6 Μοντάν, τὸ «εἰδωλό», ὅπως τὸν φωνάζουν οἱ πολυάριθμες Γαλλίδες θαυμάστριές του.

Ντανὺ Ρομπέν καὶ Ζωρζ Μαρσάλλ

Ἀπ' ἐναντίας, διακριτικὸς μέχρι... παθολογικοῦ σημείου, ἦταν καὶ εἶναι ὁ ἔρωας — καὶ ὁ γάμος — τοῦ Ζωρζ Μαρσάλλ μὲ τὴν Ντανὺ Ρομπέν. Πέντε χρόνια πέρασαν ὥσπου νὰ μάθῃ ὁ κόσμος πὼς εἶχαν παντρευτῇ καὶ πὼς εἶχαν καὶ παιδί. Ὁ ὠραίος Ζωρζ ζοῦσε πάντα μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ οὔτε ἡ ἀπόπειρα αὐτοκτονίας τῆς Μαρτὶν Καρόλ γιὰ χατήρι του (πρὸ πολλῶν ἐτῶν, βέβαια), τὸν εἶχε πείσει νὰ ξεσφίξῃ τὰ χεῖλη καὶ νὰ κάμῃ τὴν παραμικρὴ δῆλωσι στοὺς δημοσιογράφους. Σήμερα, ζοῦν, αὐτὸς καὶ ἡ Ντανὺ, στὸν πύργο του, ὅπου ἕνας βουδῶς Κινέζος ὑπηρετῇ τοὺς προστατεῦει ἀπὸ τοὺς περιέργους.

Ρέξ Χάρισσον καὶ Λίλλι Πάλμερ

Γιὰ νὰ ἐπιστρέψωμε ὅμως στὴν Ἀγγλία, μία ἐρωτικὴ ἱστορία, παλαιὰ καὶ ἰδιαίτερα συμπαθητικὴ, εἶχε τὰ πῖθ θαυμαστὰ καλλιτεχνικὰ ἀποτελέσματα: Ὁ Ρέξ Χάρισσον καὶ ἡ Λίλλι Πάλμερ, χαριτωμένοι, εὐφύεσται, μὲ μεγάλο ταλέντο καὶ τεράστια γοητεία, ἀποτελοῦν, ἀκόμη καὶ σήμερα, ἕνα ἀπὸ τὰ λίγα ἐπιτυχημένα ζεύγη ἀστέρων. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ὅμως, ἕνα ἐρωτικὸ δράμα, τὸ δράμα μίας ἄλλης, δυστυχισμένης κοπέλλας, ἐστοίχισε σ' αὐτὴν μὲν τὴ ζωὴ, στὸν Ρέξ καὶ στὴν Λίλλι δέ, παρ' ὀλίγον νὰ στοιχίσῃ τὸ γάμο τους.

Ὅταν ὁ Ρέξ — γνωστὸς ὡς «σέξ» Ρέξ ἀπὸ τὸν θηλυκόκοσμο τοῦ Χόλλυγουντ — ζοῦσε μόνος στὴν Ἀμερική, διότι ἡ Λίλλι ἐδεσμεύετο ἀπὸ συμβόλαια στὴν Ἀγγλία, ἐβγαίνει συχνὰ μὲ τὴν ὠραιολάτρη Κάρολ Λάντις, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸ σφάλμα νὰ πάρῃ πολὺ στὰ σοβαρά, αὐτὸ πού δεν ἦταν γιὰ κείνον παρά μία ἀπλὴ περιπέτεια, μία εὐχάριστη ἀπασχόλησις κατὰ τὴν διάρκειά των συζυγικῶν του διακοπῶν. Ἐνα βράδυ βγήκαν ἔξω καὶ φαίνεται ὅτι στὴν ἐπιστροφή ὁ Ρέξ ἐδήλωσε καθαρὰ στὴν Κάρολ ὅτι δεν εἶχε καθόλου

★★
★★

σκοπὸ νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τὴν Λίλλι γιὰ νὰ παντρευτῇ ἐκείνην. Τὸ ἄλλο πρωί, δταν πῆγε νὰ τὴν πάρῃ γιὰ τὸν τακτικὸ τους περίπατο, βρῆκε τὴν ὑπηρετριά της ἀνήσυχη καὶ παρεδίασε ὁ ἴδιος τὴν πόρτα. Βρέθηκε ἔμπρὸς σ' ἕνα τραγικὸ θέαμα πού φωτογραφήθηκε ἀμέσως ἀπὸ τοὺς φωτορεπόρτερς καὶ δημοσιεύθηκε τὴν ἴδια ἡμέρα σὲ χιλιάδες ἐφημερίδες. Ἡ αὐτοκτονία τῆς Κάρολ δεν ἦταν ἀτύχημα. Ὑπῆρχε ὁ ἔνοχος καὶ δεν κρυβόταν. Περιττὸν νὰ τονισθῇ πόσο κακὸ ἔκανε τὸ σκάνδαλο στὴν καριέρα τοῦ Ρέξ. Ἡ Λίλλι ὅμως, πάντα κυρία, πῆρε τὸ πρῶτο ἀεροπλάνο, ἐδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους πὼς ἡ Κάρολ ἦταν στενὴ φίλη καὶ τῶν δύο καί, γενικά, στάθηκε θαυμάσια στὸ πλευρὸ τοῦ συζύγου της. Κανεὶς δεν ἔμαθε τί τοῦ εἶπε δταν βρέθηκαν μόνον καὶ ἄφησε τὸν πόνο της νὰ ξεσπάσῃ. Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι σήμερα, ὅπως καὶ τότε, τὸ ζεύγος Λίλλι Πάλμερ — Ρέξ Χάρισσον κάνει θαύματα στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφο.

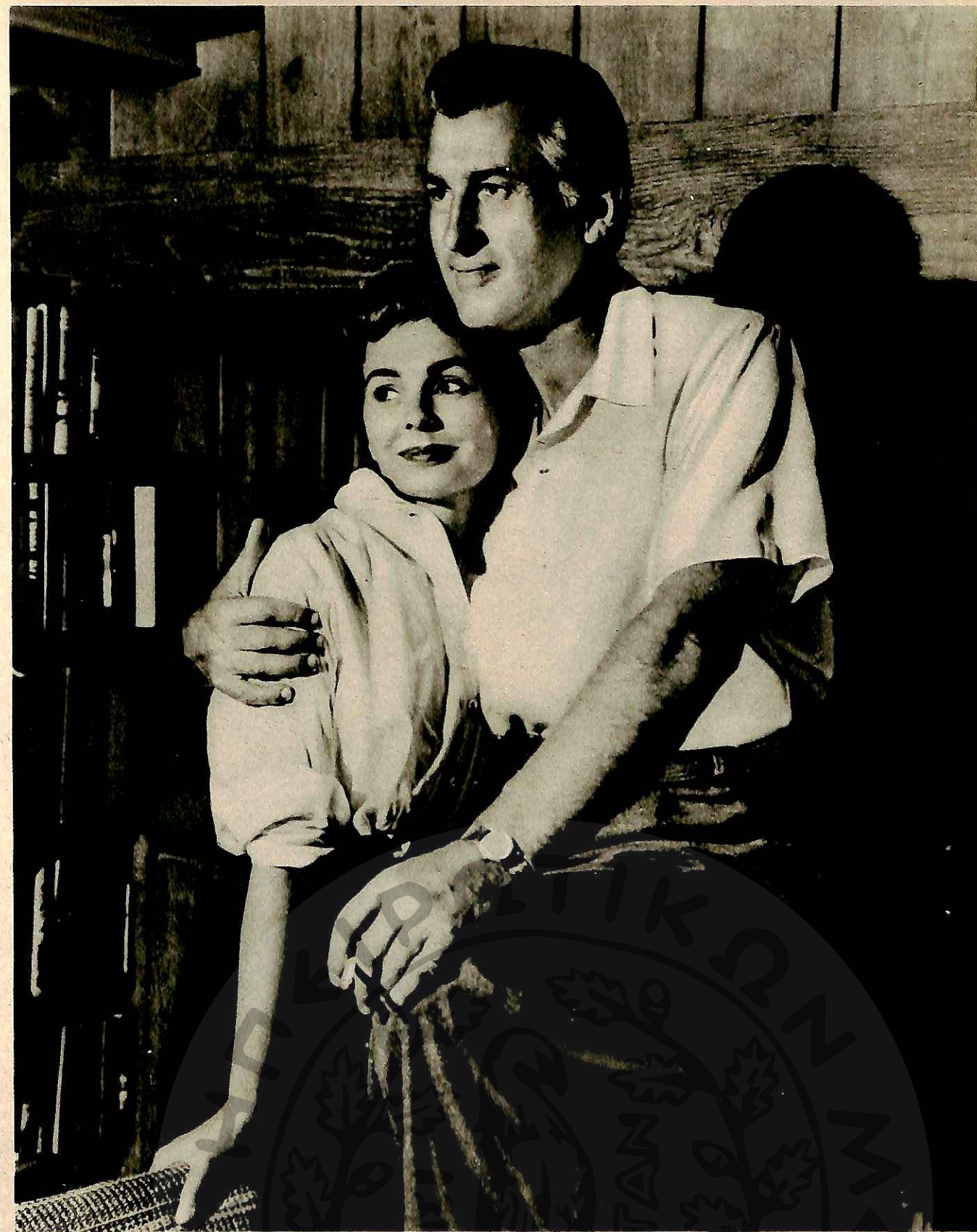
Τζὴν Σίμμονς καὶ Στιούαρτ Γκρέντζερ

Ὁ γάμος τοῦ ὠραίου καὶ πανύψηλου Στιούαρτ Γκρέντζερ μὲ τὴν πανύψηλὴ ἀλλὰ ὄχι ὠραία Ἑλσπεθ Μάρτς, παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέσῃ κι' αὐτὸς μία αὐτοκτονία. Πράγματι, ἡ χαριτωμένη μικρὴ Τζὴν Σίμμονς τὸν ἐρωτεύθηκε παράφορα δταν ἔπαιζαν μαζί στὴν ταινία «Ἀδάμ καὶ Ἑβελίνα». Ἐπαθε νευρικὴ κρίσι, πῆγε στὴν Ἰταλία νὰ συνέλθῃ, πίστεψε πὼς δεν θὰ τὸν ξανάβλεπε ἄλλὰ... ἡ μοίρα τῆς τάφερε δεξιά! Ὁ Στιούαρτ συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν ἀφυσίωσί της, χώρισε τὴν Ἑλσπεθ, τῆς ἄφισε τὰ δύο τους ἀγοράκια καὶ παντρεύτηκε τὴν Τζὴν, πού ἤ, ἀπὸ τότε, στὸν Παράδεισο καὶ πρωταγωνιστεῖ μαζί του καὶ στὸν κινηματογράφο!

Μέχρι ἐδῶ, λοιπόν, φαίνεται πὼς ἔρωας, γάμος καὶ τέχνη δεν τὰ πηγαίνουν καὶ πολὺ ὀσχημα στὸ θέατρο καὶ στὸν κινηματογράφο καὶ ὅτι στὰρ παντρεμένοι μὲ στάρ, ζοῦν πολὺ πῖθ εὐτυχισμένοι ἀπὸ ἐκείνους πού παντρεύτηκαν ἀνθρώπους μὲ ἄλλα ἐπανγέλματα πού δεν μποροῦν νὰ τοὺς νοιώσουν ἀπόλυτα.

Ἦντρεϋ Χέμπωρν καὶ Μέλ Φερρέρ

Ὑπάρχει ὅμως μία περίπτωση ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας, πού φαίνεται ὅτι ἀπειλεῖ τὴν εὐτυχία τοῦ συμπαθέστερου ζεύγους τῆς ἐποχῆς μας, τοῦ Μέλ Φερρέρ καὶ τῆς Ἦντρεϋ Χέμπωρν. Ἐκεῖ τουλάχιστον ἀποδίδουν πολλοὶ τὶς τελευταῖες φήμες πού κυκλοφόρησαν γιὰ ἕναν πιθανὸ χωρισμό τους. Ποιὸς ξέρει; Ὡς γνωστόν, πολλοὶ τὸ χρέμα ἐμί-

Ο ΣΤΙΟΥΑΡΤ ΓΚΡΕΙΝΤΖΕΡ ΚΑΙ Η ΤΖΙΝ ΣΙΜΜΟΝΣ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΩΡΕΣ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΕΞΟΧΙΚΟ ΤΟΥΣ ΚΤΗΜΑ

Φωτ. SIRMEN-PRESS

σησαν, ἀλλὰ τὴν δόξαν... Καὶ δεν ἀποκλείεται νὰ εἶναι αὐτὴ πού θὰ προκαλέσῃ γιὰ μία φορὰ τὸν πῖθ θλιβερό ἀπὸ ὅλους τοὺς χωρισμούς τοῦ κινηματογραφικοῦ καὶ τοῦ θεατρικοῦ κόσμου.

Ἔτσι, μὲ γέλια ἢ μὲ δάκρυα, μὲ ἔντονα πάθῃ ἢ ἀπλὴ φιλία, τὰ γεγραμμένα «ἄστρα» διαγράφουν τὴν τροχιά τους στὸ πολυτάραχο κινηματο-

γραφικὸ στερέωμα. Συχνὰ, ὅπως εἰπαμε, αὐτοὶ οἱ ὕμναιοι κρατᾶνε ὅσο καὶ τὰ ρόδα. Ἄλλοτε κρατᾶνε μία δλόκληρη ζωὴ. Ἡ τελευταία αὐτὴ περίπτωση εἶναι φυσικά, σπανι-ώτατη, γιατί, οἱ ἡθοποιοὶ δεν ἔχουν πάντα γιὰ «πартнаір», στίς ταινίες ὅπου παίζουν, τοὺς (ἢ τίς) συζύγους τους. Καί, συχνὰ, ὑποκρινόμενοι ὅτι «ἀγαποῦν περιπαθῶς» τὸν (ἢ τὴν) Α ἢ Β συνανελφό τους, τὸ

πιστεύουν καὶ οἱ ἴδιοι, μὲ ἀποτέλεσμα δράματα, οἰκογενειακοὺς καυγάδες καί, στίς καλύτερες περιπτώσεις, διαζύγια. Γιὰ τοὺς ἡθοποιούς, βλέπετε, ἡ πραγματικὴ τους ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἡρώων πού υποδύονται μπερδεύονται τόσο πολὺ, πού συχνὰ, δεν μποροῦν νὰ ξεχωρίσουν πού τελειώνει ἡ ἀλήθεια καὶ πού ἀρχίζει τὸ θέατρο...

ΕΜΜΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ Σ. KENYON

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Τον Μάιο του 1871, η Έμμα Χάρτ, μία νέα έντε-
λώς άμφωστη, με όμορφη έκθεματωτική και παρελθόν
όχι άμεμπτο, γνωρίζεται τυχαία με τον Ουίλλιαμ—Παί-
ρη. Από τη γνωριμία αυτή αρχίζει μία νέα φάση της
ζωής της. Μπαίνει σ' ένα κύκλο γλεντζέδων άριστο-
κρατών και συνδέεται πρώτα με τον Ουίλλιαμ—Παίρη
και κατόπιν μ' ένα φίλο του, τον σέρ Χένρυ Φέδερ-
στον. Μένει για λίγον καιρό στον πύργο του τελευ-
ταίου. Εκεί γνωρίζεται με τον Τζορτζ Γκρεβίλ, ά-
νεψιό του πρεσβευτή της 'Αγγλίας στη Νεάπολη. Ο
Γκρεβίλ, γοητευμένος από τη γνωριμία της, την παίρ-
νει στο σπίτι του, στο Λονδίνο, μαζί με τη μητέρα
της, την κ. Κάντογκαν, έντελώς άνωτερόβουλα, με
μόνο το σκοπό να της δώσει μία μόρφωση αντίθετη
της όμορφιάς της. Η Έμμα όμως τον έρωτεύεται και,
υπερνικτώντας τους δισταγμούς του, γίνεται έρωμένη
και θέλει να κάνει έναν πλούσιο γάμο. Για να δε-
φορτωθή την Έμμα, την πείθει να δεχτεί την πρόκληση
για τη Νεάπολη. Πολύ άπρόθυμα, η Έμμα φεύγει.
Στο ταξίδι τη συνοδεύουν η μητέρα της και ο Γκέιβιν,
ένας συγγενής του λόρδου Χάμιλτον. Η έπιτυχία της
στη Νεάπολη είναι καταπληκτική. Σιγά-σιγά, μέσ'
στο νού της ώριμάζει η σκέψη πως θα μπορούσε να κα-
ταφέρει τον σέρ Ουίλλιαμ Χάμιλτον να την παντρευτεί.
Και το κατορθώνει. Ο Χάμιλτον της υπόσχεται να
την κάνει επίσημη γυναίκα του. Πηγαίνει μαζί της
στο Λονδίνο για να ζητήσει απ' τον Βασίλεα την άπα-
ραίτητη για τον γάμο άδεια.

16

Ο σέρ Ουίλλιαμ της έρριξε ένα άφηρημένο
θλέμμα και γύρισε πάλι την προσοχή του
στους χορευτές, ψάχνοντας να δει την Έμ-
μα και τον Καράτσιολο.
—Είς ανταλλάγμα, έπέμεινε η Μαρία - Καρο-

λίνα, θα μπορούσαμε να σας προσφέρω τις ύ-
πηρεσίες όλου του στρατού που διαθέτομε. Ένα
σύμφωνο άμοιβαίας βοήθειας είναι έπομένως ό-
χι μόνον κάτι λογικό, αλλά κάτι άπολύτως ά-
παραίτητο.

Και χωρίς ν' αλλάξει τον τόνο της φωνής της
πρόσθεσε:

—Αν ψάχνετε να δήτε την Έμμα...

Μονομιάς ο σέρ Ουίλλιαμ γύρισε και την κύτ-
ταξε όλος προσοχή.

—Την Έμμα;

—Βγήκε από την αίθουσα του χορού πριν
από λίγο με τον Καράτσιολο.

—Α... Έκανε ο σέρ Ουίλλιαμ μελαγχολικά.

—Πιθανόν να μην πρόκειται για τίποτε πε-

ρισσότερο από ένα άπλό φλέρτ.

Ο Χάμιλτον κύτταξε τη βασίλισσα μέσ' στα
μάτια.

—Ναί, αλλά αυτό το φλέρτ παρακράτησε.

—Αυτή είναι και η δική μου γνώμη. Κι' έ-
χετε σκοπό να τ' αφήσετε να συνεχισθή;

Η έκφραση της άπελπισίας εξαφανίσθηκε ά-
ξαφνα από το πρόσωπο του σέρ Ουίλλιαμ. Ση-
κώθηκε, με ύφος μαχητικό.

—Άσφαλώς όχι! είπε θυμωμένα.

Χωρίς να ζητήσει την άδεια της Μαρίας - Κα-
ρολίνας, την παράτησε κι' έφυγε διασπαστά για
να πάει να βρει την Έμμα. Την άνακάλυψε στον
έξω δώτη, με τον πρίγκιπα στο πλευρό της.

—Είναι άργα, βροντοφώνησε και της πρόσφε-
ρε το μπράτσο του.

Η Έμμα, κάπως φοβισμένη απ' το θυμό του,
έγκατέλειπε τον Καράτσιολο χωρίς καμιά δια-
μαρτυρία. Ο σέρ Ουίλλιαμ τη συνώδεσε σιω-
πηλός ως τ' άμάξι και άμυλητοι και οι δυο γύ-
ρισαν στο Παλάτιο Σέσσα. Ο θυμός του ήταν
άκόμη τόσο έκδηλος που η Έμμα άναρωτήθηκε
μην είχε παρατραβήξει το σκονί. Καθώς τη βοή-
θούσε να κατεβή από τ' άμάξι, ο σέρ Ουίλλιαμ
είπε κοφτά:

—Θέλω να σου μιλήσω.

Η Έμμα τον άκολουούθησε. Άναγκαζότανε
να τρέξει για ν' άκολουθήσει το γρήγορό του βή-
μα. Δεν χωρούσε άμφιβολία. Είχε παρατραβήξει
το σκονί.

Άλλά μόλις μπήκαν στη διδίοδο, ο θυ-
μός του σέρ Ουίλλιαμ έπεσε μονομιάς. Σωριάστη-
κε περίλυπος σε μία πολυθρόνα. Το πρόσωπό
του ήτανε χλωμό, τα μάτια του πονεμένα.

—Είσαι άρρωστος; ρώτησε η Έμμα.

—Άρρωστος; Ναί, νομίζω πως είμαι... Έ-
ρωτας και ζήλεια, αυτή είναι η άρρώστεια μου.

—Ω, Χάμιλτον! άναφώνησε η Έμμα τρυ-
φερά τρέχοντας κοντά του.

—Θάπρεπε να είχα μεγαλύτερη άξιοπρέ-
πεια, ψιθύρισε θλιμμένα ο σέρ Ουίλλιαμ. Θάπρε-
πε να θυμώμαι πως δεν είμαι ούτε νέος, ούτε
ώραίος. Έμμα, πρέπει να βάλεις τελεία και παύ-
λα σ' αυτό σου το φλέρτ με τον Καράτσιολο. Ά-
κούς;

Η Έμμα έπεσε στα γόνατα μπροστά στα
πόδια του, τον κύτταξε και γέλασε σαρκαστικά.

—Μιλάς σ' αύτο;

—Έτσι έ; Κι' όμως δεν έχω το δικαίωμα,
αυτό δεν θέλεις να πής;

—Θάπρεπε να είχα μεγαλύτερη άξιοπρέ-
πεια, ψιθύρισε θλιμμένα ο σέρ Ουίλλιαμ. Θάπρε-
πε να θυμώμαι πως δεν είμαι ούτε νέος, ούτε
ώραίος. Έμμα, πρέπει να βάλεις τελεία και παύ-
λα σ' αυτό σου το φλέρτ με τον Καράτσιολο. Ά-
κούς;

Η Έμμα έπεσε στα γόνατα μπροστά στα
πόδια του, τον κύτταξε και γέλασε σαρκαστικά.

—Μιλάς σ' αύτο;

—Έτσι έ; Κι' όμως δεν έχω το δικαίωμα,
αυτό δεν θέλεις να πής;

—Θάπρεπε να είχα μεγαλύτερη άξιοπρέ-
πεια, ψιθύρισε θλιμμένα ο σέρ Ουίλλιαμ. Θάπρε-
πε να θυμώμαι πως δεν είμαι ούτε νέος, ούτε
ώραίος. Έμμα, πρέπει να βάλεις τελεία και παύ-
λα σ' αυτό σου το φλέρτ με τον Καράτσιολο. Ά-
κούς;

Η Έμμα έπεσε στα γόνατα μπροστά στα
πόδια του, τον κύτταξε και γέλασε σαρκαστικά.

—Μιλάς σ' αύτο;

—Έτσι έ; Κι' όμως δεν έχω το δικαίωμα,
αυτό δεν θέλεις να πής;

Σηκώθηκε, έκανε μία βόλτα στο δωμάτιο,
ξαναγύρισε και στάθηκε μπροστά της.

—Ο Καράτσιολο έχει πολλά να σου προσ-
φέρει. Είναι βέβαια παντρεμένος και δεν θα μπο-
ρούσε ποτέ να σε κάνει πριγκίπισσα, αλλά είναι
πλούσιος. Θα μπορούσε να σου προσφέρει άφάν-
ταστη πολυτέλεια. Μήπως άργησα πάρα πολύ,
Έμμα;

—Εκείνη σηκώθηκε αδόρμητα και ρίχτηκε στην
άγκαλιά του. Ήξερε πως η Μαρία - Καρολίνα
δεν θα ένεκρινε αυτή τη συνθηκολόγηση, η καρδιά
της όμως της έλεγε πως αυτό ήταν το μόνο που
έπρεπε να κάνει.

—Ω, Χάμιλτον, είπα με δάκρυα στα μάτια,
γέρνοντας το κεφάλι της στο στήθος του.

Ο σέρ Ουίλλιαμ την έπιασε απ' το πηγούνι,
την άνάγκασε να γυρίσει το κεφάλι και τη φίλησε
στο μέτωπο τρυφερά, με σεβασμό σχεδόν.

—Λίγο άκόμη και θα μου ράγιζες για πάντα
την καρδιά, είπα.

—Όπως κι' έσύ, μουρμούρισε η Έμμα κλαί-
γοντας.

Ο Χάμιλτον την κύτταξε μέσ' στα μάτια.

—Λοιπόν, τί θα διαλέξεις από τα δυό; ρώ-
τησε. Να γίνης η έρωμένη του Καράτσιολο, ή η
γυναίκα ενός γέρον;

—Ω, Χάμιλτον, θέλει ρώτημα;

—Άρχισε από αύριο να έτοιμάζης τις άπο-
σκευές σου, είπα ο σέρ Ουίλλιαμ χαρούμενα. Φεύ-
γομε για το Λονδίνο στο τέλος της έβδομάδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

Και τώρα βρίσκονταν πάλι στο Λονδίνο, η Έμ-
μα, ο σέρ Ουίλλιαμ και η κ. Κάντογκαν, ύ-
στερ' από ένα πολυήμερο ταξίδι με τ' άμα-
ξι ανάμεσα από τη Γαλλία κι' έχοντας διασχί-
σει με θάλασσα ήσυχη, μέσ' στη ζέστη του Ίου-
νίου, τη Μάγχη. Η Έμμα καθισμένη στ' άμάξι
με τον σέρ Ουίλλιαμ πλάι της και τη μητέρα της
άπέναντι, δεν μπορούσε να κρύψει τη συγκίνησή
της. Από τότε που είχε πάρει τη μεγάλη από-
φαση, ο σέρ Ουίλλιαμ ήταν πολύ πιό καλός μα-
ζί της, πιό τρυφερός και περιποιητικός. Της έ-
λεγε κάθε τόσο πως όταν δεν την είχε κοντά του,
έτσι και για ένα λεπτό, βυθιζότανε σε μαύρη ά-
πελπισία. «Είναι λιγάκι ξαναμαραμένος», σχο-
λιάζε η κ. Κάντογκαν και τα λόγια αυτά ένω-
χλούσαν πάντα άνάπαστα την Έμμα.

—Λοιπόν, ρώτησε ο σέρ Ουίλλιαμ τις δυο
γυναίκες, είσατε ευχαριστημένες που ήρθατε
πάλι στο Λονδίνο;

—Ω, ναί, Χάμιλτον! άναφώνησε η Έμμα.

Η κ. Κάντογκαν άνασήκωσε αδιάφορα τους
ώμους.

—Έμένα δεν με νοιάζει πού είμαι, φτάνει να
μη χωρίσουμε, η Έμμα κι' εγώ.

—Να χωρίσετε, η Έμμα κι' έσεις; είπα ο
σέρ Ουίλλιαμ. Δέ βλέπω για ποιά λόγο θα συμβή
ποτέ τέτοιο πράγμα.

Η μέλλουσα πεθερά του τον λοξοκύτταξε.

—Άκόμη κι' όταν οι δυο σας παντρευτήτε;

Ο σέρ Ουίλλιαμ τη βεβαίωσε με μεγάλη
έγκαρδιότητα πως ο έπικείμενος γάμος του με την
Έμμα δέ θ' άλλαζε σε τίποτε την κατάσταση.

—Και οι άριστοκράτες φίλοι σας; Τί θα πούν
όταν δούν πως ένας άνθρωπος της σειράς σας
έχει μια πεθερά σαν έμένα; παρατήρησε η κ.
Κάντογκαν με πικρία.

Η Έμμα έρριξε στη μητέρα της ένα θυμα-
μένο βλέμμα, μα ο σέρ Ουίλλιαμ, πάντα ιππο-
τικός κι' ευγενικός, έπέμεινε πως η έκλογη της
πεθεράς του, όπως και η έκλογη της γυναίκας
του, ήτανε δουλειά δική του και κανενός άλλου.

—Και μην ξεχνάτε πως έχετε κάνει μεγά-
λες προσόδους, κυρία Κάντογκαν, πρόσθεσε. Τώ-
ρα ξέρετε να διαβάσετε και να γράφετε. Και τα
Ιταλικά σας είναι τόσο καλά όσο και τα δικά μου.

—Τα έγγλέζικά μου όμως είναι άκόμη έ-
παρχιώτικα. Περιέργο, έ; Μιλάω τα Ιταλικά κα-
λύτερα από τα έγγλέζικά.

—Μη σας άνησυχή αυτό. Άπεναντίας, τό-
σο το καλύτερο. Όταν θα ξαναγυρίσωμε στη
Νεάπολη, σκοπεύω να σας άναθέσω την έπίβλε-
ψη του νοικοκυριού όχι μόνον στην πρεσβεία,
άλλά και στο Παλάτιο Σέσσα.

—Θεούλη μου! άναφώνησε η κ. Κάντογκαν.

—Ε, τότε κι' εγώ σας υπόσχομαι,

σέρ Ουίλλιαμ, πως θα τους βάλω
σε τάξη, αυτούς τους παλιοκλέφτες
Ιταλούς υπηρέτες.

—Και θα μου κάνετε μεγάλες οί-
κονομίες, έ;

—Όσο γι' αυτό, ούτε λόγος να
γίνεται.

Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Τ' άμάξι σταμάτησε στο Πικαν-
τίλλυ, έξω απ' το σπίτι που είχε
φροντίσει να νοικιάσει ο Γκρεβίλ για
λογαριασμό του Χάμιλτον. Κι' εκεί,
πίσω απ' την πόρτα, τους περίμενε
ο ίδιος ο Γκρεβίλ.

Η Έμμα είπα γρήγορα - γρήγο-
ρα στον σέρ Ουίλλιαμ:

—Δεν του είπες πως θα παντρευ-
τούμε; Μου όρκίζεσαι πως δεν του
το είπες;

Ο σέρ Ουίλλιαμ χαμογέλασε με
συγκατάθεση.

—Σου τ' όρκίζομαι. Θα γίνη το χατήρι σου
και θα του το πής έσύ ή ίδια. Κύτταξε όμως να
του φερθής ευγενικά, άγαπητή μου Έμμα.

—Και να σου λείπουν τα μεγάλα λόγια!
πρόσθεσε η κ. Κάντογκαν.

—Πολύ σωστά, πολύ σωστά, συμφώνησε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Η καυχσιολογία θα ήταν άνάρ-
μοστη.

Ο Γκρεβίλ προχώρησε για να βοηθήσει τους
ταξιδιώτες να κατεβούν από τ' άμάξι. Παρ' όλο
το έγκραδιο ύψος του, η Έμμα πρόσεξε άμέσως,
πως κι' αυτός, όπως και η ίδια, ήταν λιγάκι άνή-
συχος, σε έπιφυλακή.

Πρώτα χαιρέτησε τον θείο του.

—Καλώς ήρθες, άγαπητέ μου Χάμιλτον!

Έπειτα την κ. Κάντογκαν:

—Α, και η άξιαγάπητη κ. Κάντογκαν, πάν-
τα νέα!

Και τέλος, ρίχνοντας ένα γρήγορο βλέμμα
στην Έμμα από πάνω ως κάτω:

—Έμμα, πόσο χαίρομαι που σε ξαναβλέπω!

—Σου τ' όρκίζομαι. Θα γίνη το χατήρι σου
και θα του το πής έσύ ή ίδια. Κύτταξε όμως να
του φερθής ευγενικά, άγαπητή μου Έμμα.

—Και να σου λείπουν τα μεγάλα λόγια!
πρόσθεσε η κ. Κάντογκαν.

—Πολύ σωστά, πολύ σωστά, συμφώνησε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Η καυχσιολογία θα ήταν άνάρ-
μοστη.

Ο Γκρεβίλ προχώρησε για να βοηθήσει τους
ταξιδιώτες να κατεβούν από τ' άμάξι. Παρ' όλο
το έγκραδιο ύψος του, η Έμμα πρόσεξε άμέσως,
πως κι' αυτός, όπως και η ίδια, ήταν λιγάκι άνή-
συχος, σε έπιφυλακή.

Πρώτα χαιρέτησε τον θείο του.

—Καλώς ήρθες, άγαπητέ μου Χάμιλτον!

Έπειτα την κ. Κάντογκαν:

—Α, και η άξιαγάπητη κ. Κάντογκαν, πάν-
τα νέα!

Και τέλος, ρίχνοντας ένα γρήγορο βλέμμα
στην Έμμα από πάνω ως κάτω:

—Έμμα, πόσο χαίρομαι που σε ξαναβλέπω!

—Σου τ' όρκίζομαι. Θα γίνη το χατήρι σου
και θα του το πής έσύ ή ίδια. Κύτταξε όμως να
του φερθής ευγενικά, άγαπητή μου Έμμα.

—Και να σου λείπουν τα μεγάλα λόγια!
πρόσθεσε η κ. Κάντογκαν.

—Πολύ σωστά, πολύ σωστά, συμφώνησε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Η καυχσιολογία θα ήταν άνάρ-
μοστη.

Ο Γκρεβίλ προχώρησε για να βοηθήσει τους
ταξιδιώτες να κατεβούν από τ' άμάξι. Παρ' όλο
το έγκραδιο ύψος του, η Έμμα πρόσεξε άμέσως,
πως κι' αυτός, όπως και η ίδια, ήταν λιγάκι άνή-
συχος, σε έπιφυλακή.

Πρώτα χαιρέτησε τον θείο του.

—Καλώς ήρθες, άγαπητέ μου Χάμιλτον!

Έπειτα την κ. Κάντογκαν:

—Α, και η άξιαγάπητη κ. Κάντογκαν, πάν-
τα νέα!

Και τέλος, ρίχνοντας ένα γρήγορο βλέμμα
στην Έμμα από πάνω ως κάτω:

—Έμμα, πόσο χαίρομαι που σε ξαναβλέπω!

—Σου τ' όρκίζομαι. Θα γίνη το χατήρι σου
και θα του το πής έσύ ή ίδια. Κύτταξε όμως να
του φερθής ευγενικά, άγαπητή μου Έμμα.

—Και να σου λείπουν τα μεγάλα λόγια!
πρόσθεσε η κ. Κάντογκαν.

—Πολύ σωστά, πολύ σωστά, συμφώνησε ο
σέρ Ουίλλιαμ. Η καυχσιολογία θα ήταν άνάρ-
μοστη.

Ο Γκρεβίλ προχώρησε για να βοηθήσει τους
ταξιδιώτες να κατεβούν από τ' άμάξι. Παρ' όλο
το έγκραδιο ύψος του, η Έμμα πρόσεξε άμέσως,
πως κι' αυτός, όπως και η ίδια, ήταν λιγάκι άνή-
συχος, σε έπιφυλακή.

Πρώτα χαιρέτησε τον θείο του.

—Καλώς ήρθες, άγαπητέ μου Χάμιλτον!

Έπειτα την κ. Κάντογκαν:

—Α, και η άξιαγάπητη κ. Κάντογκαν, πάν-
τα νέα!

Και τέλος, ρίχνοντας ένα γρήγορο βλέμμα
στην Έμμα από πάνω ως κάτω:

—Έμμα, πόσο χαίρομαι που σε ξαναβλέπω!

‘Η «μεγαλύτερη ληστεία της ιστορίας»

2.800.000 Δολλάρια εξαφανίζονται για έξη χρόνια και, ίσως, για πάντα

Είκοσι λεπτά της ώρας —έντεκα προσωπιδοφόροι— 2.800.000 δολλάρια —έξη χρόνια σκότους... Αυτοί οι αριθμοί, μονοψήφιοι και έπταψήφιοι, αποτελούν τα καίρια σημεία της μεγαλύτερης ληστείας, που έγινε ποτέ στις ‘Ηνωμένες Πολιτείες και, φυσικά, στον κόσμο ολόκληρο.

‘Η φαντασία της ‘Αγκάθα Κρίστι, του Ε. Μπέλντ και των άλλων «εισομηγάνων» του τελείου εγκλήματος, ωχριά μπροστά στην ακρίβεια της συλλήψεως και της εκτέλεσως αυτής της ληστείας. Έξη χρόνια έκανε η αστυνομία για να βρή τα ίχνη των όπλοφορούντων προσωπιδοφόρων που μέσα σε 20 λεπτά ξεσήκωσαν το ταμείο μιάς μεγάλης ‘Εταιρίας Μεταφορών κι’ έφυγαν συσκομιζοντας 1.218.211 δολλάρια σε χαρτονομίσματα και κέρματα και άλλα 1.557.183 δολλάρια σε ταχυδρομικές και τραπεζικές έπιταγές.

‘Η ‘Εταιρία Μεταφορών Μπρίγγς και Σία, που διαθέτει φορτηγά και

τεθωρακισμένα αυτοκίνητα, και τα παρατήματά της βρίσκονται σ’ όλες τις αμερικανικές πόλεις, έχει την έδρα της στο Μπόστον. ‘Αν ρίξης μία ματιά στα δίδλια της, θα δής ότι οι συναλλαγές της ανέρχονται, κατά μέσον όρο, στο αστρονομικό ποσό του ενός δισεκατομμυρίου δολαρίων την ήμερα.

‘Επί έξη χρόνια οι γκάγκστερς είχαν παραμείνει ασύλληπτοι. ‘Ο κόσμος περίμενε με αγωνία, στην αρχή, το αποτέλεσμα των συντόνων αστυνομικών ενεργειών, άπογοιτεύθηκε για την ‘δόσφρησι» των λαγωνικών της ‘Εφ—Μπί ‘Αι και, τέλος, έσχασε την υπόθεσι—που φαινόταν ότι πήρε τη θέση της στο χρονούλαπο.

Να όμως που η ‘Εφ—Μπί—‘Αι δεν την έσχασε. Καί πρό δεκαπέντε περίπου ήμερών ανακοίνωσε ότι, από αστυνομικής πλευράς, εή υπόθεσις δέον να θεωρήται λήσασα.

‘Εντεκα λησταί, αναφέρεται στην ανακοίνωσι, έλαβαν μέρος στην πρω-

τοφανή αυτή κλοπή. ‘Ολοι προέρχονται από την περιοχή της Βοστώνης. ‘Ολοι έχουν επιθεωρημένο ποινικό μητρώο. ‘Ολοι —έκτος ενός— έθεωρούντο ύποπτοι. Και κανείς, τέλος, δεν δείχνει μεταμέλεια για την πράξι του.

‘Αλλά ή ανακοίνωσι της ‘Εφ—Μπί—‘Αι άφινει πολλά σημεία σκοτεινά και γεννά άρισμένα ερωτήματα.

Πρώτον: τί έγιναν τα χρήματα των Μπρίγγς; (‘Η αστυνομία λέει ότι δεν ανευρέθησαν μέχρι σιγής).

Δεύτερον: ποιός κατέστρωσε το σχέδιο της ληστείας και πώς ‘εστρατολογήθηκαν τα ‘εστράκιας της συμμορίας;

Τρίτον: υπήρξε συνεργάτης εντός της ‘Εταιρίας; (Κατά τα φαινόμενα ή άπάντησι σ’ αυτό το ερώτημα πρέπει να είναι καταφατική. ‘Ο Τζόζεφ Ντίνην, αστυνομικός συντάκτης μιάς έφημερίδος της Βοστώνης, που έχει γράψει ένα περιπετειώδες ανάγνωσμα με βάση τη ληστεία

των Μπρίγγς, άφησε να ύπονοηθ ή, σε πρόσφατες δηλώσεις του, ότι κάποιος υπάλληλος της ‘Εταιρίας πρόδωσε άρισμένα μυστικά της. ‘Αλλά δεν άπεκαλύφθη το όνομά του. ‘Ισως γιατί είναι φανερό ότι έπεσε θύμα έκδισαμού).

Τέταρτον: πώς κατάρθωσε ή ‘Εφ—Μπί—‘Αι να διεισδύσι στα ‘άκρως άπόρρητα» της συμμορίας και ποιές είναι οι άποδείξεις —ή, έστω, οι ένδείξεις— που ώδήγησαν στην σύλληψι των ληστών;

ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΕΣ

‘Ολοι τους είναι —ή τουλάχιστον δίνουν την εντύπωσι πώς είναι— κοινοί τύποι, χωρίς κανένα έντυπασικό γνώρισμα. ‘Από τους έξη που συνέλαβε ή αστυνομία, μέσα σε 1½ ώρα, ένας, ο Τζόζεφ Μάκ—Γκίνις, (ο Μέγας Τζό) εξέταξε, την ώρα της συλλήψεως, τις προθέσεις του ποτοπωλείου του. ‘Ενας άλλος, ο Μάικλ Τζήγκαν (ο ‘Φουσεκέης), λιμενεργάτης το έπάγγελμα, πιάστηκε ενώ έτοιμαζόταν να φορτωθή κάτι κιώτια. ‘Ο Χένρυ Μπαίηκερ, κουβαλούσε τσιγάρα με το φορτηγό του. ‘Ο Βικέντιος Κόστα είχε μια έταιρία μεταφορών με τον γαμπρό του, ‘Αντονι Πίνο. Καί ο ‘Αδόλφος Μάφν, (ο ‘Ταμπούρλορς) μόλις είχε βγή απ’ το εφρέσκαο.

Τρεις άλλοι δεν έχουν συλληφθ ή. ‘Ο Τζό Μπάνφιλντ, οδηγός αυτοκινήτου, που είχε κάνει χρόνια στις φυλακές για διάφορες ‘κλοπές και ληστείες, πέθανε το 1955. Τού Τζέιμς Φαχέρντ, ιδιοκτήτη ενός μπάρ, έχουν χαθή τα ίχνη—όπως και του Τόμας Ρίτσαρντσον, πρώην λιμενεργάτου. Αυτοί οι δύο, σύμφωνα με τα άρχεια της αστυνομίας ‘εσυνεργάσθηκαν» για τελευταία φορά σε μια μεγάλη ληστεία Τραπεζής το 1934.

Οι υπόλοιποι δύο ύποπτοι ήταν στη διάθεσι της ‘Ασφαλείας: ο Στάνλυ Γκουτσόρα και ο Τζόζ Ο’ Κήφ, ο περιβόητος ‘εΓυαλάκιος». Καί οι δύο, μετά τη ληστεία των Μπρίγγς, είχαν διαρρήξει ένα κοσμηματοπωλείο στην Πενσυλβάνια. Κατά την διάρκεια της προφυλακισώς τους, ο ‘εΓυαλάκιος» άρχισε ‘εαφνικά τα ‘κινέζικα» (τα μισόλογα) για την υπόθεσι Μπρίγγς. Κάτι μουρμούριζε, κάτι ‘εσφύριζε κι’ έπειτα ‘έκανε την πάπια.

‘Ο ‘εΓυαλάκιος» είναι ένας καλόβολος κύριος, 47 ετών, γλυκομίλητος και πρῶτος. Τό παρυσιαστικό του θυμίζει υπάλληλο Τραπεζής —άπ’ αυτούς που σε καθημερινόν ευγενέστατα, και σου ύποδεικνύουν

—‘Σέρ!— ότι ή υπέρβασι του λογαριασμού σου γράφεται με χτυπητό κόκκινο μελάνι στα κατάστιχα της Τραπεζής και μένει για πάντα στο φάκελό σου. Είναι με δυό λόγια απ’ τους ανθρώπους που το ύφος τους προάγει την έντιμότητα της κοινωνίας. Σ’ αυτό συνέτειναν πολύ και τα χοντρά γυαλιά που φορούσε —σκέτα κρύσταλλα, γιατί το μάτι του, τη νύχτα, βλέπει καθαρώτερα από κουκουβάγια.

‘Οταν τον έφεραν μπροστά σε μια πολυμελή άνακριτική έπιτροπή, ο ‘εΓυαλάκιος» διηγήθηκε καταλεπτώς —τά ‘κινέζικα» του είχαν γίνει πιά εύληπτα— πώς έγινε ή έπιδρομή στους Μπρίγγς. Τό μερίδιό του τό έδωσε για φύλαξι στον ‘Ταμπούρλο.

‘Μου την έσκασε παραπονέθηκε. ‘Από τότε δεν τον ξαναείδα.

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ Ο ‘ΜΠΕΜΠΗΣ»

‘Εξεδόθησαν εντάλματα συλλήψεως και για τους δέκα συνεργάτες του Ο’ Κήφ και άρχισε ή εξέτασι των ποινικών τους μητρώων. Κύριος μάρτυς κατηγορίας: ο ‘εΓυαλάκιος».

Αυτός ο άνεπιλήπτος ‘ετραπεζικός» έχει παλιούς λογαριασμούς με την αστυνομία. Για πρώτη φορά πιάστηκε σε ηλικία 11 ετών κι’ από τότε ή ζωή του κυλάει σε μια παράξενη ρουτίνα: 2 χρόνια φυλακή, ένας έξω.

‘Η αστυνομία παρακολουθεί τα πάντα. ‘Ετσι, μετά τη ληστεία των Μπρίγγς, τον άκουσε μια μέρα να τηλεφωνή στη γυναίκα του, ‘ενα προσέχη το μπέμπη». Οι πράκτορες της ‘Εφ—Μπί—‘Αι δεν μπόρεσαν ν’ άνακαλύψουν κανένα μπέμπη.

‘Οταν ρώτησαν τον ‘εΓυαλάκιος» τί έννοούσε με το ‘μπέμπη», έλεπε πως ή αστυνομία είχαν παρακούσει. Τότε του έφεραν τό μαγνητόφωνο, και άκουσε και ο ίδιος τη φωνή του.

—Τί έχεις να πής τώρα; έπέμεναν οι αστυνομικοί.

—Ότι δεν θα ξανατηλεφωνήσω στίτι μου, άπάντησε μύχραμα ο Ο’ Κήφ.

‘Αλλά ή αστυνομία είχε τό σχέδιό της. Τόν άφησε έλεύθερο έπειτα από μια δομαδα και ξαναγύρισε στο ταπεινό στίτι του. Έχαν περάσει δέκα μέρες, όταν συνέβη κάτι τό έκπληκτικό: τη στιγμή που άνοιγε την εξώπορτα για να βγή έξω, ένα πολυβόλο άρχισε να ‘εγάζων». ‘Επείσε κάτω και γλύτωσε ως έκ θαύματος. ‘Ηταν οι ‘ε φίλοι»

του που φοβήθηκαν ότι ο Ο’ Κήφ θ’ άνοιγε τό στόμα του.

‘Ο πολυβολήτης —ένας κάποιος Μπέρκ— συνελήφθη από την ‘Εφ—Μπί ‘Αι, που επίσης παρακολουδούσε τό στίτι του ‘εΓυαλάκιος», αλλά μια μυστηριώδης συμμορία παρέβισε τις πόρτες της φυλακής και τον άπήγαγε.

Ο ‘εΓΥΑΛΑΚΙΟΣ» ΟΜΟΛΟΓΕΙ

‘Οταν αποφάσισε να μιλήσει ο ‘εΓυαλάκιος» —άπό αίσθημα άντεκδικήσεως για τους πρώην ‘εσυνεταίρους» του— ή όμολογία του έπιασε 218 δακτυλογραφημένες σελίδες και ήταν συντριπτική:

‘εΠεριμέναμε —είπε— να μάς δώση τό σύνθημα ένας ‘ε φίλος» που είχε τρυπώσει στο άντικρυνό στίτι και άνέδηκε στην ταραδα. Μόλις άναψε τρεις φορές τό κλεφτοφάναρο, περάσαμε άθόρυβα —είμαστε όλοι ντυμένοι άποκριτικά— στο γήπεδο και πλησιάσαμε τα γραφεία. Ξέραμε ότι εκείνο τό δράδυ έλειπε ο θυρωρός. Στις 7.10 είμαστε όλοι γονατιστοί κάτω από τα παράθυρα των γραφείων και περιμέναμε, με σφιγμένα τα δόντια, τό πρόσταγμα για να κάνωμε εντού». Στο ταμείο ήταν δυό υπάλληλοι και μετρούσαν —μετρούσαν χωρίς τελειώμ. Κάποιος ψιθύρισε δίπλα μου: ‘εΠετύχαμε την καλή. Θάναι πάνω από 5 εκατομμύρια». Ξαφνικά είδα τό Μεγάλο Τζό να σαλεύη. Μάς ‘εγνεψε και συρθήκαμε γονατιστοί ως την πόρτα. ‘Επειτα σηκώθηκε ο Τζό και έδωσε μια γερή κλωτσιά στην πόρτα, που άνοιξε διάπλατη.

—Μην κινηθ ή κανείς! φωνάξαμε. Καθόσητε φρόνιμα και μη βγάλετε τσιμουδιά απ’ τό στόμα σας.

»Τους δέσαμε, τους φιμάσαμε και, μέσα σε λίγα λεπτά, ‘εσηκώσαμε τό ταμείο. Σπάσαμε τα γυαλιά ενός μύκπα και φύγαμε όσο πιό άθόρυβα μπορούσαμε. ‘Ο τελευταίος έκλεισε πίσω του και την πόρτα.

»Είχαμε άπομακρυνθ ή αρκετά, όταν άκούσαμε να δίνεται τό σήμα του συναγερμού.

»Την έπιχείρησι τη σχεδιάξαμε ένα χρόνο. Μία δομαδα πριν ‘ελαφώσουμε» τό ταμείο των Μπρίγγς είμαστε έτοιμοι... άλλα πάντα κάτι μάς εμπόδιζε. ‘Ο άμογος τρόπος που βάλαμε εις ενεργεια τό σχέδιό μας, πιστεύω ότι θα μείνη στά χρονικά. ‘Ολοι μας δουλεύαμε σαν ρολόι, κατέληξε ο ‘εΓυαλάκιος.

Μόνο που τα χάλασαν στη μοιρασιά.

“Γνώμη,”

Η “ZINNIA,”

σας προσφέρει ένα πλήρες και φυσικό Μακιγιάζ ΟΜΟΡΦΙΑΣ και ΥΓΕΙΑΣ

ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ “ZINNIA,”

Καθαρίσατε τό πρόσωπο και τό λαιμό σας πρῶι και θράδυ με τό μοναδικόν ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ “ZINNIA,” και ιδιαιτέρως πριν άρχίσετε τό μακιγιάζ σας. Τό ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ “ZINNIA,” καθαρίζει, τόνώνει και ‘εξουαρεί την επιδερμίδα.

ΛΑΝΟ-ΚΡΕΜ “ZINNIA,”

Βάλετε ή συνεχίστε στο πρόσωπο και τό λαιμό σας άρκετην ποσότητα ΛΑΝΟ-ΚΡΕΜ “ZINNIA,” και κάμετε έλαφράν μασάζ με τις άδου άποροσηδή τελειώσ από τό δέρμα. ‘Η ΝΕΑ ΤΡΟΦΟΤΟΝΟΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ του δερματος ΛΑΝΟ-ΚΡΕΜ “ZINNIA,” περιέχει τό καθαρό και εύγενή συστατικό της Λαανόλης. Τρέφει, τόνώνει και όμορφαίνει την επιδερμίδα. ‘Απαραίτητη δόση διά τό μακιγιάζ.

ΜΕΙΚ-ΑΠ “ZINNIA,”

‘Απλώσατε άμέσως στο πρόσωπο και τό λαιμό σας μικράν ποσότητα ΜΕΙΚ-ΑΠ “ZINNIA,” στο χρώμα που σας πηγαινεί. Τό ΜΕΙΚ-ΑΠ “ZINNIA,” δα σας ‘εξασφαλίση ένα τέλειο και φυσικό μακιγιάζ για όλην την ήμερα, και δα σας χάριση δερμα θελοδινό, απαλό και μόν.

ΠΟΥΔΡΑ “ZINNIA,”

Κατόπιν πούδραρισθ ή με ΠΟΥΔΡΑ “ZINNIA,” χτυπώντας τό πομπόν στο πρόσωπο χωρίς να τό τρίβετε. ‘Η ΝΕΑ ‘Αεροποιημένη ΠΟΥΔΡΑ “ZINNIA,” παρασκευάζεται με θάσην τό ΚΑΛΟΑΙΟ ΦΥΣΙΚΟ ΜΕΤΑΞΙ. Στρώνει εύκαλα εις όλο τό δερματά και διατηρείται επί τό πρόσωπο. Προσέρεται σε 10 μοντέρνους και φυσικούς χρωματισμούς.

ΚΡΑΓΙΟΝ “ZINNIA,”

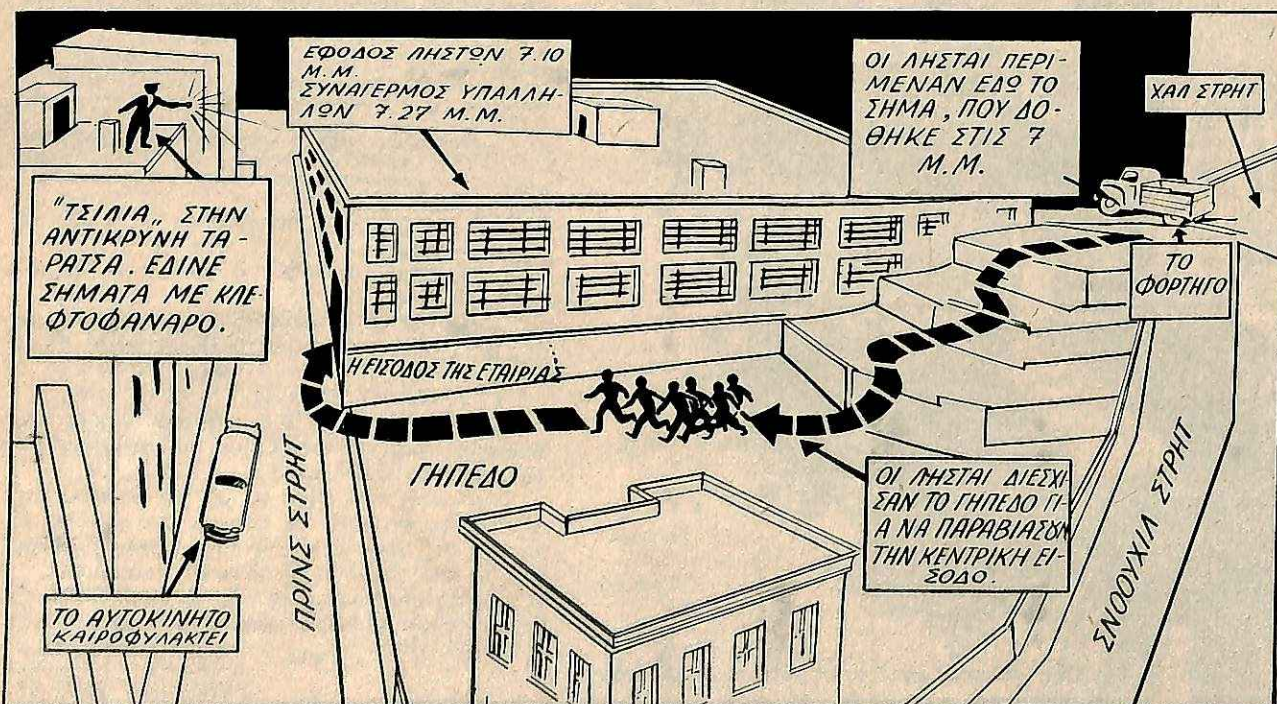
Βάψετε τό χείλη σας με τό ΑΝΕΣΙΤΗΛΟΝ ΚΡΑΓΙΟΝ “ZINNIA,” δια να τό όμορφήνετε και να τό προσφύλαξετε από τας καιρικάς μεταβολάς. Τό ΚΡΑΓΙΟΝ “ZINNIA,” είναι ΑΝΕΣΙΤΗΛΟΝ, ΑΠΑΛΟΝ και ΑΒΛΑΒΕΙ. Κυκλοφορεί σε 12 μοντέρνους και φωτεινούς χρωματισμούς.

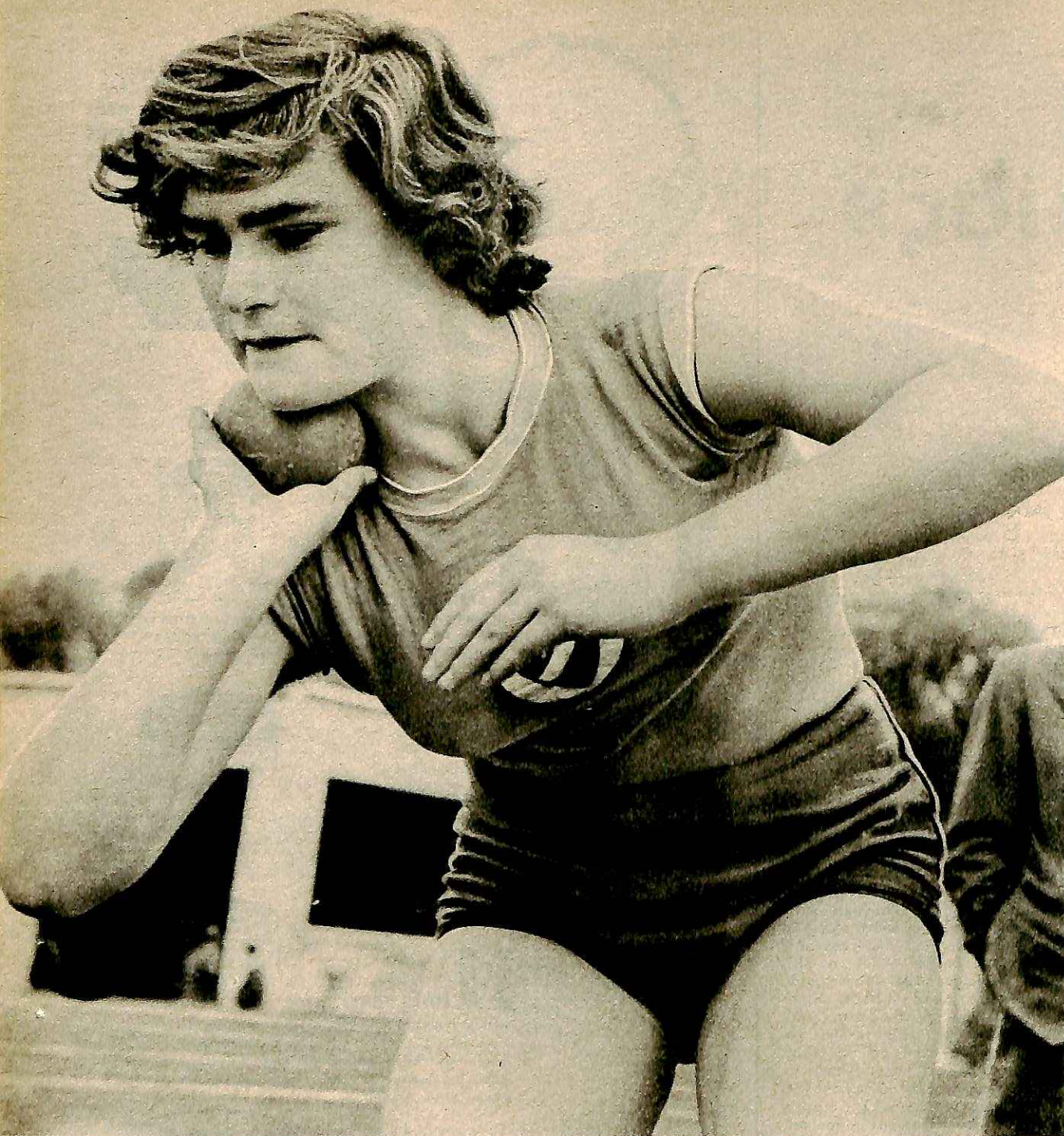

Linnia

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΡΕΦΑΝ: ‘Αποστέλλαντες την διευθυνσιν σας και άδρα 2 εις τρυμνοτόμους, δ’ έλαβε άποστολήσ δα σας ταχυδρομικόν ΔΡΕΦΑΝ άνά 1 δείγμα των προϊόντων μας ΛΑΝΟ-ΚΡΕΜ, ΠΟΥΔΡΑ, ΚΡΑΓΙΟΝ. Γράψατε “ZINNIA,” Μενούριου 44α Αθήνας.

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΠΡΙΓΓΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ ΠΟΥ ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΛΗΣΤΕΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΛΕΡΙΟΥ

Μέσα σ' ένα χρόνο η Σοφία Λερίου ανεδείχθη πρώτη αθλήτρια της Ελλάδος. Και είναι μια κοπέλλα μόλις 17 χρονών. Καμιά άλλη αθλήτρια δεν μπόρεσε να επιβληθῇ τόσο γρήγορα, στον αθλητισμό στίβου.

Για δέκα χρόνια καλύτερα αθλήτρια της Ελλάδος ήταν η Φανή Αργυρίου, που με την επιμονή της είχε κατορθώσει να κερδίσει σ' όλους τους μεγάλους αγώνες του στίβου γυναικών από τον πόλεμο κι' έπειτα. Μέσα στο 1955 η Λερίου με μια σειρά επιτυχίες αφήρεσε τον επίζηλο τίτλο από την Αργυρίου.

«Ο,τι επέτυχε η Αργυρίου με τη συστηματική της προπόνησι, η Λερίου το κατώρθωσε σε πολύ μικρό διάστημα με τὰ πλούσια προσόντα της: Έχει ύψος 1.68 και ζυγίζει 68 κιλά. Δείχνει σαν κοπέλλα είκοσι χρονών, έτσι όπως είναι γεροδεμένη.

Η Σοφία, άρχισε κάπως τυχαία την αθλητική της καριέρα. Το σχολείο της μετείχε σε αθλη-

τικούς αγώνες στο Στάδιο και μιά από τις μαθήτριες - αθλήτριες αρρώστησε και έπρεπε να αναπληρωθῇ. Ζήτησαν από τη Σοφία να ρίξει δίσκο. Τη διάλεξαν μονάχα γιατί έχει αθλητικό σώμα. Η πρώτη της συμμετοχή σε αγώνες ήταν μια επιτυχία.

Από τότε προπονείται στο γυμναστήριο του Πανωνίου στη Νέα Σμύρνη. Ο προπονητής του συλλόγου Ήλιος Μισαηλίδης, της έδειξε την τεχνική του δίσκου και της σφαίρας. Τρεις φορές το θρόνυ, χεμώνα καλοκαίρι, μόλις τελειώσει το σχολείο, η Λερίου πηγαίνει και γυμνάζεται στον Πανιώνιο. Αυτή τώρα είναι η ζωή της: μωθήματα κι' αθλητισμός.

Ο πατέρας της Λερίου είναι φιλάθλος και συχνά συνοδεύει τη Σοφία στο γυμναστήριο. Οι δυο μικρές αδελφές της θα γίνουν κι' αυτές αθλήτριες, όπως λέγει ο πατέρας.

Το 1954, δεκαπέντε χρονών, η Σοφία πήρε μέρος για πρώτη

ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΜΑ, ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΝ ΞΕΚΟΥΡΑΖΕΙ

Το καινούργιο «άστέρι»
του αθλητισμού γυναικών

φορά σε μεγάλους αγώνες. Σημείωσε εξαιρετικές βολές στο δίσκο. Το Νοέμβριο του ίδιου χρόνου κατέρριψε το ρεκόρ του δίσκου με 36.20 μ. Ήταν το πρώτο ρεκόρ που απέσπασε από την καλή της φίλη, τη Φανή Αργυρίου.

Το 1955 ήταν μια θριαμβευτική χρονιά. Από αγώνα σε αγώνα καλύτερεσε το ελληνικό ρεκόρ του δίσκου: 38.14, 38.60 και τελευταία 39.10.

Στο μεταξύ πήρε από την Αργυρίου και ένα άλλο ρεκόρ, το ρεκόρ της σφαίρας, με βολή 12.31 μ. Την επίδοσι αυτή την καλύτερεσε αργότερα με 12.40, στους Βαλκανικούς Αγώνες γυναικών, στην Κωνσταντινούπολη, όπου αντιπροσώπευσε για πρώτη φορά την Ελλάδα.

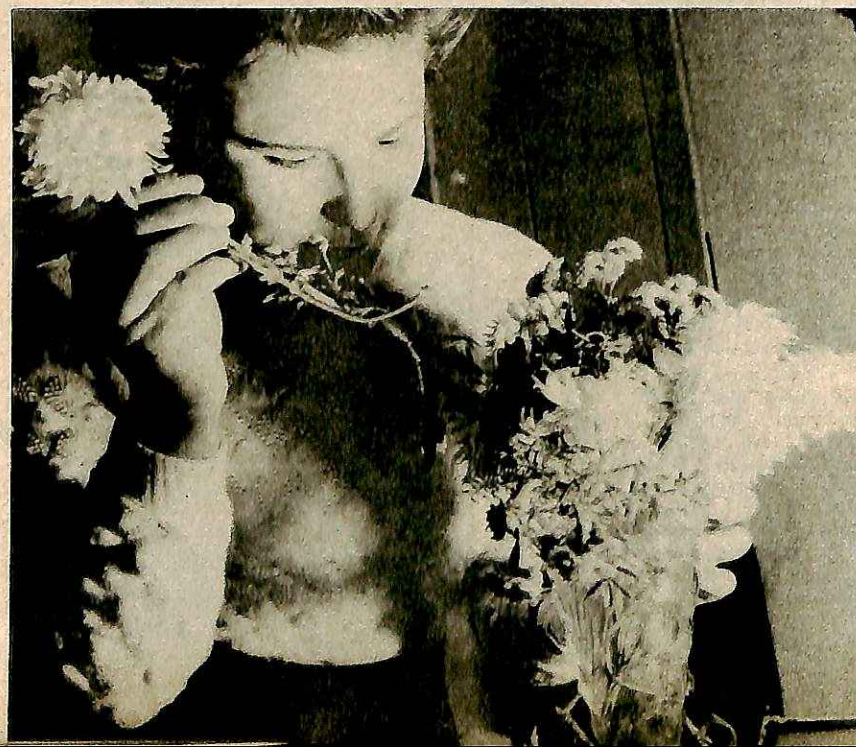
Η Σοφία Λερίου, με το ρεκόρ της του δίσκου που συνεχώς καλύτερεται, αρχίζει να πλησιάζει τις διεθνείς επιδόσεις και ανυψώνει το επίπεδο του ελληνικού αθλητισμού γυναικών.

Ο προπονητής της λέγει ότι η Σοφία, αν συνεχίσει με τον ίδιο ενθουσιασμό τὰ σπόρ, μπορεί να ξεελιχθῇ σε μιά από τις καλές αθλήτριες της Ευρώπης. Όλοι πιστεύουν ότι έχει ένα λαμπρό αθλητικό μέλλον. Και όλοι στο σύλλογό της την αγαπούν. Γιατί είναι απλή, καλή κοπέλλα. Έτσι όπως δείχνουν και οι φωτογραφίες της που παρουσιάζουν σήμερα οι «Είκονες» ■ ■ ■

Φωτ. ΕΛΚΗΝ

Η ΣΟΦΙΑ ΑΓΑΠΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΟΥΛΕΙΕΣ. ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ, ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΙ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΞΕΚΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ φορά ο ελληνικός αθλητισμός γνώρισε μιά αθλήτρια με τόσο εξαιρετικά σωματικά προσόντα. Ο παλμός της είναι έλο δύναμι. Οι ειδικοί προβλέπουν ότι το 1956 θα ξεπεράσει τὰ 40 μέτρα στο δίσκο και τὰ 13 μέτρα στη σφαίρα.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ, πρὶν φύγει για τὸ σχολεῖο στολίζει τὸ σπίτι της με λουλούδια τῆς ἐποχῆς, πού κόβει ἀπὸ τὸν περιποιημένο κήπο της.

● Ο ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΠΕΡΙΕ διηγείται την εξής ιστορία:

— Ένας καμπούρης λέει σ' έναν ψευδό:

— «Αν σε βγάλουν φωτογραφία, θα βγύ φλού!»

— Και με σσσ...ένν...ανε, άπαντά ο ψευδός, δεν θα μπορέσουν να κλείσουν το άλμπουμ!

ΜΕΘΟΔΟΣ

● Σε μία μεγάλη εταιρία, ο διευθυντής του προσωπικού εξετάζει υποψηφίους για μία κενή θέση δακτυλογράφου. Στο τέλος, πολύ υπερήφανος για την μοντέρνα μέθοδο που εφαρμόζει, φωνάζει τον γενικό διευθυντή και του παρουσιάζει τις τρεις κοπέλλες που εκκράτησε για την τελική επιλογή. Κατόπιν τις παρακαλεί να περιμένουν στο διπλανό δωμάτιο και αναλύει με καμάρι:

— Τώρα θα εκτιμήσετε τα αγαθά της νέας μεθόδου. Έθεσα σ'αυτές τρεις αυτές τελικές επιλεγείσας υποψηφίους την αυτήν ερώτησιν: «Πόσα κάμνουν ένα και ένα». Η μία απάντησε «δύο», η άλλη «ένδεκα» και η τρίτη έδωσε την εξής πλήρη απάντησιν: «Εάν τα προσθέσετε κάμνουν δύο, εάν τα παραθέσετε το ένα πλησίον του άλλου, κάμνουν ένδεκα». Τώρα, λοιπόν, γνωρίζετε ακριβώς τον χαρακτήρα και τας ικανότητας των υποψηφίων. Η πρώτη κυριαρχείται από την λογικήν της, η δεύτερα από την φαντασίαν της και η τρίτη αποτελεί εύχρηστο κρέμα αμφοτέρων. Ποίαν να προτιμήσωμεν; Και ο γενικός διευθυντής:

— Μά... την ξανθούλα με τα γαλανά μάτια!

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

... Η γυναίκα με τα μαύρα. Η νέα ταινία του Μιχ. Κακογιάννη ξεκινά για το φεστιβάλ των Καννών με πρώτης τάξεως επιβίβες. Ακόμη την έχουν δη ελάχιστοι, αλλά αυτοί οι ελάχιστοι όμιλούν περί άριστουργήματος με καθαρά ελληνικό χρώμα, θαυμάσιες φωτογραφίες της Υδρας και την Έλλη Λαμπέτη σ' ένα ρόλο που αρμόζει και στην ομορφιά της και στο ταλέντο της... Η Σημεία της εποχής: Η αρχιδουκίσσα Έλισάβετ της Αυστρίας, κόρη της αυτοκρατορείας Ζίτας και αδελφή του αρχιδουκάου. Ότο, κληρονόμου του αυτοκρατορικού θρόνου της Αυστρίας, εργάζεται ως πωλήτρια εις το «Μπλούμινγκταιν», το μέγα κατάστημα της Νέας Υόρκης. Νοστιμωτάτη και άπλουστέρα περνά τελείως απαρτήρητη ανάμεσα στις άλλες Αμερικανίδες πωλήτριες... Η Κρίμα! Με την απαγόρευση της τοιχοκολλήσεως, τα παιδιά της του βασιλικού κήπου έχουν χάσει ένα μεγάλο γλέντι. Άλλοτε δημιουργείτο αυτόματως ένα παιδικό χρηματιστήριο εικόνων υποψηφίων πολιτικών, όπου, με το νόμο της προσφοράς και της ζήτησεως, οι πλέον πτωχοί υποψήφιοι που είχαν κυκλοφορήσει τις ολιγώτερες έπωλούντο ακριβώτερα... Η Τουριστικά: Αρχίζει η κίνησις. Στις 27 Φεβρουαρίου φθάνουν 600 Αμερικανοί με το «Μπρίτάνια», στις 5 Μαρτίου 400 με το «Κονστιτούσιον». Έν τω μεταξύ ο «Αγαμέμνων» άρχισε να πηγαίνει άρχεται ανά δεκαπενθήμερο με τακτικό φορτίο από διακοσμούς περιηγητάς... Η Μεγάλη επιτυχία: Η έκθεσις των Ισπανών ζωγράφων και γλυπτών εις τον Παρισιό. Η χώρα που έχει έμπνευσει τους κλασικούς καλλιτέχνας στέλνει τώρα τους μοντέρνους άπογόνους της... Η Ό πρώτος άθηναικός χορός της χρονιάς δόθηκε το περασμένο Σάββατο από συμπαθέστατο ζευγάρι νεαρωτάτων Αθηναίων. Όλες οι κυρίες παρακλήθησαν να πάνε ντυμένες «ή με μαύρα ή με άσπρα». Όπως η χαριτωμένη οικοδόσποινα είναι στενωτάτα συνδεδεμένη με πολιτικό, το θέμα του χορού, σ' τέτοιες προεκλογικές ώρες, θεωρήθηκε και έπικαιρο καί... επικίνδυνο. Διότι είναι γνωστή η άγάπη των Αθίδων στα μαύρα φορέματα... Η Σταγόνες έρωτικής σοφίας (χρήσιμες για συγγραφείς): Μεταχειρίζεσθε την καρδιά σας για την ώρα που θα γράφετε τις έρωτικές σας περιπέτειες. Λησιμονήστε την όταν τις ζητε, διότι θα σας ένοχλή... Η Δύο κόττες πάνε περίπατο και περνούν μπροστά από τη διτρίνα ενός λαχαροπλαστείου. Εκεί βλέπουν με έκπληξι κάτι τεράστια σοκολατένια αυγά. Μπαινουν μέσα και πολύ εύγενικά ρωτούν την πωλήτρια: «Μας συγχωρήτε, δεσποινίς, ήλθαμε για κείνα τα αυγά της διτρίνας. Μήπως μπορείτε να μας δώσετε την διεύθυνσι του κόκορα;». Η Σ υ ν έ χ ε ι α τ ε λ ε υ τ α ί ο υ α ν ε κ δ ό τ ο υ . Διηγθήκαμε προ ήμερών σ' αυτή τη στήλη την ιστορία της πυγολαμπίδος που κάηκε, όταν προσπάθησε να φλερτάρη μία γόπα. Πολύ μορφωμένος άναγνώστης, μάς έκαμε σοβαρώτατην παρατήρησιν. Μόνον οι άρσενικες πυγολαμπίδες φέγγουν». Συνεπώς, δεν ήταν «γόγης» αυτός ο όποιος κάηκε, αλλά μάλλον επιθετική κυρία πυγολαμπίς...

444

Ο ΣΑΛΒΑΤΟΡ ΝΤΑΛΙ, ο διάσημος εκκεντρικός ζωγράφος άγγειλε ότι κατά το ταξίδι του από την Ιρλανδία στην Αμερική άπέκτησε ένα νέο φίλο, τον κόκορα Όσκαρ. Το θεωρεί τιμή του, είπε, να βγάλουν μία φωτογραφία δίπλα-δίπλα και πρόσθεσε ότι η φίλιά τους είναι πραγματική και ιδεώδης: «Εγώ βάζω το μυαλό κι' εκείνος το λοφίο...»

Pin Kίρμπυ

Pin Kίρμπυ

ΕΝΑΣ ΑΣΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΑΠΟΚΤΑ ΔΙΚΟ ΤΟΥ «ΡΑΠΤΙΚΟ ΟΙΚΟ»

Ο Μπόμπ Χόπ άγόρασε, όπως λέγεται, τον περίφημο ραπτικό οικό «Μπαλενσιάγκας». Δίνουμε, λοιπόν, έδω, λίγες λεπτομέρειες για τον μυστηριώδη κ. Κριστομπάχ:

Οι μεγάλοι ραπτικοί οικόι άγαπούν το μυστήριο, ιδίως όταν πλησιάζη ο καιρός που θα παρουσιάσουν την καινούργια τους συλλογή. Ποτέ όμως αυτοί που τους διευθύνουν δεν κρύβονται από τα μάτια του πελάτη, όπως κάνει ο άόρατος Μπαλενσιάγκας. Έδω και δεκαοκτώ χρόνια, ο Ισπανός αυτός βασιλεύει στην παριζιάνικη «Ότ Κουτύρ» και όμως μετριούνται στα δάχτυλα όσοι μπορούν να πούν πως τον γνωρίζουν σ' αλήθεια. Όύτε καν φωτογραφίες του δεν κυκλοφορούν. Μία που υπάρχει, είναι με τεράστια μαύρα γυαλιά, σαν την Γκρέτα Γκάρμπο. Αυτός που ντύνει τόσες αυθεντικές προικτισσες (και μαζί μ' αυτές, την Δούκισσα του Ουίνδσορ και την Μπεγκόμ), άποφύγει συστηματικά τον κόσμο. Έχει μόνον μερικούς παλιούς φίλους, πατριώτες του, από τους όποιους ο πιο πιστός κι' ο πιο διακριτικός είναι ο Νικόλας Μπιζκαρρόντο, ο συνέταιρός του. Μένουν πλάι-πλάι, στη Λεωφόρο Μαρσά και η συνεργασία τους άρχισε πολύ πριν από το 1937 που ήρθαν να έγκατασταθούν στη Γαλλία.

Ο Κριστομπάλ Μπαλενσιάγκας γεννήθηκε στην Γκουετάρια, μία πολίχνη στα περίχωρα του Άγιου Σεβαστιανού και ο πατέρας του ήταν καπετάνιος στο γιάχ της Βασιλίσσας Μαρίας—Χριστίνας. Η μητέρα του έραβε φορέματα που, χωρίς να έχουν την περίφημη γραμμή που ο γιός της θα δώσει μία μέρα στα δικά του, έδειχναν πάντως έξαίρετο γούστο.

Ο Κριστομπάλ κληρονόμησε το πάθος του πατέρα του για την θάλασσα και την άγάπη της «μαμάτας» του για τα πολυτελή υφάσματα. Ακόμη και σήμερα η πιο μεγάλη του χαρά είναι να παίξη το ναύτη, κάθε φορά που πηγαίνει να ξεκουραστή στην θαλάσσια δίλτα του, στο Ίγκουέντο της Ισπανίας.

Ο θρόλος λέει πως το πρώτο «μοντέλλο» που έκοψε κι' έραψε ο Κριστομπάλ ήταν ένα πανωφοράκι σκούλο, πολυτελέστατο όμως σαν τα βελούδινα και τα χρυσά που ντύνουν τα σκυλάκια στους πίνακες του Βελάσκου.

Ακόμη και σήμερα, έχει μείνει πιστός στις πολυτελείς κόπες από σατέν, στα πολυκέντητα φορέματα από πορφύρο βελούδο, που έξεπτουν εαφικά στις συλλογές του, μετά από μία σκοτεινή παρέλασι αούστηρών μαύρων ταγιέρ και στενών μαύρων φορεμάτων, (το γνωστό «μαύρο Μπαλενσιάγκας»). Το να δής μία συλλογή του Μπαλεν-

σιάγκας ίσοδυναμεί, λένε, με μία επίσκεψι στα μουσεία του Πράδο και του Έσκοριάλ. Ακόμη και τα μανκεν του δεν μοιάζουν με τα συνηθισμένα. Λεπτές, πανύψηλες κοπέλλες, σχεδόν άβυσσες, δίχως κόκκινο στα μάγουλα ούτε στο στόμα, με μόνον τα τεράστια, βελούδινα μάτια τους ζωντανά σ' ένα πρόσωπο όμοιοχρόμα κεχριμπαρένιο. Παρουσιάζουν μία δόκιλη σειρά από μαύρα και άσπρα, με το μυστήριο συνωστισμό του Μεσαίωνα. Καί, άμέσως ύστερα, εμφανίζεται ο Βελάσκουθ. Μεγαλοπρεπείς, ακατάδεχτες, οι συνωμότητες έχουν μεταμορφωθεί σε κόρες Ιθαλών, βουτηγμένες στα βελούδα, στα μπκάρ και στα χρυσά. Τα κολλητά βαθεία καπέλλα ως τα φρόδια, δίνουν τη θέση τους σε κομψότερες μικρές «κουσφύρες» που στέκονται ως διά μαγείας στην κορυφή ενός άπιδανου σινιόν.

Γιατί ο Μπαλενσιάγκας δίνει τεράστια σημασία στο καπέλλο. Γι' αυτόν μία κυρία χωρίς καπέλλο δεν είναι ντυμένη. Όχι τόσο από τυπικότητα, όσο γιατί βλέπει το καπέλλο σαν ένα απαραίτητο συμπλήρωμα στην άρχιτεκτονική του συνόλου. Είναι ο άναλαφρος ή άδύς θόλος που στεφανώνει το τέλει οικοδόμημα, και τα καπέλλα του Νικόλα Μπιζκαρρόντο είναι τουλάχιστον τόσο φημισμένα, όσο και τα φορέματα του Μπαλενσιάγκας: Φωλιές τούλλινες, όπου τρέμει ένα τριαντάφυλλο για τις άρες των κοκτέιλ, αούτηπρές τόκες για τα κλασσικά του ταγιέρ, και μικρές σκούφιες κεντημένες με άστραφτερά πετράδια για τις βαρείες βραδυνές τουαλέτες.

Κι' ενώ στο σαλόνι, χρώματος Ιβουάρ, ξεστούν τα χειροκροτήματα, ο δημιουργός στέκεται κρυμμένος πίσω από την μεταξωτή κουρτίνα που χωρίζει την αίθουσα των έπιδείξεων από την καμπίνα των μανκεν.

Τώρα, ο Μπαλενσιάγκας, ο όποιος διευθύνει ραπτικούς οικούς όχι μόνον στο Παρίσι, αλλά και στη Μαδρίτη, στον Άγιο Σεβαστιανό, στην Βαρκελώνη, άρχισε να κυκλοφορή και άρώματα: Το «Δέκας», το «Καντρίγ», το «Φεύγον οι άρες» είναι περίφημα. Και στο έργοστάσιο όμως των άρωμάτων του όπως και παντού, ο Μπαλενσιάγκας δεν είναι παρά μία φευγαλέα σιλουέτα, με υπέροχμα γκριζά ή μπλε κοστούμια που ράβει πάντα στη Μαδρίτη. Για τις μικρές εργάτριες εκεί, είναι ο μυστηριώδης γόης των όνείρων, αλλά για τις μεγάλες κυρίες που άγοράζουν τις δημιουργίες του, είναι άπλουστάτα, ο Ναπολέων της ραπτικής.

● ΟΤΙ ΦΟΡΕΙ μία γυναίκα, πρέπει να είναι άχρηστο, γιατί αν δεν ήταν άχρηστο θα το φορούσε όλος ο κόσμος κι' αν το φορούσε όλος ο κόσμος, δεν θα αποτελούσε δείγμα κομψότητας. (Ντέ Φλερ και Καγιαβέ)

● ΔΥΟ ΑΛΗΤΕΣ συζητούν σε μία γωνία:

—Βλέπεις αυτόν που περνά; Έχει έκατομύρια! Κι' όμως, στην πραγματικότητα είναι κι' αυτός ένας συνηθισμένος άνθρωπος σαν και σένα και σαν και μένα.

—Ναί, συμφωνεί ο φίλος του. Πάρε του τα έκατομύρια και τί αντιμετωπίζεις;

—Είκοσι χρόνια φυλακή!

● ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΧΗΡΑ πρωτευούσάνα έβαλε το μυρό της σε παραμύθια στην έξοχή. Μία άραια ήμέρα, χωρίς να είδοποιήση, φθάνει στο σπίτι της παραμύθιας, βρίσκει την πόρτα άνοιγμένη και μπαίνει. Φοβερή έκπληξι: βρίσκει το μυρό της έπάνω στην... ντουλάπα! Άγανακτεί, βάζει τις φωνές και τρέχει ή παραμύθια:

—Μη φωνάζετε κυρία! Καταλαβαίνετε πως δεν μπορώ να το έχω συνεχώς στο νού μου. Λοιπόν, το βάζω εκεί πάνω κι' έτσι, αν πέση, το άκούω.

● Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ βασίζεται στην πεποίθησι ότι υπάρχουν άσυνήθιστες ικανότητες μέσα και στον πιο συνηθισμένο άν-

Ο ΓΝΩΣΤΟΣ ΗΘΟΠΙΟΣ ΝΤΑΙΗΛ ΡΟΜΠΕΡΤΣΟΝ και η στάρλετ Μάρλα Ίγκλις βγαίνουν τελευταία συχνά μαζί. Τους έχουν δη σε κοσμικές συγκεντρώσεις, στην άκτή, σε τρυφερά τέτ-α-τέτ. Η έκπληξι—και ή περιέργεια—των κύκλων του Χόλλυγουντ έχει φθάσει στο κατακόρυφο. Γιατί ή Μάρλα είναι άρραδωνισμένη με το Λάρρυ Πάνελ και πρόκειται να παντρευτούν συντομώτατα. Θα τον πάρη; Θα την πάρη; Άγνωστον!

του ΟΡΣΟΝ ΟΥΕΛΛΕΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Ένα συννεφιασμένο και καταθλιπτικό βράδι, ο Γκάυ Βάν Στράττεν τριγυρίζει άσκοπα στο λιμάνι της Νεοπόλεως. Είναι ένας τύπος τυχοδιωκτικός, νέος, ώριμος, αιώνιας μπλεγμένος με γυναίκες και με επιχειρήσεις ύποπτες. Τούτη τη φορά μαζί με την έρωμένη του, τη Μίλυ, μεταφέρει ένα φορτίο λαθραία τσιγάρα για λογαριασμό ενός πολύ παράξενου ανθρώπου, του Θαδδαίου, που διευθύνει από το άντρο του στο 'Αλγέρι τις πιο παράξενες επιχειρήσεις. Άξαφνα, εκεί που τριγυρίζει στην προκυμαία, ο Γκάυ γίνεται μάρτυς μίας τραγικής σκηνής. Βλέπει έναν κουτό να τρέχει όσο μπορεί πιο γρήγορα για να γλυτώσει από τους αστυνομικούς που τον κυνηγούν. Καθώς προσπαθεί να κρυφτεί κι' ο ίδιος —γιατί δεν έχει καμιά διάθεση να μπλέξει με την αστυνομία— ο Γκάυ πέφτει πάνω σ' έναν πληγωμένο που χαροπαλεύει. Την ίδια στιγμή παρουσιάζεται κοντά του και η Μίλυ που είχε ακούσει τη φασαρία κι' έτρεξε να δει τι συμβαίνει. Άγκασμα-χώντας, ο πληγωμένος λέει πως τ' όνομά του είναι Μπράσκο και πως, για να δείξει στον Γκάυ την ελπίω-σμένη του επείδη του παραστέκεται στις τελευταίες του στιγμές, θα του φανερώσει κάτι που θα τον κάνει πλούσιο. Το μόνο όμως που προλαβαίνει να πει είναι ένα όνομα: Γκρέγκορ 'Αρκάντιν. Άστυνομικοί κατα-εθάνουν, ζητούν να μάθουν για ποιο λόγο ο Γκάυ βρίσκεται εκεί, ανακαλύπτουν το λαθραίο εμπόρευμα στο κορμί του και τον κλείνουν στη φυλακή για τρεις μήνες. Τ' όνομα του βαθύπλουτου 'Αρκάντιν, που αν-θρώπου που είναι άνακαταμενός στις πιο κολοσσώδεις επιχειρήσεις και που ζή τυλιγμένος μ' έναν πέπλο μυ-στηρίων, γίνεται έμμοχη ιδέα για τον Γκάυ. Σκοπός της ζωής του είναι τώρα να πλησιάσει τον παράξενό αυ-τόν άνθρωπο. Μόλις θάγειναι από τη φυλακή, πηγαί-νει στο Μόντε Κάρλο. Εκεί βρίσκει τη Μίλυ που, παρακινημένη κι' αυτή από την ίδια σκέψη, έχει κα-τορθώσει στο άναμεταξύ να γνωρίσει τον 'Αρκάντιν και πηγαίνει τακτικά στο γιάτ του. Ο Γκάυ μαθαί-νει πως ο 'Αρκάντιν έχει μια κόρη, την όμορφη και άπειρη Ράινα, και, με πολλή τέχνη κατορθώνει να την πλησιάσει. Ταξιδεύει μαζί της ως το Σάν Τίρσο όπου προκειται να δώσει ένα μεγάλο χορό. Ο 'Αρ-κάντιν όμως πληροφορείται από τους ανθρώπους του και όταν τον βλέπει στο χορό, τον απειλεί πως θα της αποκαλύψει το σκοτεινό παρελθόν του. Ο Γκάυ φεύγει άπληστημένος και πηγαίνει να βρει τη Μίλυ στο ξε-νοδοχείο της.

6

Και λοιπόν; ρώτησα σαρκαστικά. 'Ο 'Αρκάντιν είχε πάρει το φάκελο στα χέρια του και τον ξεφύλλιζε με τα χοντρά του δάκτυλα.

—'Η έπιγραφή λέει «Βάν Στράττεν» εξήγησε με την ήρεμη πάντα φωνή του —φωνή καθηγητή που εξηγεί ένα άναφο μάθημα— γιατί αυτό είναι το τελευταίο όνομα που πήρατε και γιατί μ' αυτό σας ξέρι η Ράινα.

—'Ο πατέρας μου λέγεται Σάμουελ Στρήτερ, είπα, προσπαθώντας να δώσω τον ίδιο διάφορο τόνο στη φωνή μου.

—'Ανασκήσας άναπαίσθητα τους ώμους κάτω απ' τη βαρεία τριπλή πελερίνα.

—Αυτό δεν είναι και τόσο βέβαιο, είπε. Θα ήτανε πιο σωστό αν λέγατε πως ο Σάμουελ Στρήτερ δέχτηκε να περάσει για πατέρας σας. Μου έτεινε το φάκελο, άνοικτο.

—Διαβάστε. Είναι μια πολύ καλογραμμένη έκθεσις. Πολύ μελετημένη.

Το μάτι μου πήρε όνόματα, ημερομηνίες. 'Ο-λα σωστά, ως τις πιο μικρές λεπτομέρειες.

—Όταν τη διαβάσετε να την ξαναβάλετε επάνω στο κρεβάτι. Θέλω να τη βρή η Ράινα μόλις φύγουν οι τελευταίοι μεταμφιεσμένοι.

—Τό μασκάρεμα τελείωσε, κύριε 'Αρκάντιν. Πέταξα το φάκελο στο κρεβάτι και τράβηξα απότομα τη μάσκα μου.

—'Ο 'Αρκάντιν έδγαλε άργα—άργα τη δική του και έπιτέλους είδα το πρόσωπό του. Πλατύ, δυ-ναμικό, πλασιωμένο με πυκνά μαλλιά και μ' έ-να τετράγωνο, φωλιδισμένο με εξαιρετική επι-μέλεια γένι. Μισόκλεισε τα μάτια με ύφος βαριε-στημένο.

—Ποιός σας έδωσε αυτές τις πληροφορίες, κύριε 'Αρκάντιν;

Πάλι το περιφρονητικό εκείνο ανασήκωμα των ώμων.

—'Ιδιωτικοί ντετέκτιβ. Συνήθισμένη μέθο-δος, αλλά άποτελεσματική. Και άκριδη.

Δε μπορούσα να υποφέρω την προσδλητική άδιαφορία της μονότονης αυτής φωνής.

—Θα με ρωτήσετε ίσως γιατί έκανα τόσα έ-ξοδα για σας, έναν άνθρωπο έντελώς άσημαντο. Άξιζε τον κόπο να δοευτούν τόσα λεπτά για ένα ζιγκολό, έναν τυχοδιώκτη, έναν τιποτένιο...

Σταγόνες ιδρώτα ανάδλυσαν στο μέτωπό μου. Δεχόμενους τους μπάτσους χωρίς να είμαι σε θέ-ση να δώσω καμιά άπάντηση.

—Και όμως ναι, άξιζε τον κόπο, έλεγε ο 'Αρκάντιν. ('Η φωνή του ήταν τώρα σκληρή, ά-πειλητική). Γιατί πρόκειται για τη Ράινα. Και η Ράινα έχει μεγάλη σημασία για μένα.

Πρόσεξα μια άπροσδιόριστη άλλαγή στον τό-νο της φωνής του.

—Μεγαλύτερη σημασία από κάθε τι άλλο στον κόσμο, πρόσθεσε σιγανά.

Τί να αισθανόταν άραγε; Λύπη; Φόβος; 'Η-ταν δυνατόν να φοβόταν έναν άνθρωπο σαν έμέ-να; Μονομίας, είχα την έντύπωση πως εύρισκα ξανά τα όπλα μου. Μπορούσα να άγωνιστώ. Θα τον βασανίσω, πάντως. 'Ωστόσο, η φωνή του, ο-ταν πρόφερε τις τελευταίες λέξεις, τις λέξεις που πρόδιναν τα αισθήματά του, με είχε συγκινήσει ως τα μύχια της ψυχής μου. Είχα μεγαλώσει μό-νος, περισσότερο μόνος κι' από ένα όρφανό παιδί. 'Η μητέρα μου δεν με ήθελε. Της ήμουνα βάρος. 'Ο πατέρας μου... ή μάλλον εκείνος που πιθανόν να ή-τανε πατέρας μου, είχε φοβηθεί το χρέος του ά-πέναντί μου μ' ένα έπίδομα που το πλήρωνε σαν έ-λεημοσύνη. Παιδί, δεν είχα μάθει ποτέ τί θα πη ό-κογένεια. Και τώρα, ο Γκρέγκορ 'Αρκάντιν, ο πανίσχυρος, ή σχεδόν πανίσχυρος Γκρέγκορ 'Αρ-κάντιν, ξεφετελιζόταν ως το σημείο να χρησιμοποι-ήσει ιδιωτικούς ντετέκτιβ μόνο και μόνο για να με άπομακρύνει από τη Ράινα. Γιατί η Ράινα, γι' αυ-τόν, είχε μεγαλύτερη σημασία από κάθε τι άλ-λο στον κόσμο.

Την ίδια σημασία όμως είχε και για μένα. 'Εξ άλλου δεν μπορούσα να συγχωρέσω τον πα-τέρα της για το άσχημο παιγνίδι που μου είχε παίξει. Όυτε τους άμειλικτους χαρακτηρισμούς του: Νόθος. Τιποτένιος. Τυχοδιώκτης.

—Κι' έσείς, κ. 'Αρκάντιν; Τί άκριδώς είσα-στε; Φαντάζομαι πως θα μαθαίναμε πολλά έ-διαφέροντα πράγματα, αν γραφότανε και για σας ένας κίτρινος φάκελος, σαν και τούτον έδώ.

Είχε νομίζει πως είχαμε πη ό,τι είχαμε να πούμε και η καθυστερημένη αυτή έπίθεση τον βρήκε άπροετοίμαστο. Άνοιξε το στόμα του για ν' άπαντήσει, αλλά η φωνή της Ράινα μάς ξάφνι-ασε.

—Τί κάνετε έσείς οι δυο στην κάμαρά μου; Είχε άνοιξει την πόρτα χωρίς να την άκού-σωμε και μάς πλησίασε. Τό φως της λάμπας έρ-ριχνε άστέρια πάνω στη χρυσοκεντημένη φούστα της. 'Ηταν άκόμη ξαναμμένη απ' το χορό. Σαν τέλεια οικοδόεποινα, χαμογέλασε, προσποιήθηκε πως τόδρισκε πολύ φυσικό να συζητούμε φιλικά ο πατέρας της κι' εγώ.

—Όταν όμως είδε την έκ-φραση που είχαν τα πρόσωπά μας, χλώμιασε λιγάκι.

—'Ο 'Αρκάντιν ξαναπήρε τον φάκελο και της τον έδωσε, χωρίς να σηκώσει τα μάτια του απ' τα δικά μου.

—Παρακαλώ να επαναλάβετε αυτό που εί-πατε, πρόσθεσε.

—'Η φωνή του άντηχησε στ' αυτιά μου σαν τό κλάξον του αυτοκινήτου του. Δεν είχε τίποτε το ξεχωριστό στον τόνο της κι' ωστόσο σ' έκανε να την προσέξω. Μία φωνή που δεν πρόδινε κανένα ανθρώπινο αίσθημα, ούτε κακία, ούτε καλωσύνη, ούτε συμπόνια. Άπρόσωπη. 'Επιμονη και όμως άδιάφορη.

Με τα μάτια στηλωμένα πάντα επάνω μου, έκανε ένα έπιτακτικό νόημα στη Ράινα να δια-βάση. Την είδα να γυρίζει ένα-ένα τα φύλλα, άπρόθυμα και διστακτικά.

Πάλι έζήτησε μέσα μου ο θυμός που μου έ-δινε όπλα ν' άμυνθώ.

—Ναι... ναι, Ράινα. Είναι αλήθεια όλα αυτά... Έκανα πολλές άπάτες... λαθρεμπόριο... πλαστο-γραφίες... Πήγα τρεις μήνες φυλακή, θα μπορού-σα να είχα πάει και περισσότερους, αλλά στά-θηκαν τυχερός... Έχουν όμως σχέση αυτά μέ... με μάς τους δυο;

—'Η Ράινα είχε άκουμήσει τον φάκελο στο τραπέζι. Το πρόσωπό της είχε την άσπληρη, πλη-γωμένη και περήφανη έκφραση της «Νύφης» του Γκόγια.

—'Η νύφη είναι πολύ όμορφη, είπε ο 'Αρ-κάντιν. Δεν είναι για σας. Φύγετε.

Μ' έδιωχνε. Είχε το δικαίωμα. Βρισκότανε στο σπίτι του. 'Ηταν πατέρας. 'Ηταν ο 'Αρ-κάντιν. 'Ενοιωθα μέσα μου τον άνισχυρο θυμό του παλιόπαιδου που παίρνει ένα καλό μάθημα και προσπαθεί να έκδικηθι γρατσουνίζοντας και φτύνοντας.

—Δεν άξιζω μεγάλα πράγματα. Τό παραδέ-χομαι. Άλλά έσείς, κύριε Γκρέγκορ 'Αρκάντιν; Δεν έχετε, αλήθεια, κανένα βάρος στη συνείδη-σή σας; Κάτι που θα σας έκανε να κοκκινίσετε από ντροπή, αν η Ράινα τό έβλεπε γραμμένο πά-νω στο χαρτί; Σε μία «έμπιστευτική έκθεση», ί-σως; Μία έκθεση που θα έλεγε πολλά... άκόμη και για τον Μπράσκο...

Είχα πετάξει τ' όνομα του Μπράσκο σά μία πέτρα στο μέτωπο του Γολιάθ. 'Ο 'Αρκάντιν έ-μεινε άπαθής. 'Η όλύμπια άταραξία του με παρέ-λυσε. Τό κεφάλι μου πήγαινε να σπάσει. Αίσθα-νόμουνά πολύ άσχημα.

—Ντροπή, είπε η Ράινα.

Τά χείλη της έτρεμαν λιγάκι —μοναδικό ση-

μάδι που φανέρωνε την άγανάκτησή της— ή φω-νή της όμως ήταν άχρωμη όπως του πατέρα της.

—Όταν σε πετροβολούν, στην άρχή πονάς, στην τελευταία όμως πετριά είσαι πιά άναίσθη-τος. 'Ενοιωθα μιά άκατανίκητη κούραση. Δεν είχα τη δύναμη ν' άντιδράσω.

—Ντροπή... ψιθύρισε ξανά η Ράινα.

—'Ηθελα να φύγω. Να φύγω μακριά. Να μην τούς ξαναδώ ποτέ πιά, ούτε εκείνον, ουτ' εκείνην. Προχώρησα προς την πόρτα.

—'Ηταν ντροπή αυτό που πήγες να κάνης, πατέρα, έλεγε η Ράινα. Αυτό που έκανες...

Χώθηκε άνάμεσα στο πλήθος που χόρευε, σαν τόν δύτη που βουτάει σε μία θάλασσα τα-ραγμένη, χλιαρή, γλοιώδη. 'Εσπρωξα τους ήλι-θους μαμελούσκους με τις λόγχες τους και ώρ-μησα έξω, μέσ' στην παγωμένη νύχτα, με την ψυχή φουρτουνιασμένη...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8ο

Η Μίλυ κοιμόταν όταν μπήκα σά σίφουνας στο μάλλον φτωχικό δωμάτιο που είχε νοικιάσει στο ξενοδοχείο «Φροντόν». Όυτε εγώ ξέρω πως δεν τσακίωθηκα στά κατσαβράχα, τρέχοντας μέσ' στο σκοτάδι. Με την κούραση, ο θυμός είχε βερίψει μέσα μου άκόμη περισσότερο. 'Η Μίλυ τρώαζε.

—Μην άνησυχής... Δεν θα σε πειράξω, της είπα. Πρόσεξε όμως καλά μη μου φέρης άντίρη-ση, γιατί τότε είμαι ίκανός να σου στρίψω το λαρύγγι. Φυλάκιση για φόνο... να κάτι που θ' άξιζε να προστεθι στον κίτρινο φάκελο...

—'Η κάμαρα ήταν άδύνατα φωτισμένη. Θα ή-ταν οικτρό τό θέαμα που παρουσίαζα, έτσι κα-θώς στεκόμουν εκεί, με τό πρόσωπο κάθιστρο, μουντζουρωμένο απ' τη σκόνη, γεμάτο γρατσου-νίες.

—Γκάυ, τραύλισε η Μίλυ, είσαι μεθυσμένος; Είχε στριμωχθι κοντά στον τοίχο, στην άκρη του κρεβατιού. 'Ημουν λαχανιασμένος; έξουθε-νωμένος. Άλλά ήθελα να μάθω.

—Τί είπες του 'Αρκάντιν;

—Τού 'Αρκάντιν;

—'Η Μίλυ ήταν ψεύτρα, σαν όλο τον κόσμο, άλ-λά άνικανη να ύποκριθι. 'Η άπορία της ήταν ει-λικρινής.

—Τί του είπες για μένα; Διαμαρτυρήθηκε κουνώντας ζωηρά τό καστα-νό κεφάλι της.

—Μά, Γκάυ, δεν είδα τον 'Αρκάντιν απ' τη μέρα που ήρθα στην 'Ισπανία. Εκείνος είναι στον πύργο του κι' εγώ...

—Άρπαξα θάνασσα τό χέρι της.

—Δεν τον είδες; Μου τ' όρκίζεσαι;... Και οι φοβέρες σου εκείνο τό βράδι; Τό γράμμα που μου έστειλες;...

Κατά τη συνήθειά της, η Μίλυ έβαλε τά κλά-ματα.

—'Ημουνά τόσο δυστυχισμένη, Γκάυ... 'Ε-κείνο τό κορίτσι... Έρείς πόσο σέ... Την έκοψα στη μέση.

—'Ησυχάσε. Πάει πιά η Ράινα. Τέλειωσε. Μπορεί να μην την ξαναδώ ποτέ πιά.

—'Η Μίλυ έβγαλε μία μικρή κραυγή κι' έδεσε τά χέρια της γύρω στο λαιμό μου.

—Άγάπη μου! Πόσο χαίρομαι... Την άπώθησα.

—Και τί μ' αυτό; Τίποτε δεν άλλαξε, τουλά-χιστον ως προς έσένα. Θέλω να μάθω...

Να μάθω τί; Είχα τρέξει ίσια στη Μίλυ, βέ-βαιος πως με είχε προδώσει για να με έκδικηθι, άποφασισμένος να την άναγκάσω να τά όμολο-γήσει όλα και να την τιμωρώσω όπως της άξιζε. 'Ο θυμός απ' τη μία μεριά και η άνάγκη να κά-νω κι' εγώ κάποιον να πονέση, απ' την άλλη, είχαν όδηγήσει έδώ τά δήματά μου. Άν είχα σκεφθι, έστω και για μία μόνο στιγμή, θα καταλάβαινα πως δεν ήταν δυνατόν να είχε συναντήσει η Μίλυ τον 'Αρκάντιν, να είχε μιλή-σει μαζί του και να του είχε δώσει καιρό να έ-τοιμάσει την περιφνημ έκθεση. 'Εξ άλλου, πολ-λές από τις λεπτομέρειες που άνέφερε η έκθεσι, ήταν άγνωστες στη Μίλυ.

Σωριάστηκα βαρεία στη σκονισμένη πολυ-θρόνα.

—Όποτε έτσι, δεν τον είδες τον 'Αρκάντιν. Δεν του είπες τίποτε για μένα.

—Όυτε για σένα, ούτε για κανένα. Όταν έφυγες, εγώ έξακολούθησα να πηγαίνω τακτι-κά στο γιάτ. Κι' εκείνος ό γραμματέας—έρείς ποιός, εκείνος ό τύπος με τά γυαλιά— με τρι-γύριζε, όπως πάντα. Φυσικά, θα τον έδιωχνα άν δεν...

Την διέκοινα έκνευρισμένος.

—Ναι, ναι, ξέρω... 'Επειτα; Τί έγινε έπει-τα;

—Τίποτε. Ένα βράδι μάς κάλεσαν, έμένα και τέσσερες— πέντε κοπέλλες άκόμη, σε μία κρου-αζιέρα στη Μεσόγειο. Δέχτηκα. Την άλλη μέρα φύγαμε. 'Ηθελα τόσο πολύ να σε δω, Γκάυ... 'Ο νους μου ήταν σε σένα και την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε...

—Δεν την πρόσεξα πιά. Προσπαθούσα να σκε-φθώ. 'Η Μίλυ χείδευε τό άναμαλλιασμένο μου κε-φάλι.

—'Ο 'Αρκάντιν είχε πη λοιπόν την αλήθεια. Εί-χε δάλει άστυνομικούς να κάνουν έρευνες γύρω απ' τό άτομό μου. Γιατί όχι; Όταν έχης λεπτά, όλα γίνονται. 'Όπως είχα πη και στη Μίλυ, για μένα τίποτε δεν είχε άλλάξει. Πάντως, κάτι ήταν να ξέρω πως η Μίλυ δε μου είχε κάνει αυτή την προστυχία. Γιατί, στο κάτω-κάτω, δεν είχα κα-νέναν άλλο φίλο στον κόσμο.

—'Η Μίλυ μου έτριψε με κολώνια τους κροτά-φους, μου έδωσε μία καθαρή πετσέτα, ένα ποτή-ρι νερό. Σιγά-σιγά, μ' έκανε πάλι κτήμα της.

—Κι' εκείνο τ' άλλο όνομα, έρείς, τό θυμή-θηκα έπιτέλους.

—Ποιό όνομα;

—Έπρεπε να δώσω λίγη σημασία σ' αυτά που έλεγε η Μίλυ.

—Τ' όνομα που είπε ο Μπράσκο... τ' όνομα της γυναικας... 'Ηταν Σοφία.

—'Ο τόπος της φωνής της ήταν θριαμβευτικός.

—Σοφία; Και τό έπίθετο;

—'Η Μίλυ τά έχασε λιγάκι.

—Δέ... δεν ξέρω. 'Ηταν δύσκολο, έμιας σά

Εικονογράφης Χ. Κουσέντου

ρωσικό... Δε μόρεσα ν' άκούσω καλά.

—Ανασκήσας τους ώμους.

—Φωτισθήκαμε. Έσύ δεν τά καταφέρνεις μό-νη σου κι' εγώ...

Κάποιος κτύπησε την πόρτα. Νόμισα πως ή-ταν κανένας ένοικος του άτόμερου ξενοδοχείου που έρχόταν να μάς τη πώς κάναμε πολύ θόρυ-βο μέσ' στα βαθιά μεσάνυχτα.

—Καλά, καλά, άκούσαμε, φώναξα θυωμέ-να.

—Άλλά τό βρόντημα στην πόρτα εξακολουθού-σε. Άναγκάστηκα ν' άνοίξω. Ένας νυκτοφύλα-κας, άξύριτος, άποκρουστικός, με τά μάτια μι-σόκλειστα απ' τη νύστα, μου είπε πως με ζη-τούσαν στο τηλέφωνο. Άσφαλώς δεν ήξερε τί του γινόταν. Ποιός θα μπορούσε να με καλέση στο τηλέφωνο στο «Φροντόν»; Δεν είχα όμως όρεση ν' άνοίξω συζήτηση μ' αυτόν τον ήλιθιο. Τόν ά-κολούθησα ως την άλλη άκρη του σκοτεινού δια-δρόμου, όπου ήταν τό τηλέφωνο.

—Έμπρός... Τί θέλετε;

Μία φωνή εύγενική, καθαρή, μου άποκρίθηκε μέσ' απ' τό άκουστικό.

—'Ο κ. Βάν Στράττεν; Περιμένετε, παρακα-λώ, ό κ. 'Αρκάντιν θέλει να σας μιλήση.

Είχα άκούσει καλά. Πώς ήταν όμως δυνατό ο 'Αρκάντιν να...

—'Ωστόσο, δε χωρούσε άμφιβολία. 'Ηταν δική του η φωνή που έλεγε τώρα χωρίς προοίμια, μ' τη συνθησμένη της συντριπτική άταραξία:

—Είμαι διατεθειμένος να συζητήσω μαζί σας... για μία ύπόθεση.

Τί μπορούσε να σημαίνη αυτό; Τό λαρύγγι μου ήταν πάλι στεγνό, τά μηνίγγια μου κτυπούσαν.

—Σας λέω πως είμαι διατεθει-μένος να συζητήσω μαζί σας.

—Έπρεπε να πώ κάτι. Ξεροκατά-πια με κόπο. Την ίδια όμως στιγμή άκουσα ένα μακρινό κλίκ. 'Ο κ. 'Αρ-κάντιν είχε κλείσει τό τηλέφωνο.

—Τί τρέχει, Γκάυ;... Ποιός ήταν;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Άρπαξε θάνασσα τό χέρι της.

Το βλέμμα του έπεσε στην "Εμμα και διάβασε στα μάτια της: «'Αφ'ότι με μόνη με τον Γκρεβίλ». Της έκανε νόημα σά να της έλεγε: «'Οχι κακίς» κι' άμέσως κατόπιν ζήτησε συγγνώμη απ' τον Γκρεβίλ, φώναξε την κ. Κάντογκαν και πήγε μαζί της να επιθεωρήσει το σπίτι.

Μιά σύντομη, γεμάτη άμνησινά σιωπή απλώθηκε στο δωμάτιο.

—Λοιπόν, Γκρεβίλ; είπε η "Εμμα για να σπάσει τη σιωπή.

—'Ελπίζω να έκανες ευχάριστο ταξίδι, είπε εκείνος εύγενικά.

—'Η "Εμμα χαμογέλασε.

—Μιά εβδομάδα στη Φλωρεντία και σχεδόν δύο εβδομάδες στη Βενετία. 'Επειτα στο Μιλάνο για λίγες μέρες, με μικρούς σταθμούς εδώ κι' εκεί ως το Παρίσι.

—Τί ύψος! ερώνηθηκε ο Γκρεβίλ. Σωστή περιοδεία στην Ευρώπη λοιπόν, έ; Φαίνεται πώς ο Χάμιλτον κρατιέται ακόμη καλά, παρ' όλα τα χρονάκια του.

—Δεν υπάρχει λόγος να μιλάς για τον Χάμιλτον σά να είναι κανένας γέρος ξαναμωμένος.

—Φέτος γίνεται εξήντα ενός χρονών.

Μιά δεύτερη παγερή σιωπή έπεσε ανάμεσά τους.

—'Η "Εμμα σκεπτόταν με τί τρόπο θα μπορούσε να φέρη την κουβέντα στο θέμα που την απασχολούσε.

—Είσαι ακόμη ανύπαντρος, είπε.

—Ναί.

—'Η "Εμμα γέλασε γλυκά.

—'Αδικά λοιπόν μ' έστειλες στη Νεάπολη.

—'Ετσι φαίνεται.

—Ψάχνεις ακόμη να βρής μια πλούσια νύφη;

—Ναί, αλλά χωρίς αποτέλεσμα, είπε ο Γκρεβίλ κοφτά.

—'Η "Εμμα σκέφτηκε πώς είχε βρή την εύκαιρία που περίμενε.

—Καύμενε Γκρεβίλ, είσαι πολύ χρεωμένος, έ;

—Χρεωμένος ναί, αλλά όχι πολύ.

—Πάντως, θα σου είναι θέβαια πολύ δυσάρεστο να προσπαθής αιωνίως να τα φέρνης δόλτα, είπε η "Εμμα.

Και πρόσθεσε με συγκατάβαση:

—'Αν ή κατάσταση χειροτερέψη, θα μπορούσω ίσως να σε βοηθήσω εγώ, άργότερα. Σε παρακαλώ, μη διστάσης να μου το πής, Γκρεβίλ.

—'Ο Γκρεβίλ την κύτταξε θυμωμένα.

—Τί προσπαθείς να κάνης τώρα; Να με προσβάλης;

—Μά, Γκρεβίλ, αγαπητέ μου...

—Καί δε μου λές, σε παρακαλώ, από πού θα έπαιρνες εσύ τα λεπτά;

—'Η "Εμμα χαμογέλασε γλυκά.

—'Από τον άντρα που πρόκειται να παντρευτώ. 'Από τον μέλλοντα σύζυγό μου. 'Από...

—'Οποτε αυτό ήταν! την έκοψε ο Γκρεβίλ. Καλά το μάντεψα εγώ πώς το ταξίδι αυτό είχε κάτι το παράξενο. Θά...

—'Αφ'ότι τη φράση του στη μέση και γέλασε με κακία.

—'Ο Χάμιλτον δεν είναι τόσο ήλιθιος! 'Αδύνατο να κάνη τέτοιο πράγμα!

—'Ετσι νομίζεις;

—Θέε μου! Μά είναι τερατώδες! Τερατώδες!

—'Ω, Γκρεβίλ, είπε η "Εμμα με σιγαλή φωνή νοιώθοντας την καρδιά της να ξεχειλίζει από τρυφερότητα για τον σέρ Ούίλλιαμ, όταν δύο άνθρωποι ζήσουν τόσα χρόνια μαζί ευτυχισμένα, όταν άνακαλύψουν πώς έχουν τόσα πολλά κοινά ενδιαφέροντα... δε μπορούν ποτέ να χωριστούν.

—'Ο Γκρεβίλ άρπάχτηκε από την τελευταία λέξη.

—Νά χωρίσουν; Αυτό, λοιπόν, ήταν! Σιγά-σιγά τον σκλάβωσες κι' έπειτα του έθεσες το δίλημμα: χωρισμός ή γάμος!... Και να σκέπτωμαι πώς εγώ μόνος μου σ' έστειλα στη Νεάπολη!... 'Ηλίθιος που είμαι!

—'Η "Εμμα τον έπιασε απ' το μπράτσο, μετανιώντας πικρά τώρα, έτοιμη να του ζητήσει συγγνώμη, πρόθυμη να του προσφέρει τη φιλία της. 'Εκείνος την άπώθησε.

—'Ο γάμος δεν έγινε ακόμη, "Εμμα. Σου το λέω καθαρά και σου δίνω το λόγο της τιμής μου πώς θα κάνω το πάν για να τον έμποδίσω.

—'Εγώ τον έπιασα απ' το δαχτύλο, γύρισε την πλάτη του και δγήκε απ' το δαμάτιο.

—'Ενα λεπτό άργότερα η "Εμμα τον άκουσε να φωνάζη στο χώλ:

—'Χάμιλτον! Χάμιλτον, που είσαι;

—'Ετρεξε να δη τί γινόταν, πολύ ανήσυχη. Καταλάβαινε τώρα πώς δεν έπρεπε να πη τίποτε του Γκρεβίλ αν δε γινόταν πρώτα ο γάμος.

—'Εφτασε στο χώλ άκριβώς τη στιγμή που ο σέρ Ούίλλιαμ κατέβαινε τη σκάλα, ρωτώντας:

—Τί; Φεύγεις κιόλας, Γκρεβίλ;

—'Ο Γκρεβίλ πήρε μια βαθειά αναπνοή, τον κύτταξε κι' άρχισε —όπως είπε άργότερα ο σέρ Ούίλλιαμ— να του ψέλη τον αναβαλλόμενο. Θύμισε στο θείο του το παρελθόν της "Εμμης.

—'Εγώ με κακία για τον Φεδερετόνω και για τον Ούίλλετ Πάιν; ερωνηθήκε τη διαφορά της ηλικίας μεταξύ του σέρ Ούίλλιαμ και της "Εμμης.

Κατηγόρησε την "Εμμα πώς εξανάγκαζε ένα γέρο να την παντρευτή, όχι έπειδή τον αγαπούσε, αλλά για ν' άποκτήση την κοινωνική θέση που θα της εξασφάλιζε αυτός ο γάμος. Δέ μιλούσε πια ο άξιοπρεπής και μετρημένος Τσάρλς Φράνσις Γκρεβίλ. Μιλούσε ένας πανικόβλητος και ύστερικός άνθρωπος. Τέλος, χωρίς να προσέξη τη βλοσυρή έκφραση του θείου του, φώναξε:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 13—19 Φεβρουαρίου 1956

ΚΡΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Είναι καιρός πλέον ν' αποφύγετε τις συναναστροφές που έμποδίζουν την επαγγελματική σας επικράτηση. Σκεφθήτε λίγο και την οικογενειακή σας κατάσταση. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 20 Μαΐου: Δείξτε ενδιαφέρον στις προτάσεις που θα σας γίνουν. Να δράσετε χωρίς υπερβολές και θα επιτύχετε. 'Αφήσατε τον εαυτόν σας ελεύθερο στα αισθηματικά ζητήματα. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ.— Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Μη ξεχνάτε πώς έχετε ανάγκη άναπαύσεως πνευματικής και σωματικής. Τότε μόνον θα μπορέσετε να δράσετε άποτελεσματικά έναντι των εχθρών σας. Εύνοικές ημέρες: Δευτέρα και Πέμπτη, αριθ. 6.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουνίου - 22 'Ιουλίου: Οί δύσκολοι καιροί περνούν με εύνοικά άποτελέσματα για την προσωπική σας εργασία στον επαγγελματικό τομέα. Πραγματοποιήσατε τις καινούργιες σας ιδέες. Εύνοική ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 2.

ΛΕΩΝ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 'Αυγούστου: 'Υπάρχουν στιγμές που πρέπει να ξεχνάμε τις έγυστικές μας τάσεις. Οί επιτυχίες γίνονται προσωρινές, όταν δεν έζουρμε να τις διατηρήσουμε. 'Εχετε θάρρος. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Αύγ. - 22 Σεπτεμβρίου: Ν' αποφασίσετε ποιο δρόμο θ' ακολουθήσετε στις νέες σας επαγγελματικές επιδιώξεις. Μην άφροισώθετε σε ανθρώπους, που ή ζωή τους δεν έμπνέει έμπιστοσύνη. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 1.

ΖΥΓΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: Κάποιο πρόσωπο του στενού σας περιβάλλοντος θα προσπαθήσει να δημιουργήση έχθρικές διαθέσεις έναντιον ανθρώπων που σ' έδοήσαν στην αισθηματική σας ζωή. Εύνοική ημέρα: Κυριακή, αριθ. 86 και 1.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νοεμβρίου: 'Η λιποψυχία είναι κακός σύμβουλος, σε ανθρώπους που έδειξαν και στο παρελθόν πώς αντίδρουν πολιτισμένα στις δυσκολίες. 'Η προσωπική σας θά σ' έδωσιν δύναμη. Εύνοική ημέρα: Τρίτη, αριθ. 7.

ΤΟΞΟΤΗΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: 'Αγωνισθήκατε αρκετά για να είσθε σήμερα εις θέσιν να εύτυχησετε. Κάθε κακή επίδρασις έχει άπομακρυνθή από την οικογενειακή σας ζωή. Θά λάβετε κάποιο γράμμα. Εύνοική ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 5.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιανουαρίου: 'Αποκτήσατε την έμπιστοσύνη των προϊσταμένων σας. Είναι το πρώτο βήμα στην έπιτυχία. Τα αισθηματικά σας προβλήματα πρέπει να λυθούν το ταχύτερον. Ξεκουρασθήτε. Εύνοική ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 7.

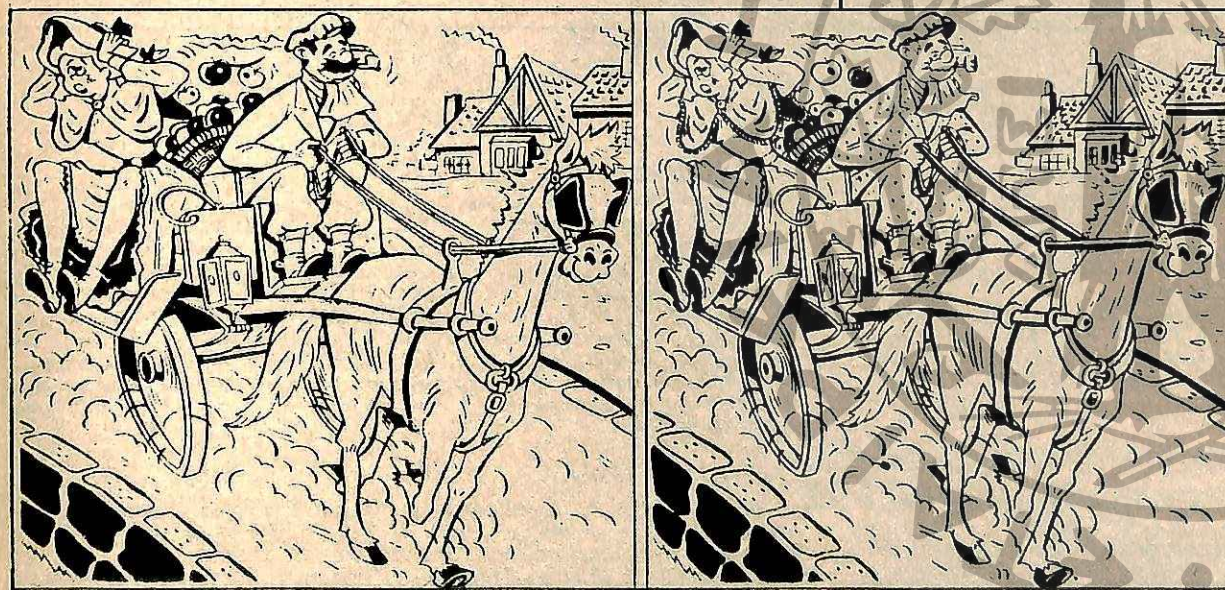

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρίου: Πολλοί προσπαθήσαν να σ' έδωσουν χωρίς αποτέλεσμα, χάρις εις την προσωπικήν σας αξίαν. Μη έπηρεασθήτε από την άτυσφορμην έκκεντρισμού του περιβάλλοντός σας. Εύνοική ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 2.

ΙΧΘΥΕΣ.— Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φεβ. - 20 Μαρτίου: 'Ενδιαφερόθητε περισσότερο για τα ζητήματά σας. Προσπαθήσατε να μη διασπάτε την προσοχή σας. 'Επιπολαίητε συγγενικό σας προσώπου θα σ' έπικράνη. Θάρρος. Εύνοική ημέρα: Σάββατο, αριθ. 9.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 18 σημεία. Μπορείτε να τα βρήςτε;

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

- Το όνοματεπώνυμο ενός συγχρόνου γνωστοτάτου ήθοποιού του Χάλλυγουντ που μιούσε πολύ... με τον τελευταίον πρωθυπουργόν μας.
- 'Ετσι κρίνει πάντοτε ο δικαίως δικάζων (έπιρρημα).
- Κυρία της πόλης... Λιμν (αίτ. δημ.) — 'Ομηρική σπάση... — Τό τρία... ρωσιτί. — 'Αμοιρα, κακότυχα — 'Υποθετικόν.
- Μήτηρ πολλών θεών — Είναι συχνά άθροστολισμένοι — 'Αριθμός, έπιτικός.
- Την χάνει το ρεύμα στις μεσημερινές ώρες (αίτ. δημ.) — 'Εχει έγκλημαστικών περιεχόμενον (γεν.).
- Διόδογος — Ζούν (κυριολεκ.) — Δίδουν, γραφόμενα κατά το άλφαβητάριον, τον έραστήν της Πασιφνης, εις την δοτικήν.
- Αί Σαρβείς υπήρξαν πρωτεύουσα της — Τα δύο άκρα από τα... άκρα.
- Δύο φωνήεντα που δίδουν, αριθμητικά, την π. Χ. χρονολογίαν της μεγάλης μάχης των Αιγών Ποταμών — Κτητικόν — Φηρό ύψωμα (άντιστρ.).
- 'Ενα από τα ύψηλότερα νησιώτικα βουνά μας — Γίνονται συχνά οι υπερβολικά τυπικοί άνθρωποι διά τους τρίτους.
- Διοικήτης ήμιαυτονόμου χώρας — Συνάλλασσεται με πολλούς Πυργίους (άρχικα).
- Γάλλος έλληνιστής συγγραφέας την περίφημον «Μυθολογίαν της 'Αρχαίας 'Ελλάδος». ένάβρωτος (1839 - 1905).

- Πρόθεσις — 'Ο τόπος των άπίσταν εις την Κ. Διαθήκην (αίτ.).
- Καλοί γεωργοί, καλή... — Μία λαϊκή λέξις διά τον τετραπέρατον και έξυπνον — Είναι, αριθμητικώς, άι πολυτείται της Αύστραλίας.
- Δυνατοί. Ισχυροί — 'Ενισχύει πολλούς άγρότας (άρχικα).
- Διετέλεσε κυβερνήτης του έδρόμου «Χαμιδιών» κατά τους Βαλκανικούς πολέμους του 1912 - 13 — 'Εχει προτιμψιν εις τα θηλοισμιά (γεν.).
- Πόλις και λιμνή της Δανίας, πρωτεύουσα άμυνόμου νομού — 'Ο μεγαλύτερος παρατάταμος του Δουναβίου εις την σύγγρικην πεδιάδα, αλλά και όνομα ενός Ούγγρου πολιτικού.
- Δηλούν άκριβολογίαν — «... Γαλόττι», τίτλος γνωστού πενταπράκτου τραγωδίας του Λέσσινγκ, με όμώνυμον ήρωίδα.
- 'Ενα από τα τρία όμοια αυτά, παρέμεινεν εις την δικαιοδοσίαν του ύφυπουργείου Συγκοινωνίας — Στρατιωτικόν παράγγελμα, αντίστροφος.
- 'Ο ψυχρήν και αισθήσεις θέλων (ύπερβ.).
- Τα κινούμεν άσυναίσθητως — Μία των Κυκλάδων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

- Εις αυτήν συντάσσονται οι νόμοι μας.
- Πρόθεσις — 'Αριθμητικόν έπιθετον (δοτ.) — Τότε συνήρχοντο εις τους Δελφούς τα άμφικτιονικά συνέδρια.
- Μία λίρα... τουρκική — Πρώτον συνθετικόν πολλών λέξεων όμοι-

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

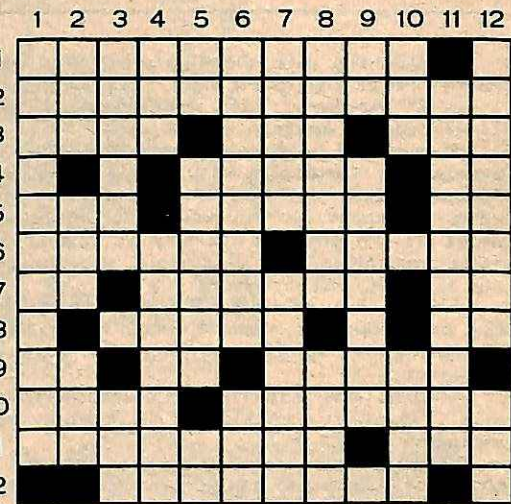
—

—

—

—

—

- Το όνοματεπώνυμο ενός συγχρόνου γνωστοτάτου ήθοποιού του Χάλλυγουντ που μιούσε πολύ... με τον τελευταίον πρωθυπουργόν μας.
- 'Ετσι κρίνει πάντοτε ο δικαίως δικάζων (έπιρρημα).
- Κυρία της πόλης... Λιμν (αίτ. δημ.) — 'Ομηρική σπάση... — Τό τρία... ρωσιτί. — 'Αμοιρα, κακότυχα — 'Υποθετικόν.
- Μήτηρ πολλών θεών — Είναι συχνά άθροστολισμένοι — 'Αριθμός, έπιτικός.
- Την χάνει το ρεύμα στις μεσημερινές ώρες (αίτ. δημ.) — 'Εχει έγκλημαστικών περιεχόμενον (γεν.).
- Διόδογος — Ζούν (κυριολεκ.) — Δίδουν, γραφόμενα κατά το άλφαβητάριον, τον έραστήν της Πασιφνης, εις την δοτικήν.
- Αί Σαρβείς υπήρξαν πρωτεύουσα της — Τα δύο άκρα από τα... άκρα.
- Δύο φωνήεντα που δίδουν, αριθμητικά, την π. Χ. χρονολογίαν της μεγάλης μάχης των Αιγών Ποταμών — Κτητικόν — Φηρό ύψωμα (άντιστρ.).
- 'Ενα από τα ύψηλότερα νησιώτικα βουνά μας — Γίνονται συχνά οι υπερβολικά τυπικοί άνθρωποι διά τους τρίτους.
- Διοικήτης ήμιαυτονόμου χώρας — Συνάλλασσεται με πολλούς Πυργίους (άρχικα).
- Γάλλος έλληνιστής συγγραφέας την περίφημον «Μυθολογίαν της 'Αρχαίας 'Ελλάδος». ένάβρωτος (1839 - 1905).
- Πρόθεσις — 'Ο τόπος των άπίσταν εις την Κ. Διαθήκην (αίτ.).
- Καλοί γεωργοί, καλή... — Μία λαϊκή λέξις διά τον τετραπέρατον και έξυπνον — Είναι, αριθμητικώς, άι πολυτείται της Αύστραλίας.
- Δυνατοί. Ισχυροί — 'Ενισχύει πολλούς άγρότας (άρχικα).
- Διετέλεσε κυβερνήτης του έδρόμου «Χαμιδιών» κατά τους Βαλκανικούς πολέμους του 1912 - 13 — 'Εχει προτιμψιν εις τα θηλοισμιά (γεν.).
- Πόλις και λιμνή της Δανίας, πρωτεύουσα άμυνόμου νομού — 'Ο μεγαλύτερος παρατάταμος του Δουναβίου εις την σύγγρικην πεδιάδα, αλλά και όνομα ενός Ούγγρου πολιτικού.
- Δηλούν άκριβολογίαν — «... Γαλόττι», τίτλος γνωστού πενταπράκτου τραγωδίας του Λέσσινγκ, με όμώνυμον ήρωίδα.
- 'Ενα από τα τρία όμοια αυτά, παρέμεινεν εις την δικαιοδοσίαν του ύφυπουργείου Συγκοινωνίας — Στρατιωτικόν παράγγελμα, αντίστροφος.
- 'Ο ψυχρήν και αισθήσεις θέλων (ύπερβ.).
- Τα κινούμεν άσυναίσθητως — Μία των Κυκλάδων.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

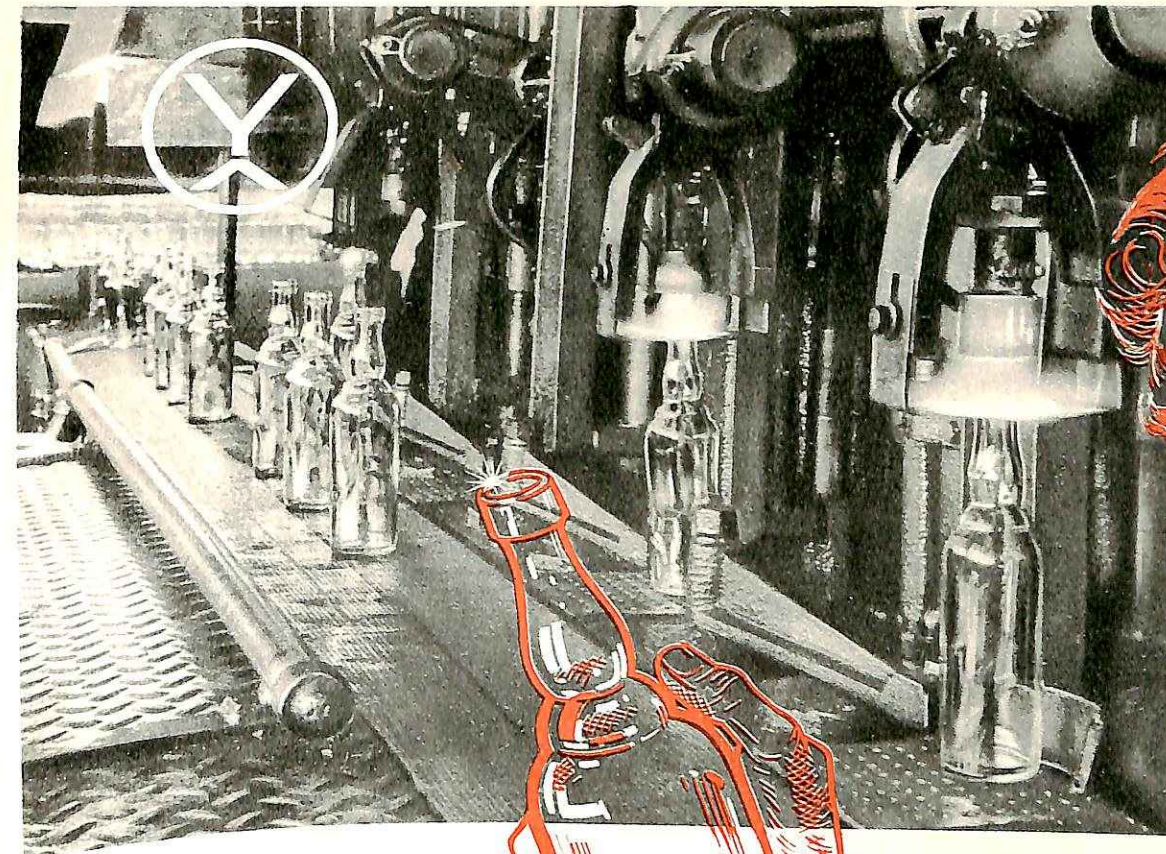
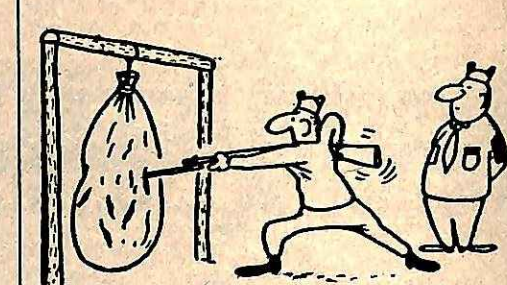
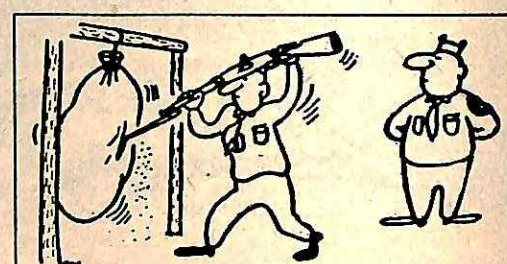
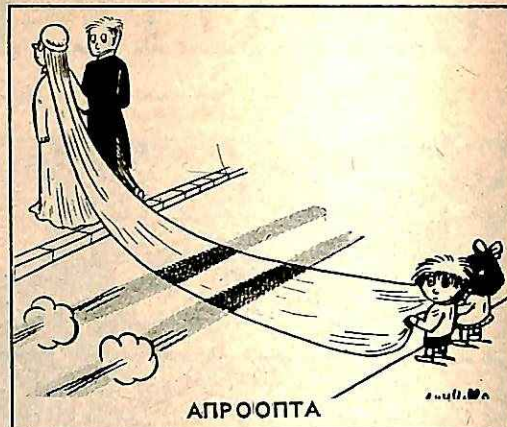
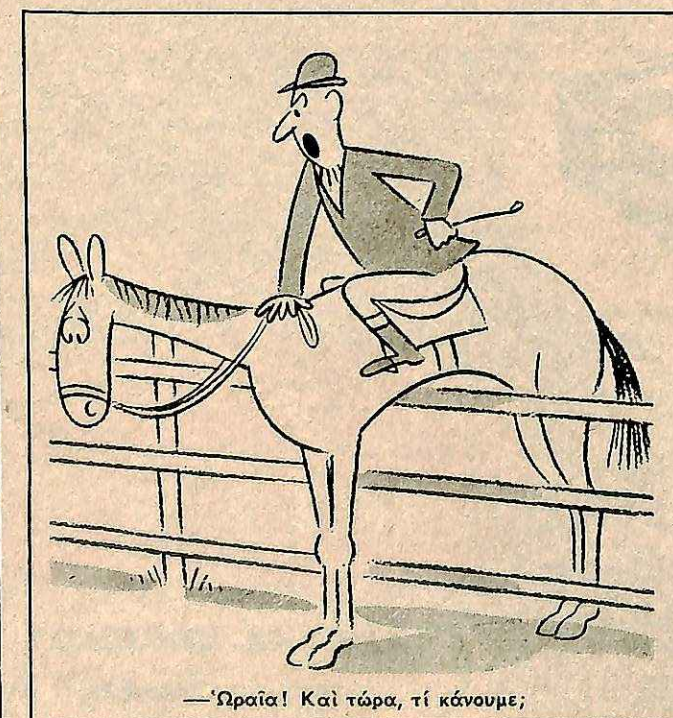
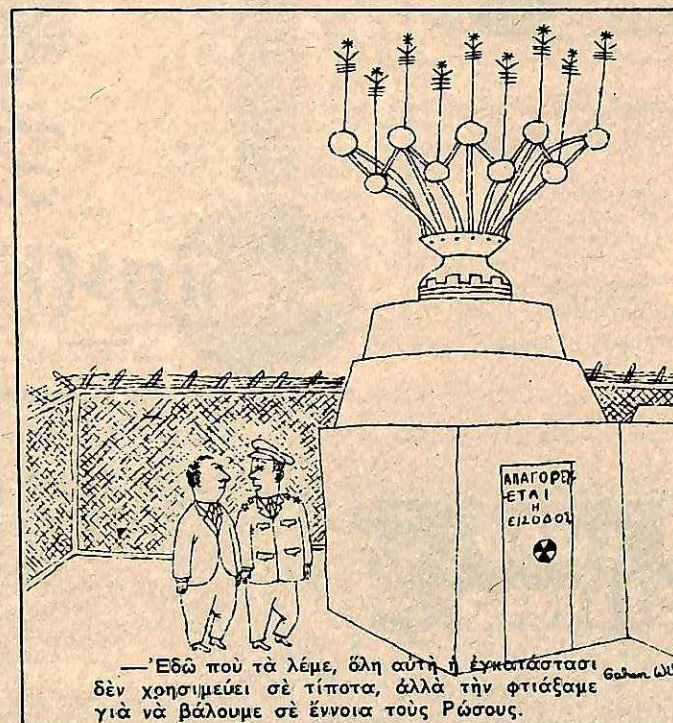
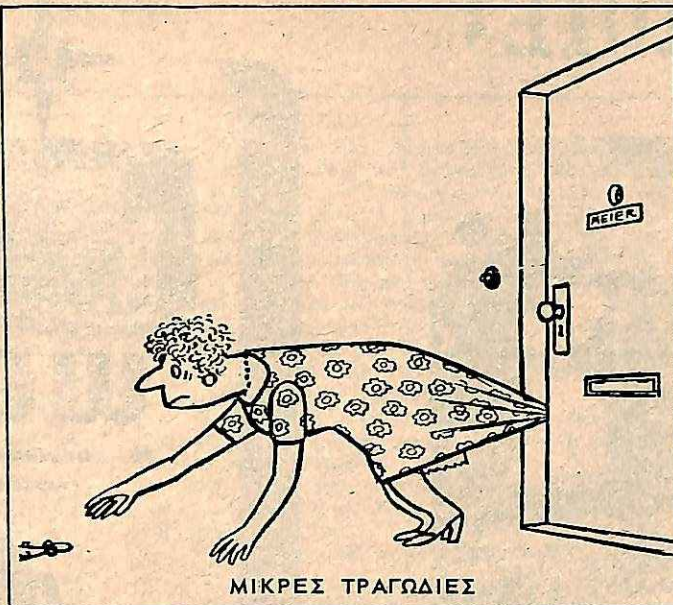
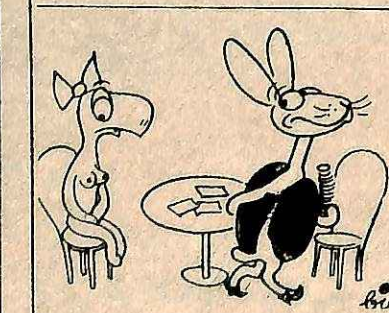
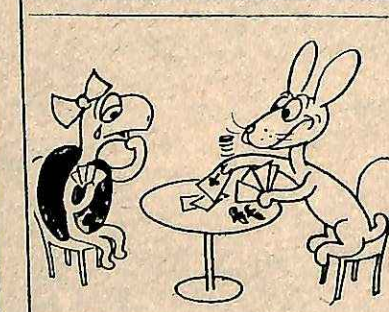
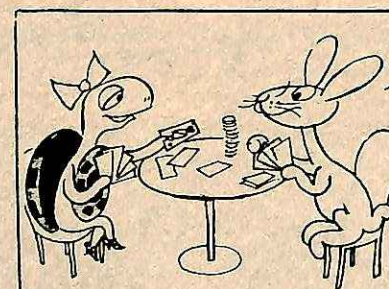
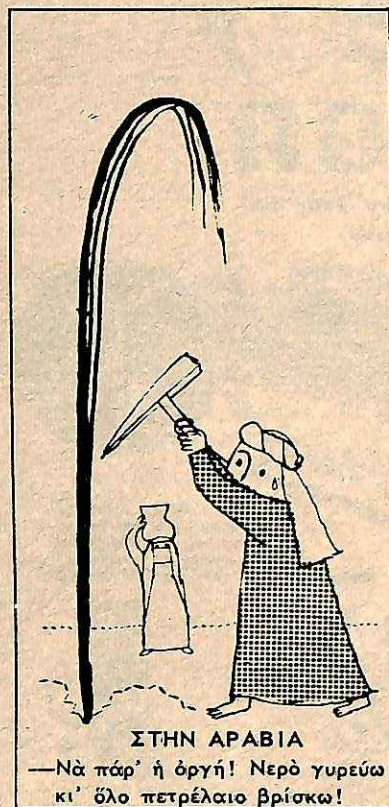
—

—

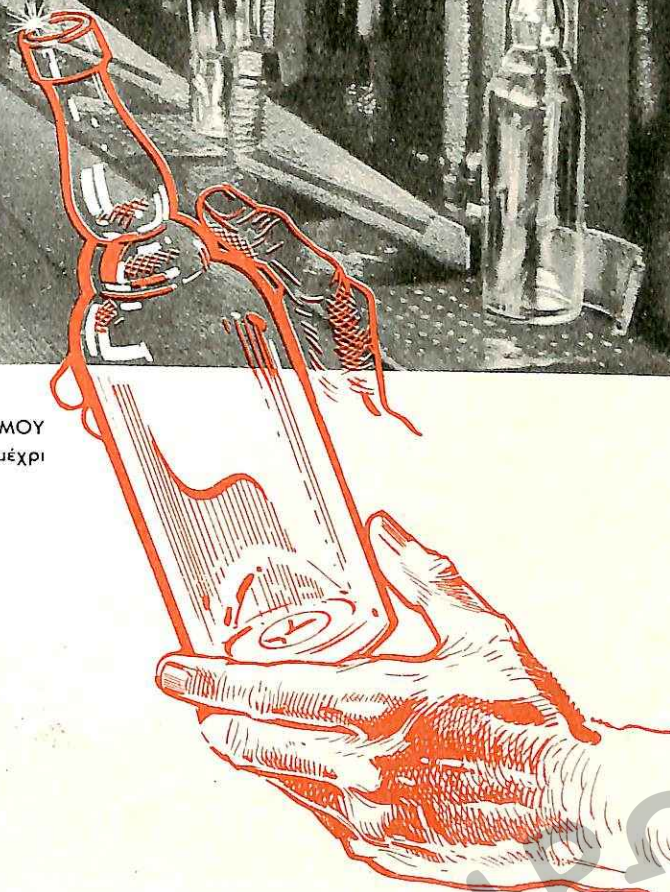
—

—

ΧΙΟΥΜΟΡ

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΦΙΑΛΩΝ. (Απόδοσις μέχρι
60.000 τεμάχια ήμερησίως).

Ή πολύτιμος πείρα 41 έτών δημιουργικής έργασίας εις την
ύαλουργία καί τά πλέον σύγχρονα έπιστημονικά καί τε-
χνικά μέσα πού διαθέτομεν σάς δίδουν σήμερα την δυνα-
τότητα νά έμπιστευθήτε τας παραγγελίας σας εις τό με-
γαλύτερο βιομηχανικό όργανισμό τής χώρας.
Άσύγκριτος εις δυνατότητα παραγωγής καί άσυναγώνι-
στος εις ποιότητα.

ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΑ ΕΙΔΗ ΦΙΑΛΩΝ

- 1 ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ 3 ΠΟΤΟΠΟΙΙΑΣ
- 2 ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ 4 ΓΑΛΑΚΤΟΣ & ΑΕΡ. ΠΟΤΩΝ

Επίσης εις τό ύαλουργείον τής Έταιρίας παράγονται

- ΥΑΛΟΠΙΝΑΚΕΣ ΚΟΙΝΟΙ - ΟΠΛΙΣΜΕΝΟΙ - ΛΕΙΑΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
- ΕΙΔΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΤΙΚΑ • ΣΩΛΗΝΕΣ • ΥΑΛΟΒΑΜΒΑΕ
- ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΑ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ & ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
- ΒΑΖΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΝ

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ”

1956 ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ 1956

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ:

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	23	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	4
ΜΑΡΤΙΟΥ	26	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	31
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	22	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	27
ΜΑΪΟΥ	18	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	25
ΙΟΥΝΙΟΥ	13	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	23
ΙΟΥΛΙΟΥ	9		

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	10	ΙΟΥΛΙΟΥ	22
ΜΑΡΤΙΟΥ	8	ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ	10	ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	14
ΜΑΪΟΥ	5	ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ	11
ΙΟΥΝΙΟΥ	1	ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ	8
ΙΟΥΝΙΟΥ	27	ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ	7

ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ